மேட்டூரில் அதிகப்படியான மீன் பிடிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி அங்கே கொஞ்சம்கூட கிடையாது. அணைக்கட்டில் அடிக்கடி தண்ணீர் குறைந்து கொண்டும் அதிகரித்துக்கொண்டும் இருப்பதால் அவர்களுக்கு வேறு நல்ல இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேட்டூரில் நல்ல மீன்கள் கிடைக்கின்றன. அதனால் அங்குள்ள மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து உதவி செய்தால் நல்ல மீன்களை அவர்கள் மலிவான விலைக்குக் கொடுக்க அது வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது அவர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு இலாகாவை இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதன் மூலம் அவர் அநேகம் கூட்டுறவு சென்டர்களை அமைத்திருக்கிறார். வேண்டிய சௌகர்யங்களையும் செய்துகொண்டு வருகிறார். அதனால் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு வேண்டிய வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய பண வசதியைக் குறைந்த வட்டியில் கடனாகக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயத்திற்கு தழை உரம் மிகவும் அவசியமானது. நமக்குக் காடுகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆனால், இருக்கிற காடுகளும் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. காடுகள் அழிக்கப்படாமல், நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு, அவைகளை தழை உரங்கள் எடுப்பதற்கு விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும், செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கும் நிலையம் ஒன்றை இப்பொழுதுதான் சேலத்தில் கால்நடை இலாகாவினர் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலையங்கள் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு அடுத்த கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகள் மிகவும் நன்மை அடைகிறார்கள். இன்னும் அதிக சென்டர்களைத் திறக்கவேண்டும் என்று நாங்களும் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் உடனடியாக செய்து கொடுக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களை நான் மறு முறையும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேச்சேரி ரக ஆடுகள் தோலுக்கும் "**Mutton**"க்கும் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கக் கூடியவை என்று நிபுணர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரை அந்த ஆட்டு ரகத்தை விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் கூட, அது எந்த விதமான பலனும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால், மேச்சேரி ரக ஆட்டை விருத்தி செய்வதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

***Sri T. P. ELUMALAI**: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்காகவும், மீனவர்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கும் மீனவர்களுக்கும் நிறைய சலுகை செய்ய வேண்டுமென்ற பெரிய நோக்கத்தோடு நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். நிறைய திட்டத்தினாலோ நிறைய பணத்தினாலோ அதிக நன்மை ஏற்படும் என்று நினைக்காவிட்டாலும் ஓரளவு இன்றைக்கு நாட்டிலே அவர்களிடத்திலே ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். மேலும், நம்முடைய சர்க்கார் நல்ல எண்ணத்தோடு நிறைவேற்றுகிற திட்டங்கள், கொடுக்கின்ற மான்யத் தொகை அத்தனையும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைக் கண்ணுங் கருத்துமாகப் பார்ப்பதிலே அங்கத்தினர்கள்

ஒத்துழைத்தால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் ஏராளமான மக்களுக்குப் பயன்படும் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் தொகைகள், மான்யங்கள் அத்தனையும் அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு, அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒருவன் அதிகமாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு அதை ஜீரணிக்க முடியாமல் எப்படி கஷ்டப்படுகிறானோ, அதுபோல விவசாயிகள் சர்க்கார் கொடுக்கும் மான்யங்களையும் கடன்களையும் வாங்கிக்கொண்டு, அவைகளை ஓரளவு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பின்னால் அவைகளைத் திருப்பிக்கொடுக்கின்றபோது படும் கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

என்னுடைய ஜில்லாவாகிய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளும் மற்றவர்களும் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு முடியாமல் இருக்கும் நிலையில், அவைகளை உடனடியாகத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லும்போது, மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், கனம் மந்திரியிடம், "கடன் திருப்பிக் கொடுப்பதைத் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டும்; மறு வருஷத்திலே கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறோம்" என்று கும்பல் கும்பலாக வந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தாற்காலிக உதவி செய்வதோடு, முதலில் மனுப்போட்டு வாங்குகிறபோது, அந்த வேலையை ஒழுங்காகச் செய்தார்களா, கொடுத்த உதவியைச் சரியாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்களா என்று கண்காணிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் கண்காணிப்பில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு சில விவசாய அபிவிருத்திக்காக வாங்குகிற பணம், பம்பு செட்டுக்கோ, மற்ற கருவிகளுக்கோ வாங்குகிற பணம், அந்தந்தக் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படாமல், சொந்த உபயோகத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். வசதி உள்ளவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிலேயும் செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் வேறு விதமாக உபயோகித்து விடுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் சர்க்காரைக் குறை சொல்லிப் பிரயோஜனம் இல்லை. அங்கு இருக்கின்ற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் இதைக் கண்காணித்து சரியாக உபயோகப்படுத்தச் செய்யவேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்கார் கொடுக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளும் ஏழை விவசாய மக்களுக்கும், குறைந்த அளவு நிலம் படைத்தவர்களுக்கும் கிடைக்கும் படியான ஒரு சட்டத்தை நம் சர்க்கார் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய சர்க்கார் ஏழை மீனவர்களுக்கு நிறைய சலுகைகள் செய்து வருகின்றார்கள். குறிப்பாக, இதற்கு முன்னால் மீன் இலாகாவை நிர்வகித்து வந்த நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிறைய வேலை செய்திருக்கின்றார்கள். மீனவர்களிடையே ஓரளவு விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. "எங்கு பார்த்தாலும் பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், கட்டு மரம் வேண்டும், சர்க்காரிலிருந்து பணம் வாங்கிக் கொடுங்கள்" என்று கேட்கின்ற அளவுக்கு மீனவர்களிடையே இன்றைக்கு விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. கூட்டுறவு முறையிலே நல்ல லாரி வசதிகளைப் பெற்று, போக்குவரத்து மூலமாக நல்ல வியாபாரம் செய்து, அதிலே சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமும் அவர்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தாலூகாவில் உள்ள எண்ணூரில் உள்ள மீனவர்கள் கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு, லாரி வைத்து, மீன் வியாபாரம் செய்து, நல்ல லாபத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கில் சம்பாத்தியம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மீனவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு, சர்க்கார் திட்டத்திற்கு உட்பட்டு, தங்கள் தொழிலே நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள முன்வந்திருக்கும்போது அங்கத்தினர்களும், மற்றவர்களும், பொதுவாக அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டு மென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லா ரொம்பப் பின்தங்கிய மக்கள் வசிக்கின்ற இடம். பொதுவாக தொழிலாளர் நிறைந்த ஒரு பகுதி. இங்கு இருக்கும் விவசாயி கள் அத்தனை பேரும் வானம் பார்த்துப் பயிர் செய்பவர்கள். பெரிய ஏரிகளோ, அணைக்கட்டுகளோ கிடையாது. மேலும், பம்பு செட்டுகள் முதலியவை வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய பண வசதியும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. எங்கு பார்த்தாலும் அதிகமாக கிணறுவெட்டித்தான் சொந்த உழைப்பின் மூலம் பயிர் செய்ய முடியும். ஆகவே, செங்கற்பட்டு ஜில்லா விற்கு மட்டும் அதிகமாகக் கடன், கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சில சமயங்களில் சர்க்கார் வழங்கும் கடன் தொகையையும் கூட திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஏன் இப்படி அவர் கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால், பொதுவாக செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் மழையை எதிர்பார்த்துப் பயிர் செய்வார்கள். மழை வரவில்லையென்றால் பயிர் எல்லாம் நாசமாய்விடும். விதைத்த தானியம்கூட கிடைக்காத அளவில் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, இப் பகுதிக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கான மான்யத் தொகையையும் மற்ற கடன் தொகையையும் அதிகமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று மிகவும் பணிவுடன் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு சிலர் சொல்கிறார்கள், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் மின்சாரம் அதிக மான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அப்படி ஒன்றும் இல்லை. நண்பர் திரு. கோவிந்தசாமி நாயகர் அவர்களே இம்மாதிரி சொன்னதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு சொல்வது என்னவென்றால், அவர் பெரும்பாலும் சென்னையிலேயே இருப்பவர். பட்டிக்காட்டைப் பற்றி அவருக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. ஏனென்றால், அவர் பட்டிக்காடு பக்கம் அதிகமாகப் போவது கிடையாது. சென்னையிலும், அதன் பக்கத்திலும் அவர் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருப்பதால் போகும் போதும் வரும்போதும் மின்சார விளக்குகளைப் பார்த்துப்பார்த்து, ஏதோ செங்கற்பட்டு ஜில்லா முழுவதும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் நினைக்கலாம். அது சரியல்ல. அப்படிப் பார்த்தால் இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும்தான் மின்சாரம் இருக்கிறது. மேலும் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அது வறுமை நிறைந்த இடம் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே தான், அங்கே இப்பேர்ப்பட்ட சலுகைகளையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கின்றேன். மீனவர்களுக்கு, சர்க்கார், மீன்பிடிக்க, லாஞ்ச் போன்றவைகள் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில், "லாஞ்சை" நிறுத்துவதற்கு தகுந்த இடமில்லை. சென்னை துறைமுகத்தில் நிறுத்தவேண்டுமானால் வாடகையாக அதிக தொகை கொடுக்கவேண்டி யிருக்கும். இதனால் எண்ணூரில், லாஞ்சை நிறுத்துவதற்கு நல்ல வசதி கள் செய்து கொடுப்பதற்கு, ஏற்பாடுகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு சிறிய துறைமுகமே கட்டி, லாந்ச் கள் நிறுத்துவதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று சபையின்

சார்பாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். மேலும், இப்போது, விசைபடகு மூலம், பரீட்சார்த்தமாக, சர்க்கார் நிறைய மீன்களை பிடித்து விற்கிறார்கள். இம்மாதிரி விற்கும்பொழுது, சர்க்காருக்கு சேரவேண்டிய லாப முழுவதும் கிடைப்பதில்லை என்றும், கணக்கு சரியாக வைப்பதில்லை என்றும், மீனவர்கள் சொல்லி கேட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்த புகாரை கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கர், மீனவர்களுக்கு கொடுக்கும் சலுகைகள் எல்லாம் அச்சமுதாயத்திலுள்ள பணக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகமாக கிடைக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, கட்டுமரம் வாங்கவேண்டுமென்றால், இதற்கு ஓரளவு பணவசதி வேண்டியிருப்பதால், அந்த சமூகத்தில் உள்ள பணவசதி உள்ளவர்கள், இந்த சலுகைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல், அந்த சமூகத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த சலுகைகள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அந்த சமூகத்தை சேர்ந்தவன் அல்லாவிட்டாலும் அவர்களிடமிருந்து இக்குறைகளை ஓரளவு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். நேரமாய்விட்டது என்று நினைக்கிறேன். இந்த மான்யத்தின்மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ, என் பெயர் லிஸ்டில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியாத நிலையில் இருந்த என்னை பேச அனுமதித்ததற்காக உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again on Friday, the 19th July 1957.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[18th July 1957

APPENDIX.

The following Member took the prescribed **oath** before the Hon. Speaker in his Chamber before the commencement of the sittings of the House to-day :—

Sri T. L. Sasivarna Thevar.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 19th July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய கேள்வியானது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ள "ஷார்ட் நோட்டீஸ்" கேள்வி நெ. 3 ஆகும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் இன்னும் இங்கே வரவில்லை. ஆகவே அந்தக் கேள்வியை பிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்போது அடுத்த கேள்வியாகிய கேள்வி 143-ஐ எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Gramdan villages.

* 143 *Q.*—**SRI A. VEDARATHNAM PILLAI**: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the Government have taken any steps to take over the Gramdan villages obtained by Acharya Vinobhaji in this State; and

(*b*) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) & (*b*) The Government have appointed a Committee consisting of officials and non-officials including two representatives of the Sarvodaya Mandal, Tamil Nad under the Chairmanship of the Collector of Madurai for undertaking the survey of Gramdan villages and making suitable recommendations to the Government for the development of Gramdan villages in Madurai district. Based on the preliminary report of the Committee, they have sanctioned the disbursement of an amount up to rupees twenty lakhs as Takkavi loans to the agriculturists in Gramdan villages in Madurai district for the current cultivation season. They are also now examining the steps to be taken for taking over the Gramdan villages.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: தக்காவிக் கடன்கள் அவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகின்றன? விநோபாஜிக்கு பட்டாதார்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தானப் பத்திரங்களின் அடிப்படையில் அவை கொடுக்கப்படுகின்றனவா, அல்லது வேறு ஏதேனும் 'ரெஜிஸ்டர் டாகுமெண்ட்' இன் பேரில் கொடுக்கப்படுகின்றனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் அந்த தானப் பத்திரங்கள் அமலுக்கு வரவில்லை. சட்டப்பிரகாரம் அந்த பூமி முந்தைய சொந்தக்காரர்களுக்கே சொந்தம். ஆகையால் இப்போதுள்ள விதிகளின் அடிப்படையிலேயே அந்தக் கடன்கள் கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[19th July 1957

Sri A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister supply us information about the number of Gramdan villages so far obtained in our State?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : About 200 and odd, I think it is 212 or so.

Sri T. SAMPATH : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எவ்வளவு நிலங்கள் கிடைத்தன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லமுடியுமா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இப்போது குறிப்பிடப்படும் நிலங்கள் கிராம தானங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டவை, பூமி தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டவை அல்ல. மூலக் கேள்வி கிராம தான நிலங்கள் பற்றியது. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எவ்வளவு நிலங்கள் தானமாகக் கிடைத்தன என்ற தகவலுக்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

Sri K. VINAYAKAM : May I know the philosophy behind this Gramdan movement and what happens to the ownership of the lands. Does it pass on to Acharya Vinobhaji as the proprietor of the lands or does it revert back to the villagers and when it reverts back, who pays the stamp duty for conveyance deeds, etc.?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : All the owners of the lands belonging to a particular village have agreed to surrender their ownership of the lands. The question, how to utilize the lands is under the consideration of Government. If I can give an indication, the idea of the Government is that this should be taken advantage of for communal ownership and communal tilling of the lands by the entire village.

Sri P. S. CHINNADURAI : கிராம தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உடனடியாக ஏற்படுத்தி, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கவிருக்கிற பணத்தைக் கொடுக்க முன்வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இப்போது அந்த கிராமங்களில் அந்த அந்த கிராமங்களிலுள்ள சமுதாயம் முழுவதுமே அங்கே உள்ள பூமிகளை விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யும் நிலையில், கூட்டுறவு முறையில்தான் அப்படிச் செய்யவேண்டும். ஆகவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ரெஜிஸ்டர்செய்து, அவைகள் மூலம் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவேண்டும் என்பதுபற்றித்தான் பரிசீலனை நடந்துவருகிறது.

Sri P. G. MANICKAM : முக்கியமாக நிலமில்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதன் பொருட்டு, நிறைய நிலமுள்ளவர்களிடம் நிலத்தைக் கேட்டு வாங்குவதற்காக, பூமிதான இயக்கத்தை வினோபாஜி ஆரம்பித்தார். அந்த நிலங்களின் மொத்தத்தில் 1/3 பங்கை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் கிராம தானமாகக் கிடைத்த நிலங்களில் 1/3 பங்கு ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றதா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : கிராமங்கள் பூராவும் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில், அந்த கிராம நிலங்கள் எல்லாவற்றிலும் கிராம மக்கள் எல்லோருக்குமே அக்கறை இருக்கக்கூடியபடி ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆகையால், ஹரிஜனங்களுக்கு என்று அங்குள்ள நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

19th July 1957]

Sri M. JAGANNATHAN : Sir, is it the intention of the Government to solve the problem of land reforms in our State through the instrumentality of Vinobhaji?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Now what form the land reforms should take is itself a debatable point. If we however divide the lands into small bits, it may lead to difficulties. Therefore the considered opinion of all experts is that the land reform should take the form of joint co-operative farming. As a matter of fact, the Gramdan movement should afford an opportunity to experiment on these lines.

Sri A. VEDARATHNAM PILLAI : நில தானம் கொடுத்தவர்களுடைய அந்த நிலங்களின் 'டைடில் டீட்' கிராமத்திற்குப் பொதுவானதாக மாற்றப்படுவதற்கு முன், அவர்களுக்கும் கடன் கொடுத்து உதவுவது முறை ஆகுமா? எனவே அந்த 'டைடில் டீட்' களை மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அதைச் செய்த பிறகு, அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இப்போது முதல் பிரச்னை அங்கெல்லாம் விவசாயம் நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது ஆகும். விவசாயத்திற்குக் கடன் வசதி தேவை. அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அந்த நிலங்களை கிராமத்தின் பேருக்கு மாற்றிவிடுவதாக ஒப்புக்கொண்டு விட்டதால், யாரும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. ஆகையால் வேறு எந்த ஏற்பாடும் செய்வதற்கு முன்பு விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது முக்கியமானது என்று கருதப்பட்டு, அதற்கு ஏற்பாடுசெய்யப்படுகிறது. வேறு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. விவசாயம் செய்யப்பட்டு மகசூல் வந்த பிறகு கடன் கொடுப்பது என்று முடிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Sri K. VINAYAKAM : If according to the Hon. Minister, the entire village is to be owned by the villagers as a community, what happens to the proprietory aspect of the individuals concerned. For instance, out of the produce which they produce from out of these lands under co-operative system of farming, will the individuals be allowed to share the profits according to the amount of lands which they owned originally or according to the labour which they have put in under a socialistic pattern of society?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : They have surrendered the rights to the ownership of the lands. There is no question of dividing the produce from the lands on the basis of ownership, the present ownership of the lands. It will have to be on the basis of the labour contributed by them or some other basis which might be evolved.

Sri S. LAZAR : இப்போது நியமிக்கப்பட்டுள்ள குழுவின் சிபாரிசுகள் கிராம தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களைப்பற்றி மட்டும்தான் இருக்குமா, அல்லது பூமி தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களைப் பற்றியும் இருக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : கிராம தானமாகக் கிடைத்துள்ள நிலங்கள் சம்பந்தமாகப் போடவேண்டிய திட்டங்கள் வேறு, பூமி தானமாகக் கிடைத்துள்ள நிலங்கள் சம்பந்தமாகப் போடவேண்டிய திட்டங்கள் வேறு. கிராமம் முழுவதும் அதை தானம் கொடுத்த சொந்தக்காரரிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு கிராமம் முழுவதிற்கும் சொந்த

மாக்கப்பட வேண்டிய பிரச்னை வேறு. தானம் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்கப்பட வேண்டிய பிரச்னை வேறு. இந்தக் குழுவின் சிபாரிசுகள் கிராம தான நிலங்களைப் பற்றியவை.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : மதுரை ஜில்லாவிற்கு மட்டுமின்றி இதர ஜில்லாக்களுக்கும் இம்மாதிரியான திட்டம் வகுக்கப்படுமா ? நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் கடன் வழங்கப்படுமா அல்லது அந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கும் கடன் வழங்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சாகுபடியாளர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கப்படும். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் திட்டம் உண்டு.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : கிராம தானமாகக் கிடைக்கும் கிராமங்களில் கூட்டுறவு விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைச் செய்யத்தான் இப்போது முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

SRI P. G. MANICKAM : கிராம தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சில கிராமங்களில் மிக அதிகமான நிலங்கள் இருக்கலாம். அங்கெல்லாம், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததுபோக மீதியுள்ள நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்குவதற்கு சர்க்கார் திட்டமிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கிராம தான கிராமங்களிலுள்ள நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் கூட்டுறவுப் பண்ணையாக அமைத்து, அந்த நிலங்களில் கிராமத்திலுள்ள எல்லோரும் சேர்ந்து விவசாயம்செய்து, பிறகு அவரவர்கள்செய்யும் வேலைக்குத் தகுந்த பிரகாரம் வருமானத்தில் பங்கு பெறச் செய்வதற்கான திட்டம்தான் வகுக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Will the Hon. the Minister tell us whether the donors will have any land in the distribution?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As I have already stated there is no question of distribution of land. As far as Gramdan villages are concerned, the entire lands in the villages will belong to the community as such and the idea is that these lands should be cultivated on a joint co-operative basis. How the produce should be distributed is a matter of detail which will have to be worked out.

SRI K. B. S. MANI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கிராமதானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களில் தற்சமயம் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகளுக்கு மட்டும் அந்த கிராமத்திலுள்ள நிலங்களைப் பகிர்ந்து விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது அந்த கிராமங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் நிலங்களைக் கொடுத்துவிட்டதனால் எல்லோரும் நிலம் இல்லாதவர்களாகிவிட்டார்கள். நிலம் இருக்கிறவர்கள், இல்லாதவர்கள் என்ற பிரச்னை கிராம தானத்தில் ஏற்படுவது இல்லை. கிராம தானத்திலே கிடைத்த கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலம் பூராவையும் இப்போது சாகுபடி செய்வது எப்படி ? சாகுபடி செய்த பிற்பாடு மகசூலைப் பிரித்துக் கொள்வது எப்படி என்கிற பிரச்னைதான் எழுகிறது.

19th July 1957]

Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI: இப்போது தானமாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற எல்லா கிராமங்களிலும் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்குப் போதுமான விஸ்தீர்ணம் உள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றனவா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: சில இருக்கலாம், சில இல்லாமல் இருக்கலாம். அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து அதற்கு ஒரு திட்டம் ஏற்பாடு செய்வோம்.

Sri A. VEDARATHNAM PILLAI: கிராம தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களிலேயே இப்போது ஒரு சிலர் கொடுப்பதற்கு மறுத்தாலும், முன்பு கொடுத்துவிட்டு இப்போது பின் வாங்கிவிட்டாலும் அவர்களுடைய விஷயம் எப்படி கவனிக்கப்படும் ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: அவர்களை விட்டுவிட்டு பாக்கி இருக்கக்கூடியவர்களை வைத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படும்.

Sri A. GOVINDASAMY: இதுவரைக்கும் கூட்டுறவு இயக்க முறையில் சாகுபடி அமுல் நடத்தப்படுகிற கிராமங்கள் எவை ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இன்னும் ஆரம்பிக்கவில்லை. அதற்காகத்தான் இப்போது ஒரு கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்தோம். அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டவுடன், பிற்பாடு அதன்பேரில் எல்லா விஷயங்களும் யோசிக்கப்படும்.

Sri M. RAMACHANDRA REDDIYAR: கிராம தானங்களாக வழங்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு அரசாங்கம் தீர்வை வஜாசெய்து கொடுக்குமா?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இதில் தீர்வை விஷயம் எழுவது கிடையாது. தீர்வை எப்போதும் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். இருக்கக்கூடிய எல்லா நிலங்களையும் சேர்த்து விவசாயம் செய்வது என்பது தான் பிரச்னை.

Sri M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister describe the process and methods of taking gramdhan? May I know whether the necessary title deeds are taken from the donors at present?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: The owners of all the lands give it in writing to Vinobhaji saying that they are willing to surrender all their lands in that village. Now the matter is under consideration how it could be legalized. The idea is that co-operative societies should be formed consisting of all the villagers and their title deeds.

Licence for a Cement Factory in Ramanathapuram district.

S.N. Q.—**Sri R. KRISHNASAMI NAIDU**: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether a licence has been granted to "Madras Cements, Limited," to set up a cement factory in Ramanathapuram district;

(*b*) whether the Madras Cements, Limited, applied to the Government in January 1957, for the mining lease for mining the limestone, the chief raw material required for the industry in Ramanathapuram district; and

[19th July 1957

(c) if so, the action taken by the Government on the above application?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

(c) The matter is under consideration of the Government in consultation with the Government of India.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கம்பெனிக்கு பிப்ரவரி மாதத்திலேயே பாக்டரி அமைக்க லைசென்சு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மைனிங் லைசென்சு வழங்கப்படுவதில் ஏற்பட்ட கஷ்டம் என்ன ? ஆறுமாதத்திற்குள் பூர்வாங்க வேலைகள் தொடங்கவேண்டும் என்றும் 18 மாதங்களுக்குள் கனரக இயந்திரங்களுக்கு ஆர்டர் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் லைசென்ஸ் கொடுக்கும்பொழுது சில வரையறைகள் குறிக்கப்பட்டது. முக்கியமாக இப்போது மைனிங் லைசென்சு வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தச் சுரங்கக் குத்தகை விஷயமாக மெட்ராஸ் சிமெண்டு கம்பெனிக்கும், இந்தியா சிமெண்டு கம்பெனிக்கும் ஓரளவு மனத்தாங்கல் இருக்கிறது. இந்தியா சிமெண்டுக் கம்பெனியார் அந்தக் குத்தகையை தங்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். மெட்ராஸ் கம்பெனியாரும் தங்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதால் யாருக்குக் கொடுப்பது என்பது பிரச்னையில் இருக்கிறது. அதுதான் தாமதம்.

SRI S. B. ADITYAN : இந்த மெட்ராஸ் கம்பெனியார் சிமெண்டு தொழில் சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்காரே 10 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிக் கொடுக்கும் போது இதனால் ஏற்படும் விளைவு என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்த்து ஏற்கனவே சுதர்சனம் ஆயில் மில்லுக்குக் கொடுத்தபோது ஏற்பட்ட நிலைமை ஏற்படாது இருக்கவேண்டும் என்பதை மனதில் கொண்டு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சிமிண்டு தொழிற்சாலையை ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக மெட்ராஸ் சிமெண்டுக் கம்பெனியார் சென்னை சர்க்கார் பத்து லட்சத்திற்கு அதிகமாக இல்லாமல் அதில் ஓரளவு பங்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தொழில் துறையில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் அதில் லாப நஷ்டம் வந்தாலும் ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டி நேரிடும்.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : அந்த மைனிங் லீஸ் கொடுக்கும் அதிகாரம் பூர்ணமாக மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா ? அல்லது மாகாண சர்க்காரிடமே இருக்கிறதா ? ஆனால் இந்த மைனிங் லீஸ் வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு முதலில் அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தொடங்குவதற்கு மத்திய சர்க்காரின் லைசென்சு பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதாக முதல் தகுதி குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மைன்ஸ் லீஸ் விதிகள் பிரகாரம் இரண்டு பேர்கள் ஒரு இடத்திலே குத்தகை வேண்டுமென்று கேட்டால் முதலில் யார் கேட்டார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் தகுந்த காரணத்திற்காக மாகாண சர்க்கார் வேறு யாருக்காவது கொடுக்கலாம் என்று அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் மெட்ராஸ் சிமெண்டு கம்பெனியாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

19th July 1957]

Sri K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் துறையில் அரசாங்கம் பங்குகொள்வது என்று தீர்மானித்துவிட்டால் அதில் வரும் லாப நஷ்டத்திற்கும் உள்ளாகத்தான் நேரும் என்று சொன்னார்கள். பிறருடைய தனியார் தொழிலில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு இந்த நிலைமைக்கு உள்ளாவதைவிட தனிப்பட்ட முறையிலேயே அரசாங்கம் அத்தொழில்களை நடத்துவது நல்லதல்லவா ? லாப நஷ்டம் ஏற்படுமானாலும் கூட முதலுக்கே மோசம் வராமல் இருக்கவாவது அரசாங்கம் கவனித்துக் கொள்ள முடியாதா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : எந்தத் தொழிலிலாவது நஷ்டம்வரும் என்று தெரிந்தால் அரசாங்கம் அதில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளாது. நல்ல முறையில் தொழில் நடக்கும் என்று தெரிந்தால்தான் பணம் இல்லாதவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாக இந்த சட்டசபையே வகுத்த கொள்கையில் ஒன்று இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். அதைப் பொறுத்து நியாயமான முறையில் நடத்தப்படும். அமைக்கப்படும் தொழில்களுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிப்பது சரியாகும் என்று நம்புகிறேன்.

Sri N. R. THIAGARAJAN : இரண்டு கம்பெனிகள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சிமெண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்குப் போட்டி போடுவதாகவும் ஏதாவது ஒன்றுக்கு லைசென்சு வழங்க அரசாங்கம் யோசித்து வருவதாகவும் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மதுரை ஜில்லாவில் பெரியகுளம் தாலுக்காவில் வைகை அணைப்பகுதியில் 50 சதுர மைல் விஸ்தீர்ணத்திற்கு சிமிண்டு உற்பத்திக்கான மூலப் பொருள்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு சிமெண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு கம்பெனிக்கு லைசென்சும், மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு கம்பெனியை ஆரம்பிப்பதற்கு மற்றொரு கம்பெனிக்கு லைசென்சும் வழங்க அசாசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : யாராவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் மதுரையில் ஒரு சிமிண்டு பாக்டரியை ஆரம்பிப்பது பற்றியும் அரசாங்கம் முயற்சிசெய்யும். சர்க்கார் எல்லாவிதமான உதவியும் செய்வதற்கு தயாராய் இருக்கிறார்கள்.

Sri A. A. RASHEED : May I know how many new licences have been issued for opening cement factories in our State?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : A separate question may be put.

Rice stock in the State.

* 144 *Q.*—**Sri K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether there is sufficient stock of rice available in this State for distribution in 1957–58; and

(*b*) whether the Government have taken steps to check the rise in price of rice?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir. With the stock now available and the stock that will become available in the future, the Government hope to cover the distribution in 1957–58.

(*b*) Yes, Sir.

[19th July 1957

Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI : பர்மாவிலிருந்து எவ்வளவு அரிசி இப்பொழுது நம் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அது எப்போது விநியோகிக்கப்படும்?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : பர்மா அரிசி என்று தனியாக சென்னை அரசாங்கம் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்வதில்லை. மத்திய அரசாங்கம்தான் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறது. பர்மாவில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட அரிசியோ, மற்ற நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட அரிசியோ அவர்கள் ஸ்டாக் வைத்திருக்கும் அரிசியிலிருந்து அவ்வப்போது நமக்குத் தேவைப்படுகிற அரிசியை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, in view of the soaring price of rice and the non-availability of sufficient quantity of rice in the City of Madras and also in view of the fact that considerable difficulty has been felt in opening fair price shops, will the Government think of the possibility of entrusting the entire work of licensing these retailers to the Collector of Madras direct instead of through the channel of the Board of Revenue?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not admit that there is any scarcity of rice felt in the City of Madras or anywhere in the State. Prices are no doubt high. But still the rise in price has also been checked to some extent recently. Of course the Collector of Madras has been authorized to fix fair price shop dealers. The number of fair price shops that should be opened is fixed by the Board of Revenue.

9–20 a.m. **Sri A. GOVINDASAMY :** அரிசி விலை ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : சென்ற ஆண்டில் அரிசி விலை குறைந்தபோது இந்தச் சபையில் உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட அரிசியை அப்போது வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அப்படி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்த அரிசி இப்போது வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி ஆகக்கூடாது எனத் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு நியாய விலைக் கடைகள் ஆங்காங்கு திறக்கப்பட்டு, அரசாங்கம் நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு அரிசி கொடுத்து வருகிறார்கள். இதனால் ஓரளவு அரிசி விலை அதிகப்படுவது குறைந்திருக்கிறது.

அதோடு சமீபத்தில் பார்லிமெண்டு சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட எசென்ஷியல் கமாடிடி ஆக்ட் திருத்தச் சட்டப் பிரகாரம் அரிசி விலையைக் கட்டுப்படுத்த, கழிந்த ஜூன் மாதம் 6-ந் தேதிக்கு முன்பிருந்த மூன்று மாதங்கள் வரையில் இருந்த சராசரி விலைக்கே, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் ஸ்டாக் தேக்கி வைத்திருந்தாலும் அரசாங்கமே தலையிட்டு எடுத்துக்கொண்டு விற்கதக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் விலை அதிகமாகப் போனால் அரசாங்கம் எங்கு எங்கு ஸ்டாக் இருக்கிறதோ அதை அந்த ஒரு ரூபாய் விலைக்கே வாங்கிக் கொள்கிற திட்டம் இப்போது உருவாக்கப்பட்டு தயாராய் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவிற்கு அரிசி விலை ஏறவில்லை.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, the present system of distribution of retail shops based upon the population of Divisions concerned, for instance one shop for 8,000 people in the City of Madras. Under these circumstances, only very few Fair Price Shops are

19th July 1957]

allowed to be opened in Thyagarayanagar; it has a population of 21,000 and in that event only two shops would be opened for 16,000. What happens to the balance of 5,000. Are they to go without rice? Will the Government therefore rationalize the system and give licence for fair price shops even for fractions of 8,000 population?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I once stated that it was not practicable to open fair price shops according to the population of the City or particular areas. Fair price shops are opened in order that poor people might be enabled to purchase rice at lower prices. After the formation of the Southern Zone for the matter of food distribution, the price of Andhra foodgrains has fallen a little and it is expected that Andhra rice would flow down to Madras. Therefore, Government do expect before long that there may not be any need for more shops. But a restricted number of fair price shops has been opened in the City and other stations in the State.

SRI K. ANBAZHAGAN : நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதில் பொது மக்களுடைய நன்மையே மிகவும் முக்கியமாகக் கருதப்படவேண்டு மாதலால், பொது மக்கள் எங்கெங்கே அத்தகைய திண்டாட்டத்திற்கு, துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்களோ அங்கங்கே மக்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதே, நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் என்பதை அரசாங்கம் உணருகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதை நன்றாக அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் ஓரளவுக்குதான் நியாய விலைக் கடைகளை திறந்து நடத்தமுடியும். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்த அளவுக்கு ஆங்காங்கு அனுமதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரையில் 14 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு லைசென்சு வழங்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய பாகத்தில் 12 கடைகளும், கிழக்கு பாகத்தில் 2 கடைகளும் இருக்கின்றன. கிழக்குப் பாகத்தில் ஏழை மக்கள் அதிகமாக இருப்பதால், அந்த இரண்டு கடைகளில் சென்று அரிசி வாங்க மிகவும் அவதிக்கு உள்ளாகின்றனர். ஆகையால் அந்தப் பாகத்திலும் இன்னும் சில கடைகளைத் திறப்பதற்கு லைசென்சு கொடுத்து ஏழை மக்களுடைய அவதியைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதுரை கலெக்டர் அவர்களையும் கலந்து யோசித்துக்கொண்டு இன்னும் மதுரை நகரத்தில் அதிகக் கடைகள் வேண்டுமானாலும் அவைகளைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யப் படும்.

SRI M. JAGANATHAN : Sir, when fair price shops are opened, will Government take stringent measure in order to check fair price shop dealers from selling rice in black-market?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, whenever any case of abuse on the part of fair price shop dealers is brought to the notice of the Government, Government will take necessary action in the matter.

[19th July 1957

SRI S. LAZAR : Sir, may I know whether the steps taken by Government to control rise in price of rice are steps meant to prevent the middleman from making huge profits or do the steps affect the interest of the producers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the object of opening fair price shops, as I once before explained, is not merely with the idea of checking the rise in prices, it is more to enable the poor people to purchase rice at lower prices. If the hon. Member would bring to my notice any cases of middlemen making money without benefiting the poor men, I shall certainly take necessary action in the matter.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நியாய விலைக் கடைகளில் விற்கப்படுகிற அரிசி பெரும்பாலும் நாற்றம் பிடிக்க ஏதுவாக இருக்கிற முறையில் இப்போது ஸ்டாக் வைக்கும் முறை இருப்பதாக அறிகிறேன். ஏனென்றால் நான் சென்னை நகரில் அரிசி வாங்கிய போது அது மிகவும் நாற்றம் அடித்தது. இதைப்பற்றி விசாரித்தபோது தான் ஸ்டாக் வைக்கும் முறையினால் இந்த நாற்றமும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது எனத் தெரிவதனால் அவ்வப்போது மக்களுக்கு நல்ல அரிசியைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக, ஸ்டாக் வைக்கும் முறையை திருத்தி அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூடிய வரையில் நாற்றம் இல்லாத அரிசியைக் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மேலும் மேலும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை மக்களிடத்தில் இருந்து வந்துகொண்டிருப்பதனாலே நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுக்கும் அரிசி நாற்றம் அடிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை.

SRI T. KARIA GOUNDER : விலை கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்று எல்லா மெம்பர்களும் கேட்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 80 சதவிகிதம் உள்ள விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதோடு உற்பத்திச் செலவையும் கட்டுப்படுத்த ஏதாவது கவனம் செலுத்துவார்களா ? செலவைக் குறைக்க ஏற்பாடு ஏதாவது எடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறதென்பது உண்மைதான். தற்போது விலையைக் குறைக்க வசதி இல்லை என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது.

Old manuscripts in the Maharaja's Palace in Tanjore.

* 145 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether any research has been conducted into the old manuscripts kept in the Maharaja's Palace in Tanjore ; and

(*b*) whether any valuable scripts have been found?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) & (*b*) It is presumed that the manuscripts referred to by the hon. Member are the records of the Tanjore Raj which became extinct in 1855 and which were housed in the Tanjore Palace. If the presumption is correct no one has conducted any historical research among them chiefly

19th July 1957]

because they are written mostly in Modi, a language with which very few persons in this State are acquainted. They have, however, been examined with the help of competent Modi knowing persons specially obtained from Bombay and lists of them have been prepared. With the help of these lists, the papers which are of historical or administrative value have been separated and transferred for safe custody and proper preservation to the Madras Record Office where they are now at the disposal of persons who might wish to do bona fide historical research among them. The remaining papers which are not worthy of permanent retention have been transferred to the Tanjore Maharaja Serafoji's Sarasvathi Mahal Library, Tanjore. These can also be consulted by research students or scholars.

SRI N. S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் மோடி மொழியில் இருந்த சுவடிகளை மொழி பெயர்க்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு மோடி மொழியில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சுவடிகள் சரியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மொழிபெயர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக நான் என் பதிலில் சொல்லவில்லை.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: இப்படிப்பட்ட சுவடிகள் அன்னிய நாட்டினரால் வாங்கப்பட்டு, அன்னிய லைப்ரெரிகளில் இருக்கிறதென்ற புகார் வந்துகொண்டிருக்கிறதே, அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதைப் புகாராக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதை மிகவும் பெருமையாக எடுத்துக்கொண்டு அவைகளினால் நமக்கு அதில் உள்ள விஷயம் ஏதாவது கிடைக்குமானால் அதைக் கேட்டு அறிந்துகொள்வதற்கும் முயற்சி செய்வோம்.

Government Headquarters Hospital, Ootacamund.

* 146 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether any new-born baby was carried away recently by a dog from the Government Headquarters Hospital, Ootacamund; and

(*b*) if so, whether the matter has been enquired into and responsibility fixed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) A still-born baby which was kept for burial near the mortuary in the Government Headquarters Hospital, Ootacamund, was carried away by a dog for a short distance within the hospital premises.

(*b*) Yes. Suitable action has been taken against the sweeper of the hospital who had carelessly allowed the dog to carry the dead child.

[19th July 1957

SRI K. VINAYAKAM : Sir, could not the missing of the child be construed that having happened during the discharge of its sovereign duty and why should strict action be taken against the individual concerned?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not exactly understand the meaning of the question.

SRI A. A. RASHEED : Is it not against human sanctity that human body should be carried away and eaten by the animal?

9–30 a.m. SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, மருத்துவசாலைகளில் நாய்கள், பூனைகள் முதலிய விலங்குகள் நுழைவதன் காரணமாக பல் வேறு தொல்லைகள் உண்டாகின்றன. நோயாளிகளின் உணவை நோக்கிப் பூனைகளும், நோயாளிகளை நோக்கி நாய்களும் வருகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால், இம்மாதிரி விலங்குகள் நுழையாதபடி மருத்துவ நிலையங்களில் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கம் அறிவிப்பு விடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த ஆஸ்பத்திரியில் திறந்த வெளி இருந்தது. இப்பொழுது காம்பவுண்டு சுவர் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : குழந்தையை நாய் தூக்கிக் கொண்டுபோனதற்காக ஸ்வீப்பர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். குழந்தையைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு நர்சுக்கா அல்லது ஸ்வீப்பருக்கா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : உயிரோடு இருக்கும்பொழுது நர்ஸின் பொறுப்பு. இறந்துபோன பிற்பாடு ஸ்வீப்பரின் பொறுப்பு.

Lock-out in K.C.P., Limited, Central Workshop, Tiruvottiyur, Madras.

* 147 *Q.*—SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there was a lock-out on 16th April 1957 in the K.C.P., Limited, Central Workshop, Tiruvottiyur, Madras :

(*b*) whether the management of the workshop refused to pay the workers the agreed wage rates and dearness allowance as recommended by the Minor Engineering Tripartite Committee; and

(*c*) whether the Government have taken any action to induce the management to accept the wage rates and dearness allowances recommended by the Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) As a result of the stay-in strike resorted to by the workers, the management declared a lock-out on 17th April 1957.

(*b*) The management has offered to pay the workers, wages and dearness allowance at the rates recommended by the Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering Industry, with effect from 1st October 1956 in the case of those who were in service prior to 1st March 1956 and from 1st June 1957 in the case of those appointed on or after 1st March 1956.

19th July 1957]

(c) Does not arise.

Mr. SPEAKER : I may add that the lock-out has since been lifted. Thanks to the co-operation of the hon. Member representing labour and the management of the factory, and that it is now working smoothly.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இம்மாதிரியான நிலைமையில் வேறு ஒரு தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் நடந்துகொண்டபொழுது, அங்கே இருந்த தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேர்களும் பழிவாங்கப்பட்டு பல பேர்கள் வேலையில்லாத நிலைமையில் இன்னும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இம்மாதிரியான நிலையை தவிர்க்க எல்லா தொழிலாளர்களும், முதலாளியும் மெச்சும்படியாக வெகு சாதுர்யமாக மந்திரி அவர்கள் நடந்துக்கொண்டதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலையும் வணக்கத்தையும் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவாரா எனக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Thanks.

Irrigation Scheme in Kottayamedu village.

* 148 Q.—SRI C. MUTHIAH PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the additional acreage that will be brought under cultivation as a result of the proposed irrigation scheme in Kottayamedu village in Sirkali taluk ;

(b) whether it is a fact that the scheme has been deferred; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 215 acres.

(b) No. The Government have not yet received the Chief Engineer's (Irrigation) final report on the scheme. The question of sanctioning or deferring the scheme can be decided only after the receipt of the Chief Engineer's (Irrigation) report.

(c) Does not arise.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : சென்ற 3 ஆண்டு காலமாக மக்களுடைய அவதியைவிட என் அவதி இதில் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, இதை உடனடியாக அரசாங்கம் இந்த ஆண்டிலியே எடுத்து வேலைசெய்ய தொடங்குவார்களா ? என்ன செலவாகும் என்ற திட்டம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சுமார் ரூ. 2,75,000 செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் சில பாகங்களை தஞ்சை ஜில்லாவிலும், சில பாகங்களை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலும் அமுல் நடத்தமுடியும் என்று என்ஜினியர்கள் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, தென் ஆற்காட்டில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் கொடுப்பதற்கு என்னென்ன வழிகள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்ந்துகொண்டிருப்பதனால் சற்று தவக்கம் ஆகிறது.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : தென் ஆற்காடு, சிதம்பரம் தாலுகாவில் எத்தனை எகர் இந்தத் திட்டத்தினால் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 213 எகர்.

[19th July 1957

SRI K. ANBAZHAGAN : ஏறத்தாழ இரண்டு லட்ச ரூபாய் அளவிலே திட்டப்படவேண்டிய இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி "சீப் என்ஜினியர்" அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டிய பதில்கள் ஏறத்தாழ 2, 3 ஆண்டுகள் காலம் ஆகியும் கிடைக்கவில்லை என்ற குறிப்பு பதிலில் காணப்படுகிறது. இது உண்மையானால் சிறு திட்டங்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு கால தாமதம் ஏன் என்பதை அரசாங்கம் அறிவிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தத் திட்டம்பற்றி கனம் முத்தையா அவர்கள் 1954-ம் வருஷத்தில் எழுதினார்கள். 1955 பிப்ரவரி மாதத்தில் இதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். சாதாரணமாக நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் திட்டுவது என்று சொன்னால், பல இடங்களில் 'லெவல்' எடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. இந்த திட்டங்களின் மூலமாக பக்கத்து ஜில்லாவுக்கு வசதி செய்யமுடியுமா என்றெல்லாம் ஆலோசனை செய்கிறார்கள். ஆதலால் அதிக காலதாமதம் ஆகிவிடவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : இந்தத் திட்டமானது கொள்ளிடத்தின் நடுத் திட்டிலே இருப்பதன் காரணமாக கொஞ்சம் காலதாமதம் நிச்சயமாக ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்தாலும், காலதாமதம் ஏற்படுவதால் அங்குள்ள 3,000 மக்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமலும், சாகுபடிக்கு தண்ணீர் வசதி இல்லாமலும் அவதிப்படுகிறார்கள். கனம் விவசாய மந்திரி நேரில் பார்த்து உத்திரவிட்டு "இன்வெஸ்டிகேஷனுக்கு" சென்ற ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக, இந்தத் திட்டம் அமுலில் வருகிற நிலைமையில் இருக்கிறது. இதைக் கைவிடாமல் எப்படியாவது இந்த ஆண்டிலேயே ஆரம்பிப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் வரும்பொழுது சொல்லி ஆவன செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தத் திட்டத்தை கைவிடுவதாக உத்தேசம் இல்லை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து இந்த திட்டத்திற்கு சுமார் ஒரு ஏகருக்கு 1,000 ரூபாய்க்கு அதிகமாக செலவு என்று தெரியவருகிறது. அப்படியென்றால் மற்ற பகுதிகளிலும் ஏகர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கு அதிகமாக செலவில்லாமல் இருந்தால், அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் அதிக செலவாகிற திட்டம் என்று கருதாமல் சாத்தியமான திட்டங்கள் என்று கருதி அந்தந்த வட்டார என்ஜினியர்களுக்கும், கலெக்டர்களுக்கும் உத்தரவு போடுவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒவ்வொரு திட்டத்தைப்பற்றி அதனுடைய புள்ளி விவரங்களை எடுத்து அதனால் செலவு என்ன, வருமானம் என்ன என்பதை யெல்லாம் பார்த்துதான் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதா, இல்லையா என்று முடிவு செய்ய முடியும். பொதுவாக ஏகர் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாய் செலவாகும் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்மென்பது சரியல்ல.

SRI K. B. S. MANI : இந்த கொட்டாமேடு கிராமம் ஒரு தீவாக இருக்கிறது. சர்க்கார் அங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு இந்தச் சலுகையைச் செய்யாவிட்டால், அவர்கள் வேறு எந்தத் துறையிலும் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு ஏகருக்கு ரூ. 1,000 செலவழிந்தாலும், அல்லது ரூ. 5,000 செலவழிந்தாலும் மக்களுக்கு இதைக் கட்டாயம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர் கேட்கும்பொழுது "அரசாங்கம் செய்யுமா" என்று கடைசியில் சொல்லுங்கள். இல்லாவிட்டால் அது கேள்வியாகாது.

19th July 1957]

Hydro-Electric Schemes.

* 149 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(*a*) the Hydro-Electric Schemes affected in the State by import restrictions ; and

(*b*) the extent to which they are affected?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (*a*) The Hydro-Electric Schemes in the State which have been affected by import restrictions are—

(i) Periyar Hydro-Electric Scheme.

(ii) Construction of Villivakkam to Villupuram and Neiveli to Salem 110 K.V. lines.

(iii) Kundah Hydro-Electric Scheme.

(iv) Rural Electrification Schemes.

(v) Works relating to communication between various power stations and sub-stations and essential improvements.

(*b*) Consequent on the delay on the part of the Government of India to sanction the foreign exchange required for the import of essential materials required for the execution of the above schemes, the programme of execution of the schemes has been upset, and there is likely to be delay in completion of the schemes and bringing them into beneficial use. The extent to which the completion of the schemes will be postponed can be computed only after the Government of India accord sanction to the foreign exchange requirements.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Under the present circumstances, will the Hon. Minister be in a position to say whether at least fifty per cent of the target fixed in the Second Five-Year Plan will be fulfilled?

THE HON. SRI V. RAMIAH : The completion of the whole scheme is not going to be delayed or upset. But our requirements are very small, as far as foreign exchange is concerned. It is only a question of some little delay in the fulfilment of the proframe.

SRI K. VINAYAKAM : Do the Government realize that due to this delay in procuring materials for the execution of the plan, the entire Second Five-Year Plan will be upset?

THE HON. SRI V. RAMIAH : I said that the entire plan would not be upset. It is only a question of delay. We are pressing the Government of India for the release of more foreign exchange and we expect to get it.

SRI K. ANBAZHAGAN : 'ஹைட்ரோ எலக்டிரிக் ஸ்கீம்' போன்ற மிகமிக இன்றியமையாத திட்டங்களில் தாமதம் ஏற்படுகிறது பல்வேறு காரணங்களினுல் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிற அமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் தாமதம் பொதுவாக எல்லா 'எலக்டிரிக்' ஸ்கீம்களிலும்

[19th July 1957

ஏற்படாமல், சிலவற்றில் மட்டும் ஏற்படுவதை பிரித்து, 'பிரையாரிடி ஸ்கீம்' முறையிலே மிகமிக உடனடியாக கவனிக்கவேண்டியவைகள் இவையெனக் குறிப்பிட்டு மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி உதவி கோருவார்களா ?'

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Priorities have already been assigned and I may inform the hon. Member that steel electricity and coal get the highest priority. Any delay in the execution of the schemes will be very negligible. As a matter of fact, we had hoped that we would be able to finish execution of the schemes before the target date. But now, perhaps, we will be able to finish it by the target date.

9-50 a.m. SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : It was stated that the Canada Government has come forward to help us in the construction of the Kundah scheme. When that Government has come forward to help us, why should there be any delay at all so far as this Kundah scheme is concerned?

THE HON. SRI V. RAMIAH : The Canada Government has come forward to help us with a certain amount, namely, 20 million dollars. The other supplies that we require, we should get at our own cost. But in getting foreign exchange for very small amounts there are some difficulties. We expect that these difficulties will be overcome.

Panchayat Boards Elections

* 150 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to conduct elections to panchayat boards; and

(*b*) if so, when?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (*a*) & (*b*) The matter is engaging the attention of Government.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : This has been engaging the attention of Government for so many years. The elections should have been held some three years back but they have been postponed since. May I know when exactly the Government would come to a decision in the matter and hold these elections.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The elections ought to have been held three years back but they were postponed for various reasons and it is receiving the attention of Government.

SRI A. A. RASHEED : How many new panchayats have been constituted during the last year, Sir?

MR. SPEAKER : I think a separate question may be put regarding this. I have no objection if the Hon. Minister will answer that question.

19th July 1957]

SRI P. S. CHINNADURAI : ஸார், மதுக்கரை போன்ற இடங்களில் 15 அயிரம் ஜனத்தொகை இருந்தும் இன்னும் அங்கு பஞ்சாயத் போர்டு அமைக்காமல் இருப்பதின் சரியான காரணம் என்ன என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இப்போது ஏகதேசம் 7000 பஞ்சாயத்துகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனுல்தான் கூடுதல் தாமதம் ஏற்பட்டது. கூடிய சீக்கிரமே அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மதுக்கரையைப் பொறுத்தளவில் அங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்னை என்னவென்றுல் அங்கு பல கட்டிடங்களும் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இதனுல் பல தகராறுகளும் இருக்கிறது. இதனுல்தான் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. கூடியசீக்கிரத்தில் அங்கும் ஏற்படுத்தப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Does the Government know that the elections to these Panchayats were held some 10 years back and the present Members of the Panchayat Boards are there for the past ten years? Therefore will the Government realise the desirability of holding the elections as early as possible and if insurmountable difficulties are felt in holding these elections, will they think of scrapping the Panchayat system and allow them to be district villages to be administered by the District Boards.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The Government are not aware that it is ten years since the elections were held.

SRI S. M. ANNAMALAI : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத் போர்டு தலைவர் தேர்தல் பஞ்சாயத் போர்டு உறுப்பினர்களால் நடத்தப்படுமா ? அல்லது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMML SIMON : அதைப்பற்றி யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : In spite of the answer given by the Hon. Minister the house is not in a position to know when exactly the Government will come forward to hold the elections.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : I have clearly stated, it is under consideration.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The elections are due for most of the panchayats from January to about September of next year. We propose to take steps to see that the elections are held during this period.

SRI V. SUBBIAH : சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமங்களில் 500-க்கு மேலுள்ள ஜனத்தொகையுள்ள இடங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டு அமைக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால் அந்த இடங்களில் எல்லாம் பாலட் முறையில் தேர்தல் நடத்தப்படுமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : எல்லா கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத் போர்டு ஏற்படுத்துவதற்கு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அது எவ்வாறு அமைக்கவேண்டும் என்பதை பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[19th July 1957

Sri M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத் போர்டு அமைப்பதற்கு ஆலோசித்துக்கொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இதில் ஆலோசிக்க என்ன இருக்கிறது என்று தெரிய வில்லை. ஆகவே உடனடியாக இதை ஏற்படுத்தி தேர்தலை நடத்துவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

The Hon. Srimathi LOURDHAMMAL SIMON : அமைக்கும் முறையிலும், தேர்தல் நடத்துகின்ற முறையிலும் மாற்றம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னேன்.

Sri K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத் தினுடைய நோக்கமே கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக கிராம சுயராஜ் யத்தை ஏற்படுத்துவது என்று பல முறை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கார ணத்தால் இவ்விதமான கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் அமைப்பதற்கு காலம் கடத்துவது ஜனநாயக முறைக்கு விரோதமானதல்லவா ? அப்படி காலம் கடத்துகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் கடமையிலிருந்து தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறார்களா ?

The Hon. Srimathi LOURDHAMMAL SIMON : இதற்காகத்தான் சீக்கிரமாக இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Sri G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : மைனர் பஞ்சா யத்துகளிலும் இந்த தேர்தல் முறை புகுத்தப்படுமா ?

The Hon. Srimathi LOURDHAMMAL SIMON : அங்கும் தேர்தல் முறையை கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரும்.

Sri A. GOVINDASAMY : ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் கையாண்ட குறி யிடுகிற தேர்தல் முறை, மேஜர் பஞ்சாயத் தேர்தல்களிலும் அந்த முறை கையாளப்படுமா ?

The Hon. Srimathi LOURDHAMMAL SIMON : அந்த முறையைப் பற்றி ஆலோசித்து வருகிறது.

Sri K. B. S. MANI : சபா நாயகர் அவர்களே, இப்போது கிராம பஞ்சாயத் அமைப்பதற்கு இந்த டெப்யூட்டி பஞ்சாயத் ஆபீஸர்கள் குறை வாக இருப்பதால் ஒவ்வொரு ஆபீஸருக்கும் அதிகமான ஏரியாக்கள் இருப்பதினால் சீக்கிரமாக பஞ்சாயத்துகள் அமைக்கப்பட முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆதலால் கூடுதலாக டெப்யூடி பஞ்சாத் ஆபீஸர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா ?

The Hon. Srimathi LOURDHAMMAL SIMON : அது அவசிய வேண்டுமானால் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

Sri M. P. SUBRAMANIAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த தேர்தல் முறையைக் கொண்டு வருவதற்கும், இதை மாற்றி அமைப்பதற்கும், வோட்டு முறைகளை மாற்றி யமைப்பதற்கும் கால தாமதம் ஆகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். உண்மையில் என்ன காரணம் என்பதை இச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் அறிவதற்கு உரிமை யில்லையா ? ஆகவே காலதாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதை திட்டவட்டமாக அறிவிக்க முடியுமா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இதில் காலதாமதம் ஒன்று மில்லை. ஜனவரி மாதத்தில் தேர்தல் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றுதான் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

19th July 1957]

SRI K. VINAYAKAM : In the matter of voting, in the minor Panchayats, counting of heads is the system adopted. Not hands, only heads are counted. I was an eye witness to all these things. All the voters are huddled in one room and their heads are counted. But for the elections to the major panchayats, the system of marking the ballot paper is adopted . . .

MR. SPEAKER : Is the hon. Member giving information or asking a question.

SRI K. VINAYAKAM : I am trying to elicit an answer.

MR. SPEAKER : The hon. Member should put it in the form of a question.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Government think of avoiding these complications and misunderstandings after the elections and instead of having the system of counting of heads and hands, adopt the system of marking the ballot paper for both the major and minor panchayats?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The Government of course take the information, and if it is necessary, necessary action will be taken to see that it is done well.

Jain Religious and Charitable Institutions.

* 151 *Q.*—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to extend the provisions of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, to the Jain Religious and Charitable institutions in the State;

(*b*) whether the Government have received any mass-petitions, dated 17th December 1956 and 29th January 1957 from the Jain Public of the South and North Arcot districts in respect of the mismanagement of the Melsithamur Jina Kanji Mutt; and

(*c*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No.

(*b*) Yes.

(*c*) The matter is under the consideration of the Government.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, மேல்சித்தமூர் சமண மடத்தில் பல நிர்வாக ஊழல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தால் உடனடியாக அந்த மடத்தினுடைய நிர்வாகத்தை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதற்கோ, அல்லது இப்போது இருக்கின்ற மடத் தலைவர்களை மாற்றி புதிய தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கவோ அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ஸ்தாபனத்தை ஹிந்து பரிபாலன போர்டு நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று 1957-ம் ௵ ஜூன் ௴ 12-ம் தேதியில் நோட்டிபிக்கேஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சட்டப்படி ஆட்சேபனை ஏதாவது இருக்குமானால் அதை தெரிவிப்பதற்கு 1957-ம் ௵ ஆகஸ்டு ௴ 11உ என்று கடைசி நாளாக வைத்திருக்கிறது. அதற்கப்புறம் முடிவு செய்யப்படும்.

[19th July 1957

Grants to orphanages.

* 152 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of SRI K. R. Viswanathan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a deputation consisting of Mrs. Mandha Krishnamurthi representing the Avvai Home and a few others waited on the Chief Minister at Madras on 13th May 1957 and urged on him the need for the enhancement of the present rate of grants to orphanages from Rs. 8 to Rs. 15 per head per month; and

(b) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) The request for the enhancement of the present rate of grants to orphanages is under consideration.

SRI K. VINAYAKAM: Is it not a fact, Sir, that a grant of Rs. 15 is allowed for all Harijan students staying there and if so may I know whether the same concession would be allowed to all children staying in the Avvai Home considering the financial stringency under which the institution is compelled to work?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The scheme is under the Orphanages Scheme and not under the Harijan Welfare Scheme for which we are paying a grant of Rs. 8 per destitute child. The question whether it should be increased or not is under consideration. The financial stringency is not only for the institution but for the State also.

9-50 a.m. SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, are the Government aware of the fact that the grants given to the orphanages are mostly abused by the persons running the institutions and will the Government see that the grant of Rs. 8 per mensem per child reaches the child all right?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think the hon. Member is justified in making a sweeping remark that the grants are mostly abused. My own view is that most of these institutions are running very well. Perhaps in some institutions, there may be some mistakes committed. But certainly we would look into them, and it is always the intention of the Government to see that these institutions are run properly.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்போக்கு வகுப்னர்களுக்கும், இவர்களுக்காவது தாய் தந்தையர்கள் இருக்கிறார்கள். தாயும் தந்தையும் அற்ற அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு மாதம் எட்டு ரூபாய் கொடுத்து அதில் ஜீவிக்க வேண்டுமென்றால் அது கஷ்டம் அல்லவா? ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்பு ஏற்படுத்திய திட்டத்தை இன்னும் அப்படியே வைத்திருப்பது முறையா? எனவே இப்போது இருக்கிற கால நிலையை அனுசரித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற கிராண்டை அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

19th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த எட்டு ரூபாயில் அவர்கள் சாப்பிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சர்க்காரின் உதவி என்று மாதம் எட்டு ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றப் பகுதியை அந்த ஸ்தாபனங்களை நடத்துகிறவர்கள் போட்டு நடத்தி வருகிறார்கள். இப்பொழுது செலவு அதிகமாகி இருப்பதால் இந்தத் தொகை போதாது என்று அவர்கள், சர்க்காரிடம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைபற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : இம்மாதிரி அனாதை ஆசிரமங்களுக்கு பண உதவி செய்ய போதுமான பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஏன் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி இந்தமாதிரி காரியங்களுக்காக பணம் அதிகம் பெற முயற்சிக்கக் கூடாது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெரிய மீன் பிடிக்க எனக்கு அக்கரை இருக்கிறதேயொழிய சிறிய மீன் பிடிக்க அக்கரை இல்லை.

SRI P. G. MANICKAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உள்ள அனாதைகளை பராமரிக்க ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அனாதை பராமரிப்புசாலைகளை ஜில்லா கலெக்டரின் மேற்பார்வையில் நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுமாதிரி ஸ்தாபனங்களை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்கள் எடுத்து நடத்தினால்தான் நல்ல முறையில் அவைகளை நடத்தமுடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே தனிப்பட்டவர்கள் இதுபோல் ஆசிரமங்களை நடத்த முன் வந்தால் அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யும்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சென்னை நகரத்தில் உள்ள அனாதைக் குழந்தைகள் விடுதிகள் நிரம்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விடுதிகள் சொற்பமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறகாரணத்தால் வெளியிலிருந்து சென்னைக்கு குழந்தைகள் ஓடி வந்து விட்டால் போலீஸார் அவர்களை பிடித்துக் கொண்டு போய் இம்மாதிரியான அனாதை விடுதிகளில் அடைப்பதால் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க இன்னும் சில விடுதிகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை விரிவுபடுதுவதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் விரிவு படுத்துவதற்கு எவ்வளவுதூரம் முடியும் என்பதை ஆலோசித்து எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவும் செய்யலாம்.

SRI K. B. S. MANI : இப்படிப்பட்ட அனாதை விடுதிகளை நடத்த தர்மபுரம் மடாலயம் போன்ற மடாலயங்கள் முன் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த மடாலயங்களில், அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களின் குழந்தைகளும், அவர்களது சொந்தக்காரர்களின் குழந்தைகளும், தாய் தந்தையர்கள் உள்ள பிள்ளைகள் தான் இருக்கிறார்கள். இப்பிரகாரம் அனாதை விடுதி என்ற பெயரால் சர்க்காருக்கு கணக்கு காண்பிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக வேண்டி, இம்மாதிரி ஒரு சில குறிப்பிட்ட சமூகத்தினருக்காக வேண்டி விடுதிகள் நடக்கிறது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? அப்பேர்ப்பட்ட விடுதிகளை தடை செய்ய, அல்லது மற்றைய பிள்ளைகளையும் அதில் சேர்த்து படிக்கவைக்கும்படி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த சர்க்கார் வழி வகுக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப் பற்றி தகவல் ஒன்றும் சர்க்காருக்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் தகவல் தெரிந்து இது சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்பினால் அவர் அதை கவனிப் பார்.

[19th July 1957

SRI P. S. CHINNADURAI : ஒளவை இல்லத்திற்கு சர்க்கார் பண உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்ற அனுகூலமான முடிவு எடுக்கும்போது அதை முந்திய தேதியிலிருந்து கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பணம் அதிகப்படுத்தும்போது முந்திய தேதியிலிருந்து கொடுப்பதில்லை என்ற கொள்கையை சர்க்கார் அனுசரித்து வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மீன்களையே பிடிக்க வேண்டுமென்று அக்கரைகொண்டு இருந்தால் இந்த சிறிய மீன்கள் எல்லாம் பட்டினியாலும் பசியாலும் வாடி வதங்கி செத்து விடும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? (சிரிப்பு)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சிறிய மீன் என்று சொன்னது சிறிய தொகையையும், பெரிய மீன் என்று சொன்னது பெரிய தொகையையும் ஆகும். நாம் பெரிய தொகையையே கேட்க வேண்டும். சிறிய தொகையை எப்படியாவது சரிக்கட்டி விட முடியும். அதைத்தான் சொன்னேனே தவிர மீனைப் பிடித்து சாப்பிடுவதற்கல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN: அனாதை விடுதிகள் ஒரு சிறந்த அறநிலையம் என்ற காரணத்தினால் "ஹிந்து ரிலிஜியஸ் என்டோமென்ட் போர்ட்" மூலமாக மிகுதியான வருமானம் வருகிற ஒவ்வொரு கோவில்களின் பக்கதில் ஒவ்வொரு அனாதை விடுதி நடத்த கேட்டுக்கொள்ளப்படுமா ? ஒவ்வொரு மடாலயங்களும் இத்தனை அனாதை விடுதிகள் நடத்த வேண்டு மென்று வற்புறுத்தப்படுவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுதும் அவைகள் நடத்திவருகின்றன. கனம் மணி அவர்களும் சொன்னார்கள், அங்கே நடக்கிறது; ஆனால் சரியாக நடக்கவில்லை என்று அதைப்பற்றிகவனிக்கப்படும்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : பிச்சைக்கார விடுதிகளில் இருக்கிற குழந்தைகளுக்கு மாதம் 10 ரூபாய் சர்க்கார் கொடுத்து வருகிறது. அப் படி இருக்கும்போது இந்த அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் 8 ரூபாய் கொடுப்பது முறையா ? என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக் குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை தர்ம ஸ்தாபனமாக நடத்துகிறார்கள். சர்க்காரிலிருந்து இதை நடத்துவது என்றால் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் நடத்துவதில் அர்த்தம் இல்லாமல் போய் விடும். தர்ம ஸ்தாபனங்கள் அவைகளை நடத்துகிறது, அவைகளுக்கு சர்க்காரின் உதவி இருக்கிறது என்பதைக் காண்பிக்கத்தான் இந்த 8 ரூபாய் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால் அதை கூடுதலாக உயர்த்த வேண்டும் என்பதைப் பற்றி பரிசிலனை நடத்தப்பட்டுவருகிறது.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : அனாதை விடுதிகளுக்கு மடாலயங்கள் பணம் தர வேண்டுமென்ற யோசனையுடன் இந்த சினிமாக் களுக்கு கதை எழுதி லட்சம் லட்சமாக சம்பாதிக்கிறார்களே, அவர்களிட மிருந்து ஒரு தொகையை இதற்கு வரவழைத்துக் கொடுக்க அமைச்சரவர்கள் முயற்சிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் இதுபற்றி உணர்ச்சி மேலிட்டு முன் வந்தால் அவர்களுடைய சேவையை பயன் படுத்திக்கொண்டு அந்த ஆசிரமங்களை நடத்த உதவியாயிருக்கும்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : அனாதை விடுதிகள் ஏற்படுத்தும்போது ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு இந்த தர்மகர்த்தாக்கள் அவைகளை ஏற் படுத்தி நடத்துகிறேன் என்று தெரிவித்துவிட்டு ஒரு ஆண்டு காலம் அதை சரியாக நடத்தினால் அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப் படுகிறது. அப்படி அதை சரியான முறையில் நடத்த முடிகிறது என்றால் பின் ஏன் அவர்களுக்கு இந்த சலுகை தர வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன் ?

19th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மடாலயங்கள், தேவாலயங்கள் இவைகள் நடத்தக்கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்கு இந்தப் பிரச்னையே இல்லை. அவ்வை ஆச்ரமம் போன்றவைகளை நடத்துகிறவர்களுக்கு மடாலயங்கள், தேவாலயங்கள் போன்றவைகளில் கிடைப்பது போலுள்ள வருமானம் இவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே இவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களுக்கு எந்த விதத்தில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதே பிரச்னை.

SRI M. RAMACHANDRA REDDIYAR : வாலாஜாபேட்டையில் தீனபந்து ஆசிரமம் ஒன்று நடந்து வருகிறது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? அதற்காக ஏதாவது உதவி செய்யப் பட்டு வருகிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி உடனடியாக நான் பதில் சொல்லக் கூடிய நிலையிலில்லை.

SRI A. A. RASHEED : மடாதிபதிகளுக்கும் அனுதை குழந்தைகள் . .

MR. SPEAKER : I must disallow this question. This is not a fair question to ask in this House. Now questions are over. We will proceed with the discussion on the budget.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957–58—*cont.*

(1) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(2) DEMAND XIX—VETERINARY.

(3) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICE AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

(4) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE—*cont.*

MR. SPEAKER : The discussion on Agriculture Demand will go on till 2 o'clock. As I said, the Hon. Minister will require forty-five minutes to one hour.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Forty-five minutes will do.

MR. SPEAKER : How much time does the Leader of the Opposition want?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Twenty minutes, Sir.

MR. SPEAKER : I am sure the hon. Member Sri Annadurai will require twenty minutes. Thus eighty-five minutes will be required for all the three. The rest of the time will be utilised by hon. Members.

I suppose it is the desire of the House that we should sit only till 2 o'clock?

Srimathi Hemalatha Devi will speak now. The hon. Member is not here. Next speaker, Sri Arumughasamy will speak.

அங்கத்தினர் பேசவேண்டுமென்று கடிதம் கொடுத்து விட்டு அவர் பெயரைக் கூப்பிடும்போது அவர் இல்லாவிட்டால், மிகக் கஷ்டமாக இருக்கும். அம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டால், அவருக்கு அந்த "சான்ஸ்" போய்விட்டதென்றே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர் பேசவேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்த பிறகு, தயவு செய்து உட்கார்ந்திருந்து அவருக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்தபிற்பாடு போவது நல்லது என்று நான் இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

10-02 a.m. * SRI M. A. B. ARUMUGHASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும், விவசாயம், மீன் வளர்ச்சி, தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவைகளுக்கான மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயம் முன்னேறவேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு சாகுபடிக்குத் தேவையான வசதிகளை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சகஜமாயிருக்கிறது. குறிப்பாக, விவசாயிகள் சாகுபடிச் செலவுக்காகத் தக்காவி கடன்கள் மூலமாக உதவி பெறுகிறார்கள். ஆயில் என்ஜின் அல்லது எலெக்ட்ரிக் மோட்டார் முதலியவைகளைத் தவணைகளில் பெற்று உபயோகிக்கிறார்கள். கிணறுகளைப் புதிதாக வெட்டுவதற்கோ அல்லது பழைய கிணறுகளை மராமத்து செய்வதற்கோ சர்க்காரிடமிருந்து உதவி பெறுகிறார்கள். கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு வேண்டிய மின்சார வசதியையும் பெறுகிறார்கள். சர்க்காரிடமிருந்து பொறுக்கு விதைகளையும் பெறுகிறார்கள். இவ்வாறு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் பெற்று, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்து நாட்டிற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை விளைவிக்கிறார்கள். இவ்வாறு பல வகைகளிலும் விவசாயிகளுக்கு மேன்மேலும் ஊக்கமளிக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கொடைக்கானல் தாலூகாவிலும் திண்டுக்கல் தாலூகாவைச் சேர்ந்த ஒரு சில மலைக் கிராமங்களிலும் வசிக்கும் மலைவாசிகளுக்கு ஏற்கெனவே சர்க்கார் விதித்திருக்கும் வரிகளில் சில சலுகைகள் அளித்தால் அவர்களுக்கு உதவியாகயிருக்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். மேலும், அவர்கள் அந்த மலைகளில் விளையும் விளைபொருள்களை நாட்டுப்புறங்களுக்குக் கொண்டுவந்து விற்பதற்குத் தகுந்த சாலை வசதிகளும் போக்குவரத்து வசதிகளும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வந்தால், அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பயனடைவார்கள். மலைகளிலுள்ள மலைத் தோட்டக்காரர்கள் கல் கோட்டைகள் கட்டி மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக மண் அரிப்புத் திட்ட நிதியிலிருந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், மலைகளில் பொருள்களை நல்ல முறையில் விளைவிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் அரசாங்கத்தார் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கால்நடை பராமரிப்புக்காக ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை திறந்து வைத்து, அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய வைத்திய வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ், சர்க்கார் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி ஆத்தூர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அத்திட்டத்தின் கீழ் அநேக கிராமங்கள் பயனடைந்த போதிலும், இன்னும் ஒரு சில கிராமங்கள் பயன் அடைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அத்திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அதிகபட்சம் ரூ. 1,000

தான் கொடுக்கமுடியுமென்று நிபந்தனை இருப்பதால், அந்தக் கிராமங்கள் அத்திட்டத்தினுல் பயனடைய முடியாமல் பிற்போக்கான நிலைமையிலிருக் கின்றன. அவ்வாறு பயனடையாத கிராமங்களுக்கு ஹரிஜன க்ஷேம நல நிதியிலிருந்தோ அல்லது ஸ்தல ஸ்தாபன நிதியிலிருந்தோ உதவி யளித்து அவைகள் பயனடையும்படி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. KANDASAMI PADAYACHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10–06 a.m.
இப்போது நமது விவசாய மந்திரி கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத் தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் விரும்புவதால், அதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண் டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. முக்கியமாக, கிராமங்களில் உணவு உற் பத்திக்கு வேண்டிய கருவிகள் இல்லாமல் மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிருர்கள். ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் ஒரு டெமான் ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபீசைத் திறந்து வைத்து அங்கு மேஸ்திரிகளைத் தருவித்து உழவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளை நமது அரசாங்கத்தார் கடனுகக் கொடுத்துத் திருப்பி வாங்குவதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் மூலம் உரங்கள் வழங்கும் முறை சரியாக நடக்காததால், மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிருர்கள். விவசாயிகள் மணியக் காரரிடம் சக்குபந்தி வாங்கிக்கொண்டு போய் கேட்டால், அவர்களுக்கு வேண்டிய உரங்களைக் கொடுப்பதற்கு பெர்மிட் கொடுக்கிருர்கள். அதைக் கொண்டுபோய்க் கடைகளில் கேட்டால், உரங்கள் சரியான விலையில் கொடுக்கப் படுவதில்லை. அவர்கள் மிகுந்த லாபத்திற்கு விற்கிருர்கள். ஆதலால், அந்த உரங்களை டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபிஸிலேயே கொடுக்கும்படியான வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விதைகளும் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபீஸ் மூலமாக சரியான முறையில் வினியோகிக்கப்படுவதில்லையென்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். உளுந்தூர் பேட்டையில் ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அங்கு காலா காலத்தில் விதைகள் வருவதில்லை. அப்படிக் காலாகாலத்தில் வந்தாலும், அவை காலாகாலத்தில் வினியோகிக்கப்படுவதில்லையென்று குறை கூற விரும்புகிறேன். பருவ மழை சரியான காலத்தில் பெய்யாமல் இருந் தாலும் கூட, எவ்விதத்திலும் பயனடையாத விவசாயிகளைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு விதைகள் முதலானவற்றை தக்க காலத்தில் கொடுத்து அவர்கள் பயனடையும்படியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாடு, கன்றுகள் ஆகியவைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள ஒவ்வொரு பிர்க் காவிலும் வெடரினரி டாக்டர்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனுல், இப்பொழுது கூட பிர்க்கா டெவலப்மெண்டு ஆபீஸர் எங்கேயோ சில கிராமங்களில் இருக்கிருர்கள். வெடரினரி டாக்டர்கள் இருக்கவேண்டுமென்ருல், இந்த மாதிரி எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். 20 அல்லது 30 கிராமங்கள் கொண்ட பிர்க்கா இருந்தால், ஐந்து மைல் ரேடியசுக்குள்ளாக ஒரு வெடரினரி ஆஸ்பத்திரி இருந்தால், வியாதியால் பீடிக்கப்பட்ட மாடு, கன்றுகள் சிகிச்சை பெறமுடியும். இல்லாவிட்டால், மாடு, கன்றுகளின் மரணத்தால், உழவர்களுக்கு மிகுந்த நஷ்டம் உண்டா கிறது. இவ்வாறு அதிக நஷ்டம் ஏற்படுவதால், மாடு, கன்றுகள் வாங்குவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடன்களை விவசாய மக்கள் திருப் பிக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிருர்கள் என்பதை அரசாங்கத்தார் அறியவேண்டும். தக்க முறையில் விவசாயம் செய்து வருவதற்கு மாடு, கன்றுகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கவேண்டும். வியாதியால் பீடிக்கப்படும்

மாடு கன்றுகள் வெடரினரி டாக்டர்களால் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப் படாவிட்டால், உழவர்களுக்கு அதனல் ரொம்பவும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

டிராக்டர்கள் வாங்கி அவைகளை டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபீஸ் மூலமாக வாடகைக்குக் கொடுத்தால், மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். மேட்டுப்பாங்கான நஞ்சை பூமியாகயிருந்தால், ஒரு நாளைக்கு சுமார் 20 ஏக்கர் நிலம் உழுவதற்கு டிராக்டர் பயன்படுகிறது. அதனல் ஆழ உழ முடிகிறது. அதனல் உற்பத்தியும் பெருகுமென்று நான் கருதுகிறேன். சுமார் ரூ. 20,000 முதல் போட்டு டிராக்டர் வாங்குவது என்பது ஏழை விவசாயிகளுக்கு முடியாத காரியம். ஆதலால், அரசாங்கத்தார் டிராக்டர்களை வாங்கி, தக்க நிபுணர்களின் உதவியைக் கொண்டு, வேண்டுமானல் விவசாயிகளிடம் வாடகைப் பணம் வாங்கிக் கொண்டு, நிலங்களை ஆழ உழுவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுகூட டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீமிலே ஒரு சமுதாய நலத் திட்டம் வகுத்திருக்கிருர்கள். அந்த திட்டத்தின் கீழ் Block Development Officers இருக்கிருர்கள். இந்த திட்டத்தின் கீழ் நான்கில் ஒரு பங்கு அங்குள்ள மக்கள் கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. சரியான கிராமங்களாயிருந்தால் வசதி செய்துகொடுத்துக்கொண்டு வருகிருர்கள். ஏழைக் குடிகள் நான்கில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வசதியில்லாதவர்களுக்கும் இந்த வசதி செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று ஞாபகப் படுத்துகிறேன்.

அதோடுகூட ரோடு வசதிகள். கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் சரியான ரோடுகள் இல்லாததால் கஷ்டப்படுகிருர்கள். ரோடு வசதி இருந்தால்தான் விவசாயக் கருவிகள் வாங்கிக்கொண்டு வரவும், விவசாயத்தில் விளையக்கூடிய பொருள்களை நகரங்களில் கொண்டுபோய் விற்கவும் வசதி ஏற்படும். பிர்க்கா டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸர்கள் முக்கியமாக ரோடு வசதியிருக்கிறதா என்று கவனிக்கவேண்டும். அதோடுகூட அந்த ஊரிலே கிணறு வசதிகள் பலன் அளிக்கிறதா என்று கவனிக்க வேண்டும். எலெக்ட்ரிஸிடி இல்லாமல் இருந்தால் Demonstratorகள் மூலமாக தக்க காலத்தில் 4 வருஷ கெடு வைத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூலிக்கும்படி பம்ப் ஸெட்டுகளைக் கொடுத்து, கிணறு வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் உற்பத்தி நல்ல முறையில் ஏற்படும். அவர்களுக்கு அந்த முறையில் பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட நமது மீன் பிடிக்கும் இலாகாவில் பரதவர்களுக்கு பட்டணங்களில் விசைப்படகுகள் சர்க்கார் வாங்கிக் கொடுக்கிருர்கள், அதோடு கடன் வசதியும் செய்து கொடுக்கிருர்கள். கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள பரதவர்கள், அதாவது மீன் பிடிக்கும் செம்படவர்கள் ரொம்ப கஷ்டப் படுகிருர்கள். இந்தத் தொழிலைக் கொண்டு தான் அவர்கள் பிழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏரி, குளங்களை சர்க்கார் குத்தகைக்கு விடுவதை விட்டு, compensation மாதிரி கொஞ்ச தொகை இவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு அவர்களுக்கு அந்தக் குளம் ஏரிகளைக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரியான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் ஆதாரமாயிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி கொடுத்ததற்கு என் வந்தனத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **Sri D. SUBRAMANIA RAJAKUMAR:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
10-13 a.m. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பல பகுதிகளில் விவசாயப் பெருமக்கள் தொன்று தொட்டு கண்மாய் ஓரங்களில் நஞ்சை, புஞ்சை விவசாயம் செய்துகொண்

டிருக்கிறார்கள். கண்மாய் வண்டல் மண் காரணத்தால் அங்கு விவசாயம் நன்கு விளைகிறது. இதனால்தான் முன்னோர்கள் இந்த விவசாய முறையை அனுசரித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது சர்க்கார் இந்த விவசாய முறைக்கு தடை செய்தும் **eviction order** கொடுத்திருப்பதனால் அங்குள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி வேலையில் முனைந்திருக்கும் இந்த சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுப்பதனால் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கும் வேலை பங்கம் அடையும். இதனால் பரம்பரையாக இந்த விவசாய முறையை நம்பி வாழும் விவசாய பெரு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். இதை சர்க்கார் உணர்ந்து உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவகெங்கை தொகுதியில் ஜமீன் ஒழிப்புக்குப் பிறகு கண்மாய் மண் மராமத்தோ அல்லது கலிங்கல் மராமத்தோ சர்க்கார் செய்யவில்லை. இப்போது புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட கண்மாய்களுக்கும், கலிங்கு, மடைகளுக்கும் மராமத்து செய்தார்கள். ஆனால் புயலுக்கு முன்பாதக மடைந்த கண்மாய்களை சர்க்கார் மராமத்து செய்யவில்லை. இது சம்பந்தமாகவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது விவசாய பெருமக்களுக்கு விதை, கால் நடை முதலியவைகளுக்கு தக்காவி லோன் கொடுப்பது குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு சரியான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிவகெங்கை தொகுதி விவசாயத் துறையிலே பிற்போக்கான ஒரு தொகுதி. இப்போது வைகை கெனல் ஸ்கீம்படி 7 ஆயிரம் ஏக்கர் பலன் அடைய சர்க்கார் ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொகுதிக்கு இன்னும் ஒரு 7 ஆயிரம் ஏக்கர் பலன் அடையும்படி சர்க்கார் செய்யுமென்று நம்புகிறேன்.

கடைசியாக இந்த சிவகெங்கை தாலூகாவானது மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதனால் இதையும் **Block development**-ன் கீழ் சேர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : I find that Sri Ramalinga Padayachi is not in his seat. Sri A. S. Subbaraj will now speak now.

Sri A. S. SUBBARAJ : சபாநாயகர் அவர்களே, ...

Mr. SPEAKER : இன்று மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரையில் ஹரிஜன் டிமாண்ட் விவாதத்திற்கு வருகிறது என்று அங்கத்தினர்களுக்கு நேற்றே சொன்னேன். சில அங்கத்தினர்கள் அப்போது இங்கு இல்லை ஆனால் பேச வாய்ப்புக்கு என்னிடம் வந்து கேட்கிறார்கள். ஆகையால் இப்போது விவாதம் நடக்கும் டிமாண்ட் 2 மணிக்கு வோட் செய்யப்படும். மறுபடியும் இந்த சபை 3 மணிக்கு கூடி 5 மணி வரையில் ஹரிஜன மானியத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும் என்பதை எல்லோருக்கும் நினைவு படுத்துகிறேன்.

***Sri A. S. SUBBARAJ :** சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனது பிராந்தியத்திலுள்ள நிலங்களிலெல்லாம் மழையை எதிர் பார்த்துத்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு ஜமீனில் இருந்த பல அணைகளும் வாய்க்கால்களும் இன்னும் செப்பனிடப்படவில்லை. இப்போது அங்கே ஏரிகளையும் குளங்களையும் மட்டும்தான் சர்க்கார் எடுத்து வேலை செய்து கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதற்கு தண்ணீர் வரக்கூடிய வாய்க் 10-17 a.m.

கால்கள் வேலை செய்யப்படாததால் மழை காலத்தில் தண்ணீரை கொண்டு வந்து தேக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இவைகளையும் சீர்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிணறுகளில் தண்ணீரில்லாத காரணத்தால் மின்சார வசதி கொடுத்தும் பூர்ணமாக அனுபவிக்க முடியாமல் மினிமம் காரண்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மினிமம் காரண்டி அளவுக்குக் கூட தண்ணீர் இறைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. இந்த மினிமம் காரண்டியை சர்க்கார் நிறுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான பிரச்னைகளைத் தீர்க்க ஒரு வழி இருக்கிறது. அதாவது அந்த பிராந்தியத்திலே மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் ஓடுகிற கல்லாறை கேரள சர்க்காரும் நம் சர்க்காரும் ஒன்றுகப் பேசி ஒரு மாதிரியாக திட்டத்தை நிறைவேற்றினுல் இந்தப் பிரச்னை வராது என்று நினைக்கிறேன். கல்லாறு திட்டத்தை சீக்கிரத்திலேயே கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் மாதிரியுள்ள இயந்திரங்களையும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி கொடுத்தால் தான் அந்தப் பிரதேசத்தில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். விவசாயத்தை ஊக்குவிக்க முடியும். நல்ல முறையில் விவசாயத்தைச் செய்ய முடியும்.

இரண்டாவதாக எனது பிராந்தியத்திற்குப் பக்கத்தில் தேவாரத்திலிருந்து போடிநாயகனூர் வரையில் காட்டுப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள மலைகளிலிருந்து மணலை காற்று அடித்துக்கொண்டு வந்து அந்தப் பிரதேசங்களில் குவிகின்றன. அதனுல் அந்தப் பிரதேசம் பூராவும் மணல் அடித்து பாலைவனம் ஆகி விடும்போல் இருக்கிறது. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே நேரில் வந்து பார்த்திருக்கிறுர். இதை நாம் இப்பொழுதே கவனிக்காமல் விட்டு விட்டால் கூடிய சீக்கிரத்தில் அங்கு பெரிய பாலை வனம் ஏற்பட்டு விடும். அதனுல் இப்பொழுதே உடனடியாக பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு மூலமாய் காடுகளை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எங்கு எங்கு பிளாக் டிவலப்மெண்டு வருகிறதோ அங்கு எல்லாம் பிளாக் டிவலப்மெண்டு மூலம் காடுகளை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி மணல் அடிப்பதால் அங்குள்ள கிராம வாசிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறுர்கள். இதை உடனடியாக கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் பிராந்தியமாகிய போடி நாயகனூரில் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் சுமார் 9 மாதங்களுக்கு முன்னதாக ஆரம்பித்து இப்பொழுது அது நடைபெற்று வருகின்றன. இம்மாதம் அது சம்பந்தமாக 13-ம் தேதிதான் ஒரு கூட்டம் கூட்டினுர்கள். இதற்கு முன்பு அது சம்பந்தமாக என்ன நடந்தது என்ன செலவு செய்தார்கள் என்ற விவரமே தெரியாமல் இருந்தது. என்ன காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்ற விவரமே தெரியாமல் இருந்தது. இப்பொழுது தான் போடிநாயகனூரில் அதற்கு என்று ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று இடத்தை தேடிக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. இதற்கு முன்பு வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருந்தார்கள். அந்தக் கட்டிடத்திற்கு இது வரையிலும் வாடகை கொடுத்தாகத் தெரியவில்லை. அவ்விதம் வாடகை கொடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. அந்தக் கட்டிடத்திற்கு வாடகையைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னுடைய பிரதேசம் இது வரையிலும் ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்து வந்தபடியால் அங்கே நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது. சர்வே செய்து நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு இது வரையிலும் பட்டாக்கள் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. பட்டாக்கள் வழங்கப்படாமல் இருப்பதால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களால்

19th July 1957] [Sri A. S. Subbaraj]

கடன்கள் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விஷயங்கள் பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இம்மாதிரியான வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுத்தால்தான் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் மூலமாக வசதிகள் செய்து கொடுப்பதை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். ஆகவே உடனடியாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அங்கே ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் வருவதற்கு முன்னதாகவே கூட்டுறவு டிப்டி ரிஜிஸ்தரார் மூலமாகவும் ஆட்டுப்பண்ணைகள் அமைத்து ஆடுகளை வளர்ப்பது என்று திட்டமிட்டார்கள். அதற்கு வேண்டிய சப்சிடியும் கொடுப்பதாக சொல்லி ஏழை ஆடு வளர்ப்பவர்களிடம் ஷேர் மூலமாக பணமும் வசூலித்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட துகைகள் வசூல் செய்து ஒரு வருஷமாகியும் இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகக் தெரியவில்லை. அதனால் அங்குள்ள ஏழை ஆடு வளர்ப்பவர்கள் ரொம்பவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அங்கு ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் வந்த பிறகும் எந்த விதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களிடத்தில் எந்த விதமான அனுதாபமும் காண்பிக்கப்படவில்லை என்பதை சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri M. KARUNANITHI** : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட் 10-24 a.m.
டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயத்தை நம்பியும் விவசாயத்தால் பெருமை பெற்றும் திகழ்கின்ற நமது நாட்டில் விவசாயத்திற்கு மிக மிக முக்கியமானது நல்ல விதைகள். அத்தகைய நல்ல விதைகளை வளர்த்துத் தருகிற பொறுப்பை மாநில அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் தந்த அறிக்கையிலும் நேற்றைய தினம் விரிவுரை ஆற்றிய விவசாய அமைச்சருடைய பேச்சிலும் காணப்படுகின்றது. நல்ல விதைகளைத் தருவதற்காக 400 விதைப் பண்ணைகளை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறுவப்படும் என சென்னை அரசாங்கத்தினுடைய செய்தித்துறை வெளியிடான '' உழவனுக்கு '' என்ற நூலில் காணப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் 400 விதைப் பண்ணைகளை நிச்சயமாக நிறுவுவார்கள் என்ற மகிழ்ச்சி பெற்றாலும் நிதி அமைச்சருடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலும் விவசாய அமைச்சருடைய பேச்சிலும் பார்த்தால் 360 பண்ணைகள் தான் நிறுவப்படும் என்ற செய்தி தெரிய வருகிறது. 400 பண்ணைகள் நிறுவப்படும் என்ற செய்தியையும் 360 பண்ணைகள் நிறுவப்படும் என்ற செய்தியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 40 பண்ணைகள் குறைந்து போனதாகத் தெரிய வருகிறது.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : தென் கன்னடம், மலையாளம் முதலிய பிரதேசங்கள் சேர்ந்து இருந்த காலத்தில் ப்ளானிங் கமிஷனால் 400 பண்ணைகள் நிறுவப்படுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்தது. அவைகள் இப்பொழுது பிரிந்து போய் விட்டபடியால் அவை 360-க்குக் குறைந்து போய் விட்டது என்பதை மட்டும் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri M. KARUNANITHI : "உழவனுக்கு" என்கின்ற அரசினர் நூலில் வந்த செய்தியும் புள்ளி விவரங்களையும் வைத்துக்கொண்டுதான் நான் சொன்னேன். பரவாயில்லை : இந்த 360 விதைப் பண்ணைகளை வைத்துக் கொண்டு நல்ல விதைகளைக் கொடுக்க முடியும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அது எந்த அளவில் விவசாயிகளுக்குச் சேரப் போகிறது எந்த அளவில் அவர்கள் அனுகூலம் அடையப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. விவசாயிகளும், மற்றும் தொழிலாளர்களும் இந்த மானியத்தில் உள்ளடங்கி இருக்கும் மீனவர்களும் எந்த அளவில் பயனடையப் போகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை.

பனிக்கட்டியானது ஒருவருடைய கையிலிருந்து பத்துப் பேருடைய கைக்கு மாறும்போது கடைசில் போய்ச் சேருபவர் கையில் ஒன்றும் இல்லாமல் போய் விடும். அந்த அளவில் தான் இந்த விதைகளையும், கடனையும், விவசாயக் கருவிகளையும் விநியோகம் செய்யும் முறை ஆகிவிடுகிறது. இடையே உள்ளவர்கள் அந்த அளவுக்கு அவைகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று கோவையில் இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் **1956–57**-ல் மட்டும் இந்தக் கல்லூரிக்கு என்று **7** லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படும் என்று அரசாங்கச் செய்தித்துறை வெளியிட்டுள்ள "உழவனுக்கு" என்ற நூலில் **24**-ம் பக்கத்தில் பார்த்தேன். எழு லட்சம் ரூபாய் அதற்கு என்று செலவிடப்பட்டதாக இருந்தால் உள்ள படியே அதைக் கண்டு எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியது தான். இந்த ஆண்டு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயக் கல்லூரித் துறைக்கு **5·96** லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளார். **1956–57**-ல் எழு லட்சம் ரூபாய் விவசாயக் கல்லூரிக்கு ஒதுக்கி விட்டு இப்பொழுது ஐந்து லட்சத்து சொச்சம் ரூபாய் ஒதுக்குவதாக இருந்தால் அதைக் கண்டு நாம் பூரிப்பு அடையக் கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முந்திரித் தொழிலைப்பற்றி நான் சிறிது கூற விரும்புகிறேன். அடிக்கடி நான் முந்திரித் தொழிலைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம்—முந்திரித் தொழில் சம்பந்தமாக இங்கே ஒன்றைக் எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. நல்ல காரியத்திற்காகவே நெய்வேலிப் பகுதியில் பல முந்திரிக் காடுகள் அழிக்கப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அரசினர் முந்திரிக் காடுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும் முந்திரி பயிரிடுவதற்கும் புதிய புதிய இடங்களைத் தேடி அலையாமல் நெய்வேலியில் முந்திரிக்காடு அழிக்கப்படுவதால் பாதிக்கப் படுகிறவர்களிடம் நஷ்டஈடு கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களே இடத்தை வாங்கி பயிரிடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த மாதத்தில் நான் விழுப்புரம் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது புகைவண்டி நிலயத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு புதிய ஆலை இருப்பதைப் பார்த்தேன். அது என்ன என்று கேட்டதற்கு மணிலாவிலிருந்து வனஸ்பதியைத் தயாரிக்கக் கூடிய ஆலை என்று கூறினார்கள். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பத்து லட்சம் ரூபாய் கடன் வாங்கி வனஸ்பதி உற்பத்தி செய்வதற்கு என்று ஆலையை அமைத்தார்கள் என்றும் அப்படி கடனைப் பெற்று ஆலையைக் கட்டினார்கள் என்றும், கட்டிடங்களை கட்டிவிட்டு இயந்திரங்களை வரவழைத்து அவைகளையும் அங்கு அமைத்தார்கள் என்றும் அதன் பிறகு அந்த ஆலை வேலை செய்யவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். கட்டிடங்கள் கட்டி இயந்திரங்களை அமைத்தும் ஆலை வேலை செய்யவில்லை என்பதோடு "வேதாளம் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே, பாதாள மூலி படருமே" என்ற பழைய பாடல் ஒன்றை, ஞாபக மூட்டுவதாகவும் இருக்கிறது அந்த இடம்! கட்டிடம் சீரழிந்து சிறப்பு அழிந்து இயந்திரங்கள் துருப்பிடித்துப்போன நிலையில் காணப்படுகின்றன. இதை உடனடியாகக் கவனித்து அந்த வனஸ்பதி ஆலைக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளித்து அதனால் அங்கு விளையும் மணிலா அங்குள்ளவர்களுக்கு உள்ளபடியே பயனளிக்கக் கூடிய நிலையை உண்டாக்கி அதன் மூலம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களை பயனடையச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள தொழிலாளப் பெருமக்கள் அரசாங்கத்தை வாழ்த்துவார்கள் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

19th July 1957] [Sri M. Karunanithi]

நேற்றய தினம் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் வேறு ஒரு உரையிலும் காணப்படாத ஒரு நல்ல செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் ஆண்டு தோறும் முத்துக் குளித்தல் நடைபெறும் என்றும், அதனால் அரசாங்கம் கணிசமான வருமானத்தைப் பெறலாம் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு, கனம் சபாநாயகர் வாயிலாக, ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். 1524-ம் ஆண்டில் போர்த்துகீசியர் இந்த நாட்டிலே வந்த காலத்திலே கன்யாகுமரியில் முத்து எடுக்கும் தொழில் மிக மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது என்றும், அதற்குப் பிறகு பிரிட்டிஷார் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இந்த நாடு வந்த பிறகு மதுரை நாயக்கர்களும், இராமனாதபுரம் ராஜாக்களும், எட்டையபுரம் ராஜாக்களும் அந்தத் தொழிலை அங்குள்ள மீனவர்களைக் கொண்டு திறம்பட நடத்தினார்கள் என்றும் சரித்திரத்தில் பார்க்கிறோம். இன்றைய தினம் கூட, கன்யாகுமாரி முனையிலிருந்து இராமேசுவரம் வரையுள்ள கடற்பரப்பில் நல்ல முத்துச் சிப்பிகள் விளையும் பாறைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்றும், பரிசீலனை நடத்தினால் நல்ல முத்துக்களைப் பெறலாம் என்றும் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள பெரும்பாலோர் கூறுகிறார்கள். அதையும் கவனித்தால், கிரேக்கம் யவனம் போன்ற வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தமிழகத்தின் பெருமையை எப்படி முத்துக்கள் அன்றொரு நாள் உயர்த்தினவோ, அதே போல இன்னும் தமிழகத்தின் பெருமையை வெளிநாடுகளில் உயர்த்துவதற்கு அவைகள் பயன்பெறும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியமானவை விதை, ரசாயன எரு என்பதோடு மாத்திரம் அல்ல; நீர்ப்பாசனம் என்பதோடு மாத்திரம் அல்ல; விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளும் முக்கியமானவர்கள் என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்றே கருதுகிறேன். விவசாயிகள் வளத்தோடு வாழ்ந்தால் தான், அவர்களுடைய வியர்வை துடைக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டு களிப்பு ஏற்பட்டால் தான் விவசாயம் நல்ல முறையிலே நாட்டில் பெருக முடியும் என்பதையும் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் உணராதவர் அல்ல.

ஆனால், குறிப்பாக, என்னுடைய குளித்தலைத் தொகுதியைப் பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கும் நங்கவரம் பகுதியில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் "முச்சலிகா" என்ற அடிமை முறிச் சீட்டுக்கு ஆட்பட்டு, அந்த அடிமை முறிச் சீட்டை 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் அம்மாதிரி எழுதிக்கொடுத்திருந்த காரணத்தால், இன்றைய தினம் அவர்கள் கூலிகளாகக் கருதப்பட்டு, "சாகுபடியாளர், விவசாயி" என்ற பட்டியலிலிருந்து தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நியாய வாரச் சட்டத்தின் விளைவைத் துர்விநியோகப் படுத்துகிற வாக்குவன்மை படைத்த வழக்கறிஞர்களும், மற்றவர்களும், மிராசுதார்களும் அந்த விவசாயிகளுடைய நிலைமையை மிக மிகத் தாழ்த்தி விட்ட காரணத்தால் "ரெண்ட் கோர்ட்"-டிலும் வேறு கோர்ட்களிலும் நடக்கும் வழக்குகள் 300-க்கு மேல் எற்பட்டு விட்டன. அங்கு இருக்கும் மிராசுதார்கள் விவசாயிகளுக்குச் சொல்லி விட்டார்கள்—"நடைபெறும் 300 வழக்குகளும் விசாரிக்கப்பட்டு முடிவு கூறிய பிறகு தான் நீங்கள் எல்லாம் எங்களுடைய நிலத்தில் இறங்கவேண்டும்; அது வரை கூலி அடிமை முறையில் சீட்டு எழுதி கொடுத்து விட்டுத் தான் இறங்கவேண்டும்" என்று. அதன் காரணமாக இன்றைய தினம் விவசாயிகள் நிலத்திலே இறங்குவதற்கு அஞ்சி இருக்கிறார்கள்—நிலத்திலே இறங்கினால் கைது செய்யப்படுவோம் என்ற பீதியுடன்.

மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு, அதாவது சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை, நடந்த நிகழ்ச்சியொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குளித்தலையில் நிகழ்ந்த விவசாயிகள் கோரிக்கை தினத்தன்று காலையில் 8 விவசாயிகள் போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டு, பிறகு ஜாமீனில் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். அந்த அளவு நிலத்திலே இறங்கின விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதே நிலைமை நீடிக்குமானால் 8 ஆயிரம், 9 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்தில் சாகுபடி நின்றுவிடக் கூடிய நிலைமையும், விவசாயம் ஒழுங்காக நடைபெற முடியாத நிலைமையும் குளித்தலைத் தொகுதியில் நங்கவரம் பகுதியில் ஏற்படும் என்றும் கழனிகள் களங்களாகும் என்றும் கூறி, இத்தகைய விவசாயிகளுடைய நிலைமை பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவி செய்தோமானால், விவசாயம் செழிப்படையச் செய்தவர்களாகவும், விவசாயிகளுடைய தேவையை நாம் உணர்ந்தவர்களாகவும் ஆவோம் என்று குறிப்பிட்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up . . .

11-34 a. m. The hon. Member Sri Chinniah is not in his seat. Sri Somasundaram will speak now.

* SRI M. K. SOMASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நம் நாட்டிலே விவசாயத் தொழில் மிக முக்கியமானதாக இருப்பதால் நான் விவசாயிகளுடைய சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன்.

விவசாய மக்கள் அநேகமாக ஹரிஜனங்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஹரிஜனங்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்தோமானால் அவர்களுக்கு விவசாயத்தை முன்னேறச் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகையால், விவசாய மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுத்து உதவும்படி நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், இயந்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கடனுகவோ, குறைந்த பட்ச வாடகையிலோ கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்றும், பம்பு செட்டுகள் கொடுப்பதிலும் காலதாமதமும் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும். ரூ. 50 நிலவரி செலுத்துகிற சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்றும், விவசாயத்திற்காக கிராமங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்து உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்றும், எலி, பூச்சிகள் முதலியவைகளால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுவதால், அவைகளைத் தடுப்பதற்கு தேவையான மருந்துகள் விவசாய இலாகாவினுல் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்தால் விவசாய உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய முன்னேற்றத்திற்குப் பிரசாரங்கள் மூலமாகவும் விளம்பரம் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராமப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களை கிராமத்திலேயுள்ள விவசாய மக்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயம் சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லுவதற்காக டெமன்ஸ்ட்ரேடர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் போய், விவசாய மக்களிடையே பழகி, அவர்களிடம் பழக்கத்தில் இருக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டும், விஞ்ஞான முறைப்படி

அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி சொல்லியும் பணியாற்றலாம். அந்த முறையில் அவர்கள் ஓரளவு கிராம மக்களுடன் ஒன்றரக் கலந்து, விவசாயத்தை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், விவசாய டெமன்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் தாலூகா தலைமையிடத்திலேயே இருப்பதால், அவர்கள் உள்ளே இருக்கும் கிராமங்களுக்குப் போய் பார்க்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். விவசாய மக்கள் குடியேறியிருக்கும் இடங்களுக்கு மாதம் ஒரு தடவையோ இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவையோ சென்று, அவர்களுக்கு வேண்டியவைகள் என்ன என்று கேட்டுக்கொண்டால் அதன் மூலமாக விவசாய மக்களுக்குப் பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

விவசாய மக்கள் கால்நடைகளை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய மக்களுக்கு இதர வகுப்பினர்களால் பல இடைஞ்சல் ஏற்படுவதால் அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே கருங்காட்டு கிராமத்திலே ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு சில தகராறுகள் ஏற்பட்டன. அது விஷயம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். விவசாய மக்கள் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கும்போதும் உழுது கொண்டிருக்கும் போதும், நட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதும் நிலச்சுவான்தார்கள் முக்குலத்தவர்கள் என்னும் மறவர்களை உபயோகப்படுத்தி விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி துன்புறுத்துகிறார்கள். கனம் மந்திரி ஸ்ரீமதி லூர்தம்மாள் அவர்களுக்கும் அந்த விஷயம் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆண்களும் பெண்களும் அவர்களிடத்திலே வந்து முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதால் விவசாய மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல பாதுகாப்பு கொடுத்தால் தான் அவர்கள் விவசாயத்தை நல்ல முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரமுடியும் என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால், விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல விதைகளை ஆங்காங்கு அந்தந்த கிராமங்களிலே, விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு நல்ல விதை கிடைக்கச் செய்வதோடு விதையினுடைய பிரயோஜனத்தை எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத் துறைக்கு போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் சரிவர இல்லை. பட்டணத்திற்கு வெளியே பத்து மைல், எழு மைல் தூரத்தில் கிராமங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால, பத்து, பன்னிரண்டு மைல்கள் சுற்றி வரவேண்டியிருப்பதால், கிராமங்களுக்கிடையே ரோடு போடுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். ரோடு போடுவதற்கு இடையூறாக நிலச்சுவான்தார்கள் இருந்தால், அவர்களுடைய நிலங்களை அரசாங்கம் ஆர்ஜிதம் செய்து ரோடு போட்டுக் கொடுத்தால், போக்குவரத்துக்குச் சாதகமாக இருக்கும்.

நிலச்சட்டத்தின் மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பலனை ஹரிஜனங்கள் அடையமுடியாதபடி சில நிலச்சுவான்தார்கள் அதிக தகராறுகள் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாயம் முதலிய பல தலைப்புக் 10-38 a.m.

களின் கீழ் வந்திருக்கும் சர்க்கார் மான்யக் கோரிக்கையை அங்கீகரிக்கும் முறையிலே, கொள்கையைப் பற்றியும், நடைமுறைகளைப் பற்றியும் நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சில கோடி ரூபாய்களை நாம் ஒதுக்கி வைக்கின்றோம், செலவழிக்கின்றோம். ஆனால், அதிலிருந்து எவ்வளவு நன்றாக நலம் பெறமுடியும் என்ற நோக்குடன் நாம் அணுகினால், நம்முடைய கையிலே இருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றி பலன் காண முடியும். கிராமச் சீரமைப்பு முறையிலே சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் போன்ற நல்ல ஆயுதம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

எண்பது சத விகித மக்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். எழுபது சத விகித மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயத்தில் அவர்களுக்கு வருஷத்தில் 12 மாதங்களிலும் வேலை கிடைப்பதில்லை. ஆணும் பெண்ணும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், வருஷத்தில் நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் விவாசயத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, விவசாயிகளை விவாசயத் துறையில் முன்னேற்றகரமான காரியங்களைச் செய்யும்படி செய்வதோடுகூட, விவசாயத்தின் பலதரப்பட்ட அம்சங்களான கால் நடை அபிவிருத்தி, ஆட்டுப் பண்ணை, கோழிப்பண்ணை முதலியவைகளை வைத்து, உதவி செய்வதோடுகூட, குறைந்த நேரத்தில் பெருவாரியான ஜனங்கள், அதிகப் பயிற்சி இல்லாமல், சிறு மூலதனம் என்கிற அடிப்படையிலே-வாழ்க்கைத் தரத்தை பெரியதாக உயர்த்திக் கொள்வதை நான் சொல்ல வில்லை—வாழ்வதற்கு கொஞ்சம் சம்பாதிக்கக் கூடிய விதத்திலே சிறு கைத் தொழில்களை இணைத்துக் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு பெரு முயற்சி தான் இந்த சமுதாய நலத் திட்டம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

அதில், நாம் இதுவரை வேண்டிய பயன் அடைந்து வருகிறோம். அகில இந்திய ரீதியில் தமிழ் நாட்டுக்கு கொடுத்திருக்கும் ஸ்தானங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி எண்ணும் பொழுது, மனதுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதை சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலிலே சமுதாய நல திட்டம் ஆரம்பித்த பொழுது, தனியாக ஒரு சர்க்கிளுக்குள் சர்க்கிள் இருப்பது போல், பொது நிர்வாக இயந்திரத்தோடு தொடர்பு கொள்ளாமல் இருந்தது. புதிதாக ஆரம்பிக்கும் பொழுது சில கஷ்டங்கள் இருக்கும், அதைப் பற்றி குறை கூறவில்லை. அந்த மாதிரி இருந்ததினால், அகில இந்திய ரீதியில், புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கும் பொழுது, நாம் சமுதாய நல திட்டங்களின் கீழ், வேலை செய்ததைப்பற்றி, போதிய விளக்கம் இல்லை. நாம் விளம்பரத்தில் முன்னணியில் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். நாம் நல்ல வேலை செய்கிறோம், என்பது எல்லோருக்கும் தெரிகிறது, ஆனால் அதை வெளியிலே விளம்பரம் படுத்துவதில்லை. இப்பொழுது இந்த நிலை கொஞ்சங் கொஞ்சமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. பஞ்சாப் போன்ற மாகாணங்களில், மற்ற சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்டுகளும் சமுதாய நல டிபார்ட்டுமெண்டும் செய்கிற வேலைகளைச் சேர்த்து ஏகமாக சொல்லி யிருப்பதினால், அதே மாதிரி தமிழ் நாட்டில் சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் அதிக வேலை நடக்கவில்லை போல் தோன்றும் படியான ரீதியில் நாம் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. நமது சர்க்கார் இதை உணர்ந்து, மற்ற மாகாணங்கள் சமுதாய நல திட்டங்களை சர்க்காரின் ஒரு பாகமாக இணைத்து, புள்ளி விவரங்களை தயாரிக்கிறார்களே அம்மாதிரி, இந்த ராஜ்யத்திலும் புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கவேண்டும். உதாரணமாக, பள்ளிக்கூடத்திற்கு போகும் மாணவர்கள் சத விகிதத்தை எடுத்து கொள்வோம். மற்ற ராஜ்யங்களில் இந்த விகிதம் 100-க்கு 10 ஆக, சமுதாய நல திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் இருந்தால், இந்த திட்டம் வந்த பிறகு 30 சத விகிதமாக காட்ட முடியும். ஆனால் ஏற்கனவே இந்த தலைப்பின் கீழ் நம்முடைய

19th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

புள்ளி விவரம் 100-க்கு 40 ஆக இருக்கிறது. அதை இன்னும் 10 சத விகிதம் உயர்த்த வேண்டுமென்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதே மாதிரி திருவிதாங்கூர் பற்றி, ஒரு குறைசொல்வதுண்டு. அஸ்ஸாம் மாகாணத்தைப் போல் அங்கு சாலைகள் அமைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்கனவே திருவாங்கூர் முழுவதும் நல்ல சாலைகள் இருப்பதனால், இன்னும் சாலைகள் போடுவதற்கு இடமில்லை. ஆதலால், **percentage of benefits given** என்பது பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது, சமுதாய நல திட்டம் ஆரம்பிக்கும் பொழுது, என்ன வசதிகள் செய்யப்பட்டு இருந்தன என்பதும், இத்திட்டம் ஆரம்பித்த பிறகு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன என்பதும், புள்ளி விவரங்களுடன் இந்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டப்படவேண்டும். விவசாயத்துறையில், நாம் செய்துள்ள வேலைகளை சரியாக எடுத்துக் காட்டாமல் விட்டு விட்டோம். என்னுடைய அனுபவத்தில் நிலக்கோட்டைத் தாலூகா வடுகப்பட்டி வட்டாரத்தில், விவசாயத்தில் கடந்த மூன்று நான்கு வருஷங்களாக உற்பத்தி—30 சத விகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. இதை எடுத்துக்காட்டக் கூடிய **machinery** இல்லாததன் காரணமாக சராசரி உற்பத்தி **per acre**-க்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு அதிகரித்தும், சரியான புள்ளி விவரங்கள் இதுபற்றி கொடுக்காமல் போய்விட்டது. இனியும் இம்மாதிரி இல்லாமல், சரியான கணக்குகளை இந்திய சர்க்காருக்கு கொடுத்து, அவர்களுடைய மதிப்பையும் **appreciation**-ஐயும் பெறுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். **Community Development Projects**-ஐ எடுத்துக் கொண்டால், **Block Development Officers**-களை பொறுத்துத் தான் இத்திட்டத்தின் கீழ் சகல வேலைகளும் நடக்கின்றன. இவர்களைப் பொறுக்கும் விஷயத்தில், டிபார்ட்மெண்ட்களிலிருந்து பொறுக்குவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் பொது மக்களிடமிருந்து **"Open Competition"** மூலமாக தகுதி உள்ளவர்களை தேர்ந்தெடுக்க முடியும். இவர்கள் ஒரு பங்கும், டிபார்ட்மெண்ட்களிலிருந்து **promotion** மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் ஒரு பங்கும், இருக்கும்படி செய்தால், இந்த புரட்சிகரமான வேலை திட்டங்களில் புது ரத்தம் சேர்ந்து வேலைகள் நல்ல முறையில்நடக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இந்த முறையை சீக்கிரம் சர்க்கார் அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏராளமாக **Block Development Officers** தேவையாக இருப்பதால் தகுதியுள்ளவர்கள் எந்தப்பக்கத்திலிருந்தாலும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். **Grama Sevaks S.S.L.C. eligible** ஆகவும் 25, 30 வயதுக்குள் இருக்க வேண்டும் என்ற விதிகள் இருக்கின்றன. இந்நிலை நீடித்தால் நிச்சயமாக கிராம சேவகர்களின் தரம் குறைந்துதான் போகும். கிராமங்களில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த, விவசாயம் தெரிந்த, ஜனங்களோடு தொடர்பு கொண்ட பொது ஜன ஊழியர்கள் நம்மிடம் இல்லாமல் இல்லை. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மேலே நான் குறிப்பிட்ட விதிகளிலிருந்து விலக்கு அளித்தால்தான் நல்ல கிராம சேவக்களை தேர்ந்து எடுக்க முடியும். அவர்கள்தான் இத்திட்டத்தின் அஸ்திவாரம். ஆகையால் அவர்கள் நல்ல மனப்பான்மையுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக **Social Education Organizers**-ஐப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் வேண்டுமா வேண்டாமா என்கிற காலம் மாறிவிட்டது. அவர்கள்தான் சமுதாய நல திட்ட வட்டாரங்களிலே முக்கியமான பாகம் வகிக்கிறவர்கள். ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் நடுவிலே இணைப்பாக இருந்து சர்க்காருடைய பல திட்டங்களைப் பற்றி ஜனங்களுக்கு விளக்கமாகச் சொல்லி ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பைத் தேடித் தரக்கூடிய ஒரு கூட்டம் இந்த **Social Education Orgainzers**. அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பதில் நானும் கொஞ்சம் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் அவர்களைப்பற்றி என்னால் திட்ட வட்டமாகக் கூற முடியும். அவர்களுடைய பயிற்சி நல்ல முறையில்தான் நடந்து

வருகிறது. ஆயினும் அவர்களை உபயோகப் படுத்தும் முறையிலே பல மாறு தல்கள் செய்துதான் ஆகவேண்டும். **Social Education Organizers** நல்லவிதமாக பயன்படுத்த மக்களும், சர்க்கார் அதிகாரிகளும் அவர்கள் மீது அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று சமுதாய நல திட்ட அமைப்பில் பலவிதமான கிராம சேவகிகள் நூல்நூற்பு, குடும்பக்கலைப் பயின்றவர்கள்—ஜில்லாக்களில் தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய சமுதாயத்தில்—ஆண்களைவிட 1 சத விகிதம் பெண்களும் குழந்தைகளும் அதிகமாயிருக்கக்கூடிய சமுதாயத் தில், பாலர் சங்கங்கள், மாதர் சங்கங்கள், பல இருக்கின்றன. இன்றைய **democratic set up**-ல் அவர்கள் சம்மந்தப்பட்ட திட்டங்கள் சரிவர நடக்க வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு பெண் அதிகாரியை நியமிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வற்புறுத்திச்சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : Just two more minutes, please.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has already taken two more minutes.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : I will finish in a minute. Reverted National Extension Service Blocks-ஐப்பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதலிலே ரூ. 65 லட்சம் செலவழித்து 3 வருஷம் தீவிரமாக வேலை நடத்துகிறோம். அந்த பிளாக்கில் உள்ள சுமார் 1,600 கிராமங்களில், 1,000 கிராமங்களில் வேலை செய்து இருக்கலாம், 400, 500 கிராமங்கள் விடப்பட்டிருக்கலாம். திடீரென்று பண மில்லை என்று நிறு த்திவிட்டால் அதனால் ஜனங்களுக்கு நிராசை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த "ரிவர்ஷன்" படிப்படியாக இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக **National Extension Service Block**-கள் எந்த நிலையில் இருக்கின்றனவோ அந்த நிலைக்கு அவர்களும் வரவேண்டும். இந்த நிலை திருந்த சர்க்கார் சில முயற்சிகள் எடுத்து வருவது ஓரளவு உண்மைதான். இத்திட் டத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க 3, 4 வருஷங்கள் ஆகலாம். அதற்குள்ளேயே மற்ற இடங்களிலும், முக்கியமாக பொருளாதாரத் துறை யிலே எவ்வளவு உதவியும் ஊக்கமும் அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு அளிக்கவேண்டுமென்றும் அப்படிச் செய்யாவிட்டால், ஜனங்களுக்கு பல சங்கடங்கள் வரும் என்றும் சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கி றேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே,
10–50 a.m விவசாயத்திற்கு முதல்ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை விடக் குறைவாகத்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷ யம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் ஓரளவு அதிகமாக விவசாயத் திற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டதால், ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட்டது. ஆகவே அவர்கள் ஊக்கத்துடன் நன்றாகப் பாடுபட ஆரம்பித்தார்கள். இந்த சமயத்தில் பணம் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதானது, அவர் களுடைய உற்சாகத்தைக் குறைப்பதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இப்போது சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் உதவி கள் உண்மையான விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுவதில்லை. சமூகத்தில் விவ சாயிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு உத்தியோகம் பார்க்கும் அந்தஸ்துடன்

இருந்துகொண்டு, விவசாயம் செய்யாத ஜனங்களுக்குத்தான் அந்த உதவிகள் பயன்படுகின்றன. சர்க்காருடைய உதவிகள் உண்மையாக விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பல புதிய விவசாய முறைகள் வந்திருக்கின்றன. அவைகள் மிகவும் நல்ல முறைகளாக இருக்கின்றன. தவிரவும், பழைய முறைகளிலும் சில சிறந்தவை. அவைகளுக்குப் புத்துயிரூட்டவேண்டும். இதற்காக, விவசாய மக்களுக்கும் விவசாய இலாகாவிற்கும் தொடர்புள்ள முறையில் சர்க்கார் திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். விவசாய இலாகாவினர் ஆங்காங்கே கிராமங்களுக்குச் சென்று புதிய விவசாயக் கருவிகளையும் விவசாயிகளுக்கு உபயோகமான மற்றப்பொருள்களையும் விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வதுபோல், கிராமங்களில் ஆங்காங்கே விவசாய அபிவிருத்திச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, விவசாய இலாகாவினருக்கும் விவசாயம் செய்யும் வாலிபர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தி, புதிய விவசாய முறைகளைப் பரப்பவேண்டும். இப்படிச் செய்தால், விவசாயம் செய்யும் மக்களின் மனதில், புதிய விவசாய முறைகளை உபயோகிக்க விரும்பும் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணலாம். புதிய விவசாய முறைகளைக் கையாள்வதற்கு கிராமங்களிலுள்ள வாலிபர்கள் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அங்குள்ள பெரியவர்கள் அதை விரும்புவதில்லை. காரணம், அவர்கள் இந்த முறைகளை நேரிடையாகப் பார்த்ததில்லை. இந்த நிலைமையை நான் பல கிராமங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே புதிய விவசாய முறைகளைப் பரப்புவதற்கு நல்ல பிரசாரம் தேவை. பிரசாரம் மட்டும் போதாது. இப்போது கிராமங்களில் எந்த மாறுதலும் இல்லாமல் பழைய கலப்பையையே உபயோகித்து வருகிறார்கள். இப்போது புதிய கலப்பைகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அந்த புதிய கலப்பைகள் கிராமங்களில் பெருவாரியாக வரவில்லை. ஆகவே, புதிய விவசாயக் கருவிகளையும் புதிய விவசாய முறைகளையும் கிராமங்களில் அதிகம் புகுத்துவதற்காக, விவசாய அபிவிருத்திச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, விவசாயம் செய்யும் வாலிபர்களுக்கும் விவசாய இலாகாவினருக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டு விவசாய முறைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக அமெரிக்காவிலிருந்து அந்நாட்டு வாலிபர்கள் நமது நாட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அதே மாதிரி அமெரிக்காவிலுள்ள விவசாய முறைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக நமது நாட்டு வாலிபர்கள் அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். முக்கியமாக, ஜப்பானிலுள்ள விவசாய முறைகளை அறிந்துகொள்வதற்காக நமது நாட்டு வாலிபர்களை அந்நாட்டிற்கு அனுப்பலாம். காரணம், ஜப்பானிலுள்ள விவசாய முறைகள் நமது நாட்டிற்கு ஏற்றவையாக இருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். வேண்டுமானால், அனுப்பப்படும் வாலிபர்கள் பாதிச்செலவையும் அரசாங்கம் பாதிச் செலவையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்களை ஜப்பானுக்கு அனுப்பி அந்நாட்டு விவசாய முறைகளை அறிந்துவரச்செய்யலாம். அங்கே விவசாய முறைகளும் மற்றத் தொழில்களும் நமது நாட்டிற்கு ஏற்றவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, நான் கூறிய யோசனையை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய டிராக்டர்களைப் பொறுத்தவரையில், அமெரிக்கா, ரஷியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து பெரிய டிராக்டர்களும்தான் இங்கே இறக்குமதியாகின்றன. அவைகளை பெரிய விவசாயிகள்தான் வாங்கி உபயோகப்படுத்த முடிகிறது. சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் அவைகளை உபயோகப்படுத்த முடிவதில்லை. ஆகவே டிராக்டர்களை எல்லா விவசாயிகளும் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வழி செய்வதற்காக, சிறிய டிராக்டர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri K. R. Nallasivam] [19th July 1957

அடுத்தபடியாக, எஸ்.பி.சி.எ. (ஜீவகாருண்ய சங்கம்)-ஆல் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொந்திரவுகள் இருக்கின்றன. கடந்த பத்தாண்டு காலமாக, ஓமந்தூர் ஸ்ரீ ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலிருந்து, எஸ்.பி.ஸி.எ-ஐத் தொலைத்துக்கட்டவேண்டும் என்று சொல்லிவருகிறோம். ஆனால் இன்றுவரையில் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அது ஏதோ ஜீவரட்சக சங்கமாம். உண்மையில், அது ஜீவரட்சக சங்கமாக இல்லை. அது விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் சபையாகத்தான் இருக்கிறது. கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு வண்டி ஓட்டிக்கொண்டு போகும் விவசாயிகளுக்குத்தான் அந்த சபையால் ஏற்படும் தொல்லைகள் தெரியும். விவசாயி வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு போகும்போது, திடீரென்று வண்டியை நிறுத்தி, மாட்டிற்கு என் குளம்பில் லாடம் இல்லை என்று கேட்டு தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். நகரங்களிலுள்ள பெரிய பணக்காரர்கள் இதை ஒரு வேடிக்கையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சங்கத்தால், உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்குப் பல காரியங்களுக்கு இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த சங்கத்தை நீக்கி, இந்த சங்கத்தின் தொந்தரவுகளிலிருந்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்றினால் அவர்கள் அந்த நல்ல காரியத்தை என்றென்றைக்கும் மறக்க மாட்டார்கள். இதைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியாகிய கீழ்பவானிப் பிரதேசம் மிகவும் அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டும். ஜனங்கள் கிணறு வெட்டவோ, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டவோ இப்போது உற்சாகமாக முன்வந்து கொண்டிருக்கும்போது, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை தேசீய அபிவிருத்தித் திட்டமாக மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். முன்பு 100 ரூபாய் கொடுத்த காரியங்களுக்கு இப்போது அரசாங்கத்தார் 25 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷத்தில் ஒன்றும் கொடுக்கப்படாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் செய்தால், திட்டங்களைப்பற்றி சர்க்கார் வாயளவில் பேசிக்கொண்டிருக்கலாமே தவிர, அவைகளால் மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படாது.

எங்கள் பகுதியில் (சென்னிமலையில்) கால்நடை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. ஆஸ்பத்திரிக்குத் தேவையான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதுபற்றிய தகராறு காரணமாக, ஐந்து வருஷ காலமாக முயற்சி செய்யப்பட்டும் ஆஸ்பத்திரி கட்டப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு நிறையத் தங்கள் பங்கு பணத்தைத் தர தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்போதைய நிலத்தை விட்டுவிட்டு வேறு நல்ல நிலத்தைத் தெரிந்தெடுத்து அங்கே ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், 15,000 ரூபாயையும் விட எவ்வளவோ அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்கே ஆஸ்பத்திரி கட்டும் விஷயத்தில் சர்க்காருடன் ஒத்துழைப்பதற்கு அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே சீக்கிரம் ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டிக்கொடுக்க முயற்சிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10–56 a.m. **Sri K. K. MUTHIAH :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், பொதுவாக, எங்கள் தொகுதி 50,000 ஜனங்களைக் கொண்டது ஆகும். விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர் ஆபீஸ் அங்கே 30 மைல் தூரத்திலுள்ள, மணப்பாறையில் இருக்கிறது; பஞ்சப்பட்டித் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் 30 மைல் தூரம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் பிர்க்காவில் போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. ஆகவே

19th July 1957] [Sri K. K. Muthiah]

அங்கே 30 மைல் தூரம் சென்று திரும்புவது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. எனவே எங்கள் தொகுதியில் ஒரு விவசாய டெப்போவை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில், கால்நடை வைத்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில், கால்நடை வைத்தியத்திற்கு 50 மைல் தூரத்திலுள்ள குளித்தலைக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் அங்குள்ள டாக்டர் "டூரிங் வெடெரினரி ஸர்ஜன்". ஆகவே அவர் அனேக சமயங்களில் ஹெட்குவார்டர்ஸில் இருப்பது கிடையாது. சென்ற ஆண்டு அங்கே கால்நடைகள் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டபோது, அனேக முறைகள் அவருக்குத் தந்தியடித்ததுடன், நேரில் சென்று சொல்லியபோதிலும், அவரை அழைத்துவர முடியவில்லை. அதன் காரணமாக கால்நடைகள் சேதம் மிக அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட்டது. பிறகு டி.வி.ஓ. அவர்களுக்குத் தந்தி அடித்ததன் பேரில், அவர்கள் ஸ்பெஷலாக ஒரு ஸர்ஜனை அனுப்பி, கால்நடைகளை கவனிக்கவேண்டியிருந்தது. ஆகவே, எங்கள் பஞ்சப்பட்டி தொகுதிக்கு ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி வேண்டும். அங்கே அதை ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** Sri S. T. SUBBAYYA GOUNDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மானிய கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் இன்னும் இரண்டு மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் 70 சதவிகித மக்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று அனேக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாயம் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அனேகமாக முழுவதும் நஞ்சை விவசாயமாக இருக்கும். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவாகிய எங்கள் ஜில்லாவில்—குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியான உடுமலைப்பேட்டையிலும், மற்ற தொகுதிகளான பொள்ளாச்சி, தாராபுரம், பல்லடம் ஆகிய மூன்று தாலுக்காக்களிலும்—விவசாயம் அனேகமாக கிணறுகளின் மூலம்தான் நடக்கிறது. கிணறுகளும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ளதைப்போல இல்லை. சாதாரணமாக ஒரு கிணறு வெட்டுவதானால் ஐம்பதடி முதல் நூறு அடி வரைக்கும் வெட்டியாக வேண்டும். அப்போதுதான் தண்ணீரைப் பார்க்கலாம். அதுவும் எங்கள் ஜில்லாவில் நூற்றுக்கு 90 சதவிகிதம் விவசாயிகள் கிணற்றையே நம்பி இருக்கவேண்டி இருப்பதனால் அந்தத் தாலுக்காவில் மின்சாரத்தை இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் நான்கு பங்கு அதிகமாக விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய் இந்தச் சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது போற்றத்தக்கதுதான் என்றாலும் அதில் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தொந்தரவுகளை உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டும். குறிப்பாக நஞ்சை பகுதிகளுக்கு இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் சப்ளை செய்வதாக இருந்தாலும் நஞ்சை பூமிக்கு மடையை வெட்டிவிட்டால் தண்ணீர் பாய்ந்துவிடும். அவர்களுக்கு சிரமம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் எங்கள் தாலுக்கா போன்ற பகுதிகளில் இரவு நேரங்களில் "நைட் சப்ளை" கொடுப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த அசௌகரியம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, மிளகாய், சோளம், புகையிலை நாத்து நடவு போன்ற பயிருக்கு இரவு நேரங்களில் எப்படித் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது ? பகலில் சப்ளை செய்வதற்குப் போதுமான மின்சாரம் இல்லை என்றால் ஷிப்ட் முறையையாவது வைத்து ஒருநாள்விட்டு ஒரு நாள் ஒவ்வொரு கிராமமும் மின்சாரத்தை முழுநேரமும் பகலில் எடுத்துக்கொள்ள வசதி செய்துதர வேண்டும். இது மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும்.

அதோடு எனக்கு முன்பாகப் பேசிய ஸ்ரீ நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னபடி டிராக்டர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஐம்பது எக்கரா, நூறு எக்கரா வைத்துக்கொண்டுள்ள பெரிய நிலக்காரர்களால்தான் அவற்றை கடனில் வாங்கி உபயோகப்படுத்த முடியும். காரணம் அதற்காக வாங்கப்படுகிற வரி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. பத்து எக்கரா, பதினைந்து எக்கரா உடைய சிறிய சிறிய விவசாயிகளுக்கும் கூட டிராக்டர்கள் பயன்பட வேண்டுமானால் அதற்காக விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டணத் தொகையை குறைக்க வேண்டும். குறைந்த செலவில் கொடுக்கக் கூடிய சிறு டிராக்டர்களை அரசாங்கத்தார் போதுமான அளவில் வெளி நாடுகளிலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயம் இன்னும் அதிகம் முன்னேற்றம் அடையும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு உடுமலைப்பேட்டை தொகுதியில் சாதாரணமாக பதினையாயிரம் முதல் இருபதினாயிரம் கிணறுகள் இருக்கும். சுமார் ஆயிரம் கிணறுகளுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் மின்சார சப்ளை செய்ய அந்த பிராந்தியத்திற்கு முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் மின்சாரம் சப்ளை செய்வதாக இருந்தால் எட்டு வருஷம் பத்து வருஷம் அக்ரிமெண்டு எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். சப்ளை செய்யும் போது கையில் பணம் இல்லாத காரணத்தால் விவசாயி அதை வாங்கிக்கொள்ளாவிட்டால், இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் கழித்து அவன் திரும்ப சப்ளை கேட்கும்போது இந்தக் காலத்திற்கும் ஒரு ஹார்ஸ்பவருக்கு 50 ரூபாய் வீதம் 250 ரூபாயோ, 500 ரூபாயோ மினிமம் சார்ஜ் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் எந்தத் தேதியிலிருந்து சர்விஸ் எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ அந்தத் தேதியிலிருந்து மட்டும் மினிமம் சார்ஜ் வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு அனேக வருஷங்களாக எங்கள் தாலுக்கா பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தது. பேப்பர்களிலும், சட்டசபையிலும் இதைப்பற்றி அப்போது ஒரே கூக்குரலாகத்தான் இருந்தது. இப்போதும் நூறு அடி ஆழத்தில் தான் கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அங்குள்ள குடியானவர்கள் கஷ்டத்தை உணர்ந்து சர்க்காரும், கிணறு வெட்ட மானியம், தக்காவிக் கடன் முதலியன கொடுத்து உதவினார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் கூட்டுப் பட்டாதாரர்களுக்குக் கடன் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நிலத்தை அடமானம் வைத்து பணம் வாங்குவதாய் இருந்தால் சப்-ரெஜிஸ்டாரிடமிருந்து வில்லங்க சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்தால் பணம் வாங்கிவிடலாம். அப்படி சர்க்காரும் பணம் கொடுப்பதாய் இருந்தால் வில்லங்க சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்தாலே போதும், பணம் கொடுத்துவிடலாம் என்பதாக ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். இப்படிச் செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இப்போது தாராபுரம், பல்லடம், உடுமலைப்பேட்டை, பொள்ளாச்சி தாலூகாக்களில் அதிக கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கலாம் மழை பெய்தால். இல்லாவிட்டால் வறண்டு போகும். மழை பெய்தாலும், பெய்யாவிட்டாலும் அப்பகுதி வளம்பெறவேண்டுமானால் இப்போது இருக்கும் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தால் தான் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த திட்டத்தை முடிக்க ராஜ்ய சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்தால் இந்த நான்கு தாலூக்காக்களிலும் தண்ணீர் தர சௌகரியமாக இருக்கும். உணவு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும்.

19th July 1957] [Sri S. T. Subbayya Gounder]

இப்போது அமராவதி திட்டத்தில் மெயின் வாய்க்கால் வெட்டி ஓரிரெண்டு மாதங்களில் தண்ணீர் விடுவது பற்றி சபையில் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். ஆனால் மெயின் வாய்க்கால் மூலமாக சில கிளை வாய்க்கால்களைப் பிரித்து தண்ணீரைக் கொண்டுபோக அங்கங்கே மார்க் செய்யப்பட்டது. மார்க் செய்யப்பட்டதோடு நிற்கிறதே தவிர இன்னும் ஜோர்தம்பட்டி கிராமத்தைச் சேர்ந்த வேடவட்டி போன்ற இடங்களில் கிளை வாய்க்கால் வெட்டப்படவில்லை. அதனால் அந்தப் பகுதியில் வாய்க்கால் வருமோ வராதோ என்று மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கவனித்து உடனடியாக அந்தக் கிளை வாய்க்கால்களை வெட்டினால்தான் மெயின் வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடும்போது இவை உபயோகமாக இருக்கும்.

அதோடு உணவு உற்பத்தியின் கீழ் நாம் பல திட்டங்களைப் போட்டு வருகிறோம். வாளவாடி பிர்க்காவில் திருமூர்த்தி மலையில் வலையாவெட்டியம்மன் அணை என்று ஒன்று இருந்தது. பத்து இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பே அது உடைந்து போய்விட்டது. அந்த அணை இருந்தபோது அந்தப் பகுதியில் நஞ்சை பயிர் செய்தார்கள். உடைந்துபோன பின்பு யாரும் செய்வதில்லை. இருந்தாலும் நஞ்சை கிஸ்தி வசூல் செய்யப்படுகிறது. இதைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணையைத் திரும்பக் கட்டிவிடுவதாக எஸ்டிமேட் போட்டார்கள். அப்படி இருந்தும் பத்து வருஷ காலமாக இன்னும் அது கட்டப்படாமலேயே இருக்கிறது. கட்டப்படாவிட்டாலும் நஞ்சை கிஸ்தி வசூல் செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவு போடவேண்டும். இல்லையானால் உடனே ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழேயாவது அதைக் கட்டத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மேலும் ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் ஒரு கால்நடை வைத்திய சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஊரில் உள்ளவர்கள் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வந்தால் அங்கே ஆஸ்பத்திரியையும், ஒரு டாக்டரையும் நியமித்தால்தான் வசதியாக இருக்கும். இப்போது டாக்டர்கள் இல்லாததால் கால்நடைகளுக்கு நோய் வந்தால் அதிக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கால் நடை ஆஸ்பத்திரியையும் டாக்டரையும் ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் போட்டுவிட்டால் கால் நடைகள் நல்ல வகையில் அபிவிருத்தி அடையும். அதேபோல ஒவ்வொரு பிர்க்காவுக்கும் டெமான்ஸ்ரேட்டர்களின் கீழ் பீல்ட்மென் நியமிக்க வேண்டும் என்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri T. SAMPATH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். 11-10 a.m. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத்துக்கும், சமுதாய அபிவிருத்திக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1952–53 முதல் விவசாய அபிவிருத்தி கணிசமாக அதிகரித்திருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போதுள்ள உற்பத்தியை 710,000–லிருந்து 13 லட்சம் டன்னாக அதிகரிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். விவசாய அபிவிருத்தியும் தொழிலபிவிருத்தியும் பரஸ்பரம் தொடர்புள்ளவை. இரு துறைகளிலும் சிறந்த அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு நிறைய திட்டங்களை சர்க்கார் வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். நம் நாட்டிலிருந்தும் ஏற்றுமதிக்கான உணவு தானியத்தை அதிகரிக்கும் வழியில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் தேசிய விஸ்திரிப்பு வட்டாரத்துக்கும் தனித்தனியாக விவசாய திட்டங்களை வகுப்பது நல்லது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அந்த வட்டாரங்களுக்குத் தகுந்தபடி பயிர்களை சாகுபடி செய்யவும், பயிர்களுக்கு ஏற்றபடி நீர்ப்பாசன வசதிகள், கடன் வசதிகள், முதலியன செய்து கொடுக்கவும், உற்பத்தியான பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று, ரசாயன உரத்தை அதிகமாக வயலில் போட்டு அதிகப்படுத்துவது. மற்றொன்று, நல்ல நீர்ப்பாசன திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது. அரசாங்கம் பெரிய ஆறுகளில் நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஓரளவுக்கு அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது. பூமியில் உள்ள தண்ணீரை அதிகப்படியாக பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். "சப் சாயில் வாட்டரை" இன்னும் அதிகமாக புயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் இதற்கான திட்டங்களை சர்க்கார் வகுக்க வேண்டும். என்னுடைய ஜில்லாவில் காவேரி ஆறு பாசனம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் "சப்-சாயில் வாட்டரை" அதிகமாக உபயோகிக்க திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்தால் எங்களுக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ரசாயன உரங்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த உரங்களின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு மார்க்கம் வகுத்துத்தர வேண்டும். "அம்மோனியம் சல்பேட்" தற்போது ஜாஸ்தியாகக் கொடுக்கிறார்கள். "பாஸ்பேட்"டைக் கொடுத்தால் நிலத்துக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். "போன் மீல்" கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் சர்க்கார் வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்பு பிரதேசத்திலும், சமுதாய திட்ட பிரதேசத்திலும், நிலங்களைச் சுற்றி கரை கட்டி விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பயிர்களுக்கு பூச்சி, நோய் முதலியவைகள் வராமல் தடுப்பதற்குச் சர்க்கார் வழி, வகை செய்து தரவேண்டும்.

கனம் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் நேற்று "கிராப் இன்ஷுரன்ஸ்"-ஐப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஸ்கீமை உடனடியாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்கும். பூச்சிகள், நோய்கள் முதலியவைகளால் பயிர் சேதம் அடைவதால் நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றோம். உடனடியாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஸ்கீமை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புப் பிரதேசத்திலும், சமுதாய அபிவிருத்தி பிரதேசத்திலும் இருக்கும் விவசாயிகள் நவீன விவசாய முறைகளை உபயோகப்படுத்த மிகவும் ஆசைப்படுகின்றனர். ஆனால் ஆராய்ச்சிகள் செய்த பின்பு, அந்த ஆராய்ச்சி முடிவுகளை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டு வருவதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. கால தாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக இந்த ஆராய்ச்சிகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும், என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் "ஜப்பானிய" முறை சாகுபடியால் நல்ல பயன் கிடைத்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், இந்த முறையானது இன்னும் பல கிராமங்களில் விஸ்தரிக்கவில்லை. அதை விஸ்தரிப்பதற்கான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பயிர் செய்வதற்கு விவசாயக் கருவிகள் மிகவும் முக்கியம். அவைகளின் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகளை குறைந்த விலையிலேயே கிடைக்கும்படி செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். உணவு பொருள்களின் விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கும் இது உதவியாக இருக்கும். பொது விவாதத்தின்போது கூட்டுறவு பயிற்சி முறை பற்றி சொன்னார்கள். கூட்டுறவு பண்ணைதான் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த கூட்டுறவுப் பண்ணையைப்பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள்

ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் மடங்கள், கோயில்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்குத்தான் நிலங்கள் அதிகமாகயிருக்கின்றன. ஆனால் அந்நிலங்கள் ஐந்து வருஷத்துக்கு ஒருமுறையோ அல்லது மூன்று வருஷத்துக்கு ஒரு முறையோ குத்தகைக்கு விடப்படுவதால் தனிப்பட்ட நடுத்தர குத்தகைக்காரர்கள் அதிக லாபத்தை அடைகிறார்கள். அது சம்மந்தமாக எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு கூக்குரல் கிளம்பி இருக்கிறது. உழுது பாடுபடுகிறவர்களுக்கு அதனால் நன்மை இல்லை என்ற குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு கூட்டுரவு குத்தகை ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தினால் நல்லது. பின்பு அது கூட்டுரவுப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். இம்மாதிரி கூட்டுரவு குத்தகை ஸ்தாபனங்களை அதிகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் ராமலிங்கம் நேற்று பேசும்போது தென்னம் பிள்ளைகள் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்பட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை ரத்துசெய்ய சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இவைகளை குறைந்த விலையில் கொடுக்கும் முறையை நீடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புயலினால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் குறிப்பாக பட்டுக்கோட்டை, தம்பிக்கோட்டை இடங்களில் தென்னை மரங்களுக்கு அதிக சேதம் விளைந்தது. விவசாயிகளுக்கும், மிராசுதாரர்களுக்கும் அதனால் அதிக கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. குறைந்த விலையில் தென்னம் பிள்ளைகளை கொடுக்கும் சலுகையை நீடித்தால் நஷ்டம் ஏற்பட்டதை ஓரளவு ஈடு செய்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகையால் இந்தச் சலுகையை நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமங்களில் பொருளாதாரம் சீர்பட வேண்டுமானால். சிறு குடிசைத் தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களை அந்தந்த கிராமங்களில் உற்பத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். பி.டி.ஓ. அவர்களிடம் சிறு கடன் தொகையை சாங்ஷன் செய்வது போன்ற அதிகாரங்களை ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். அந்த வட்டாரங்களில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய விற்பனை சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால், உற்பத்தியான பொருளை விற்பனை செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். இந்த மாதிரியான விற்பனை சங்கங்களை அதிகப்படியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : (மணி அடித்து விட்டு) மணி அடித்து ஒரு நிமிஷம்வரை தான் அங்கத்தினர் பேசலாம்.

Sri T. SAMPATH : இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலே, ஓர் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தையும் (Primary Health Centre), 3 பிரசவ விடுதிகளையும் ஏற்படுத்துவது மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. மருத்துவ வேலைகளை சீக்கிரமாக கவனிப்பதற்காக போக்கு வரத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக அவர்களுக்கு ஒரு ஜீப் கொடுத்து உதவி புரிந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் மீனவர்களுக்கு தனிப்பட்ட கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உள் நாட்டிலேயே, அதாவது ஆற்றிலே மீன் பிடிப்பதற்கு ஏலம் எடுக்கும் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ரத்து செய்துவிட்டு 30-ம் தேதிக்குள் பொதுவில் ஏலம் போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யுமாறு கலெக்டருக்கு அறிக்கை மூலம் சர்க்கார் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவு முறையை ஓரளவு அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் கருத்து என்று நினைக்கிறேன். இந்த மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 5,000 அல்லது

6,000 பேர்கள் இதை நம்பிப் பிழைக்கிருர்கள். ஆறுக்ளில் மீன் பிடிக்கும் சலுகையை பொதுவில் எலம் விட்டால், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கும் மீனவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகையால் பொது எலத்தில் விடும் யோசனையை கைவிட்டு பழைய முறையையே நீடித்திருக்கும்படியாகக் கலெக்டருக்கு உத்திரவிடும்படி நான் கேட்டுக்கொண்டு, கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-20 a.m. * Sri R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, I support the three Demands moved by the Hon. Minister for Home. I will be failing in my duty if I do not thank the Government for the several beneficial measures that they have taken during the past several years for increasing food production. The Hon. the Finance Minister has indicated in his Budget speech that there has been an increase of 18 per cent in food production over the 1947–50 figures. Now after the Government of India have fixed 20 per cent increase over last year's production for this State as the target figure, the Hon. Minister for Agriculture held a conference at Ootacamund and in his opening speech he gave details of the schemes that he has proposed for the purpose of increasing the production by 20 per cent. This is a very ambitious programme and I hope the target will be reached with the energetic efforts and the quickness with me Hon. Minister and the staff of the Department of Agriculture are moving.

It is good that the Department of Fisheries and the Veterinary Department have been combined in this State and are under the same Minister because they are intertwined with each other so far as food production and the amelirorative measures for the masses are concerned. Regarding the steps taken for increasing food production, I should like to mention the distribution of improved seeds, filter-point tuble wells, oil engine pump sets distributed on a large scale, and also pump sets driven by electicity, propagation of Japanese method of cultivation, distribution of green manure seeds at subsidised basis and the distribution of pesticides on subsidised prices, though recently the subsidy for distribution on pesticides have been withdrawn temporarily. I hope it will be reintroduced soon. As for the prices of agricutural produce, steps have been taken then and there to reduce the prices when they sored high. The Hon. Minister has promised to take steps if it goes beyond one rupee more than the average prices for the past three months.

In consonance with the procedure adopted by hon. Members in this House, I will be failing in my duty if I do not here make certain suggestions so far as my district is concerned and generally about my constituency. Sir, the Agricultural Demonstrator is hard worked. His work is needed in the villages. But I find that he is given too much of clerical work. He has to do propaganda, and propaganda on the latest methods of agriculture is more

19th July 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

important than doing mere clerical work for which an Upper Division Clerk, a Lower Division Clerk or a Fieldman will do. Of course in sending the fortnightly reports and in preparing and maintaining the accounts, instructions can be taken from the Agricultural Demonstrator by these subordinates. The services of the Demonstrator in the field is more useful than in the office. I hope the position of the Agricultural Demonstrator will also be improved to avoid such Demonstrators going away from the department seeking employment elsewhere on better remuneration after a few years of gaining experience in the department for want of proper remuneration in the department itself. They are as much technical experts as the engineers who work in other departments such as irrigation and public works. It is therefore proper that the remuneration of the Demonstrators should be equated with others in other technical departments.

The districts have got to be bifurcated still further. I know three districts have been bifurcated. But all the districts should be bifurcated and a District Agricultural Officer posted to each such bifurcated portion. That will help greatly doing propaganda on improved methods of agriculture and improved methods of production.

As for agricultural education I should say that we are very backward in agricultural education in the sense that we have got only one agricultural college at Coimbatore. There is the Indian Council of Agricultural Research in Delhi. Like that we must also have special research facilities made available in our own State. Ours is an agricultural State. Tanjore is the, I would like to emphasise the words 'the', surplus district in our State and has got to cater to the needs of the dificit districts. The proper place for starting another agricultural college will be somewhere in Tanjore district. In this connection Aduthurai has been suggested; I would suggest Pattukkottai where there is a Research Station, or Orthanad where we have got the nucleus for starting a college, i.e., a livestock farm 'cum agricultural farm. Large areas of Government poramboke lands are available in Eachankottai area in that district. Aduthurai, Pattukkottai or Orthanad may be taken as the place where the agricultural college may be started. The up-grading of the Agricultural College at Coimbatore is good. But at the same time I would suggest that we should copy the I.C.A.R. at Delhi and give facilities for doing research here itself instead of sending one or two from Madras State to Delhi to get higher technical education there.

Cotton cultivation has been introduced in Tanjore district. It is successful. But it has got to be introduced in larger areas on a larger scale. Cotton seeds are not supplied in time. If the seeds are received in the depots, the prices are not fixed. There is delay in the supply of seeds at the proper time and at proper prices. As

for oilseeds, there is the ambitious programme of the Hon. Minister outlined in his speech and in the Budget memorandum. There is also the programme to start a coconut research station. The coastal areas from Muthupet to Thondi are the coconut growing areas. We can compete with any coconut grower in the West Coast. So far as yield is concerned, our trees yield twice as much as the trees in West Coast. I would even suggest we may start a competition in coconut growing between Tanjore district and any other district in this State or outside, so far as the quantity of the kernel, the size of the nut and the number of nuts in a bunch are concerned. Therefore I suggest that the proposal to start a coconut research station which has been pending for more than a year in the vicinity of Pattukkottai where there is an Agricultural Research Station functioning should be taken up at once. A research station on fruits was promised and we see in a picture in the booklet on Tanjore district published by the Director of Information and Publicity, the Hon. the Chief Minister holding a big lemon grown in Pattukkottai Research Station. We find fruit trees are coming up very well in Pattukkottai area. The soil there is red loam combined with sand which is necessary for fruit growing. A fruit Research Station should be started there. As for animal husbandry I would request the Hon. Minister to pay special attention for the improvement of the Umblacheri breed. In the neighbourhood of Orthanad, in Echankottai area there are large extents of poramboke lands and it has already been suggested that it should be used by the Orthanad Livestock Farm for salvage of dry cows and calves. We have the best animals in India here. The Sindhi cows are coming up very well there. The very effective steps taken by our Hon. Minister for Agriculture in improving the cattle wealth of our State would have been witnessed by many at the recent State-wide animal show held at Madras. We want a dairy institute. There is only one now in Bangalore. Along with the improvement of the Cattle Farm at Orthanad, where we can improve the Umblacheri breed, we should open a dairy farm on a large scale there itself.

One other thing about which I want to make mention before I close is the loans granted to agriculturists for construction of cattle-sheds. This is given under "Takkavi" loans. We are not able to get the loans in time from the Revenue Department. It is Veterinary department that will be properly fitted to decide to whom the loan is to be given, when and for what kind of construction the loan is to be sanctioned. If the cattle-sheds are to be properly constructed on a sanitary basis, I would suggest that the Veterinary department is given the power to grant loans for building cattle-sheds.

For every taluk headquarters there must be a veterinary hospital. At present there is only a dispensary, at **Pattukkottai.** It has got to be upgraded and converted into a hospital. The question of

19th July 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

acquiring lands for improving the veterinary dispensary which is in a backward condition into a hospital **at Pattukkottai has to be** taken on hand at a very early date.

* **SRI B. DORAISAMI REDDIAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்ய கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். விவசாயம் முற்போக்கு அடையவேண்டுமென்று கவர்ன்மென்டார் பற்பல விதமான உதவிகள் செய்துவருகிறார்கள். முதலாவதாக விவசாய தற்காப்புக் கடன், இரண்டாவது மாடுகள் வாங்குவதற்குக் கடன். மூன்றாவதாக உரம் முதலியவை வாங்குவதற்குக் கடன், இவ்விதமாகவும், விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நல்ல விதமான விதைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதம் இருந்தும் சில காரணங்களால் இந்த விவசாயம் முற்போக்கு அடைய முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் சென்ற 20 வருட காலமாக சரியானபடி மழை கிடையாது. அதோடு பெய்கிற மழையும் பருவ காலத்தில் பெய்வது இல்லை. இந்தக் காரணங்களை முன்னிட்டு சரியான காலத்தில் சாகுபடி செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது. அன்று ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியது மாதிரி தண்ணீர் இல்லாத ஆறுகள்தான் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ஏரிகளிலும் இதேமாதிரி தண்ணீர் இல்லை. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் 100-க்கு 75 பாகம் நஞ்சை நிலங்களில் புஞ்சை சாகுபடி செய்யவேண்டிய நிலைதான் ஏற்படுகிறது. எந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் விவசாயத்திற்கு ஜல வசதிதான் முக்கியம் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததுதான். தண்ணீர் ஏதாவது கிடைக்கக் கூடிய இடங்களிலிருந்து இறைக்க வேண்டுமானாலும் அதற்கு வருவாயிலிருந்து கூடுதலாகச் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இறைக்க வேண்டியகருவிகள் எதை எடுத்தாலும் ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு விலை கூடுதலாக இருக்கிறது. இது தவிர வேண்டிய அளவுக்குக் கருவிகள் விவசாயம் பண்ணுவதற்குக் கிடைப்பதில்லை. சொஸைடிகள் மூலம் எங்கு பார்த்தாலும் வீடுகள், பெரிய கட்டிடங்கள், இவைகள் கட்டப்படுகிற இடங்களுக்கு கூலிகள் போய்விடுகிறார்கள். இதனால் கூலிகள் கிடைப்பது கஷ்டமாய் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உதவி புரிவதற்கு யாரும் இல்லை. ஏதோ இரண்டு அணா மூன்று அணா என்று கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகும். இவர்களுக்கு பிர்க்கா டெவலப்மென்ட் மூலமாக நடைபெறுகிற வேலைகளுக்கு போனால் குறைந்தபட்சம் ஒரு ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது. இதனால் யாரும் விவசாயத் தொழிலுக்குப் போக முற்படுவதில்லை. இதனால் விவசாயம் குன்றிப் போய்விடுகிறது. ஆகவே இவதற்காக என்ன உதவிகள் செய்தாலும் பலன் இல்லாமல் போகுகிறது. இந்த நிலையில் விவசாயம் முன்னுக்கு வர வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான எலக்ட்ரிக் பம்பு செட்டுகள் கிடைப்பதற்குள்ள வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கரண்ட் அதிகமாகக் கிடைத்தால் அதன் மூலமாக அதிகமாக தண்ணீர் கிடைக்க வசதி செய்துகொண்டு விவசாயத்தை முன்னுக்கு கொண்டுவருவார்கள். இன்றைக்குப் பொதுவாக விவசாயத்தை எல்லோரும் பிற்போக்கான தொழில் என்று கருதுகிறார்கள். விவசாயம் செய்கிறான் என்றால் அவன் முகத்தைத் திரும்பிப் பார்ப்பது கிடையாது. "ஓதுகின்றவன் உழுகின்றவன் பிழக்கடையின் பின்" என்றிருந்த நிலை மாறி இப்போது "உழுகின்றவன் ஓதுகின்றவன் பிழக்கடையின் பின்" இருக்கக் கூடிய நிலையில் இன்று மாறிவிட்டது. எல்லோரும் படித்துவிட்டு உத்தியோகத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றுதான் பார்க்கிறார்கள். விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய பல சலுகைகள் செய்து கொடுத்தாலும் விவசாயம் செய்வதற்கு முன்வருவதில்லை என்கிற நிலை வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. விவசாயம் செய்கிறான் பையன் என்று சொன்னால் ஆயிரம் காணி நிலம் விவசாயம் செய்கிறான் என்று சொன்னாலும் பெண் வீட்டுக்காரர்கள் பேராசைதான் படுகிறார்கள். ஏதோ

11-30 a.m.

100 ரூபாய் சம்பளத்தில் இருக்கிறான் என்று சொன்னால் ஏதோ ரொம்பப் படித்துவிட்டதாக எண்ணி பெண் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். 100 ரூபாயைக் கொண்டு வீட்டு வாடகை கொடுத்து காலம் கழிக்கக் கூட இந்தக் காலத்தில் முடியாத நிலை இருப்பதை யாரும் எண்ணிப் பார்ப்பது கிடையாது. இதனால் படித்தால்தான் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்று எண்ணி அவர்கள் விவசாயத்தை விட்டு ஏதோ எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையாவது படிக்க வேண்டுமென்று எண்ணி அதில் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்துவிடுகிறான். இதனால் விவசாயம் குன்றிவிடுகிறது. இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் விவசாயம்தான் மேல் என்று எண்ணக்கூடிய நிலைக்கு விவசாயம் முன்வரும் என்பது நிச்சயம். எந்தவிதமான உதவி செய்தாலும் சரி, விவசாயம்தான் எல்லாவற்றையும் விட மேல் என்கிற எண்ணம் வருகிற வரையிலும் விவசாயம் முன்னேறாது. ஆகையால் எல்லோரும் விவசாயத்தை முக்கியமாக எண்ணி அதில் சிரத்தை காண்பித்தால் இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குள் அவ்வையார் கூறியிருப்பது போன்று "உழுகிறவன் உழுகிற வன் பின்னாலே" என்கிற நிலை வரும் என்று கூறிக்கொண்டு இன்னும் சீக்கிரமாக விவசாயம் முற்போக்கு அடைய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-36 a.m. **Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMY** : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மான்யத்தின் பேரில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம் என்று சொன்னால் சிறப்பாக தஞ்சை ஜில்லாதான் சிறப்பான நிலை அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அங்கு விவசாயம் மூன்று மாதங்கள்தான் நடக்கிறது. ஜூன் மாதம் 15, 20-ம் தேதிகளில் தண்ணீர் விடுவதினால் விவசாயிகள் அவசரமாக பயிர் செய்வதின் காரணமாக அவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து எவ்வளவு உதவி செய்தாலும் அவையெல்லாம் வீணாகிவிடுகிறது. நான் இதை அனுபவத்தில் கண்டு சொல்லுகிறேன். ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மேட்டூர் தண்ணீர் சீக்கிரமாக முன்கூட்டி கிடைக்குமானால் இரண்டு போகம் அல்ல, மூன்று போகம் வரை பயிர் செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா வண்டல் கொண்ட பிரதேசம், முன்கூட்டி தண்ணீர் விடுவதாயிருந்தால் பயிர் செய்வதற்கு உதவியாயிருக்கும். ஆகையால் மேட்டூரிலிருந்து 15, 20 நாட்களுக்கு முன்கூட்டி தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, மாகாணங்களில் இருக்கக் கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களைச் சீர்திருத்துவதற்கு பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்கிறது என்றாலும் கூட இன்னும் கூடுதலான அளவில் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து உதவி அளித்தால் இன்னும் விவசாயம் அதிகமாகப் பெருக முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இன்னும் தஞ்சை ஜில்லாவில் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் சம்பத் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி வாய்க்காலில் உள்ள தண்ணீர் சரியாகக் கிடைக்க வேண்டும். அதோடு பூமிக்குக் கீழே இருக்கும் தண்ணீரையும் சாகுபடிக்குக்கொண்டுவர பம்புகளை உபயோகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நல்ல வாய்ப்புக்களைச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக மூன்று போகம் பயிர் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று எத்தனையோ திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். சில பகுதிகளில் மின்சாரத்தின் உதவியோடு விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் 52-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு பலர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பின் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களை கணக்கெடுப்பதற்கு ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதில் விவசாயிகள் யாரெல்லாம் என்ற கணக்கை எடுப்பதற்கு அங்கங்கு இருக்கின்ற

கணக்குப்பிள்ளை, மிராசுதார்கள் சார்பில் இருந்துகொண்டு அங்கு யாரெல்லாம் பரம்பரையாக விவசாயம் செய்தாலும்கூட அவர்களை அங்கு விவசாயம் செய்பவர்களாக சேர்க்கப்படவில்லை. இதற்கு கோர்ட்டில் தாவா நடத்தினாலும் மிராசுதார்களுக்கு சாதகமாக விவசாயிகளை வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். இன்னும் இதைத் தவிர தஞ்சை ஜில்லாவில் விசித்திர மான நிலைமை இருந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். விவசாயம் செய்ய வேண்டிய சமயங்களில் கூலிகளை ராமனாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து கொண்டுவந்து விவசாயம் செய்வதின் காரணமாக இங்கு ஏற்கனவே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் அடுத்த ஜில்லாக்களிலிருந்து விவசாய கூலிகளைக் கொண்டு வருவதை தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 11-42 a.m.

அடுத்தபடியாக, சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிற உரத்தை சேகரித்து வைக்க ஒவ்வொரு தாலூகாவிலும் வாடகை வீட்டைப் பிடித்து 500, 600 என்று கொடுத்து பணத்தை வீணாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக் கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலூகாவிற்கும் ஒவ்வொரு கோடவுன் கட்ட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் செலவு ஒரே அளவில் முடிந்துவிடும். முதலில் சிறிது ரூபாய் செலவழித்தாலும் பரவாயில்லை. ஆகவே அனாவசிய மாக மற்றவர்கள் அந்த வாடகையைக் கொண்டு போகாமல் கவனித்துக் கொள்வது உசிதமென்று கருதுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பரம் பரை வழக்கம் இருக்கிறது. விவசாயிகள்தான் வாய்க்காலை வெட்டவேண்டு மென்ற வழக்கம் இருக்கிறது. மிராசுதாரர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் இப்பொழுது நல்ல தொடர்பு இல்லாதது யாவருக்கும் தெரியும். ஆகவே, அந்த வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் செலவு செய்து உண்டான செலவை மிராசுதாரர்களிடமிருந்து வசூலித்துக்கொள்ள வேண்டிய நட வடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜப்பான் முறையிலே நல்ல பலன் இருக்கிறது என்று இருந்தபோதிலும் கூட அநேக இடங்களில் அது அனுசரிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு இடத்தி லும் தண்ணீர் வருவதற்கு சுமார் 15, 20 நாட்களுக்கு முன் ஐந்தாறு ஏக்கர் நிலத்தில் பம்ப் வைத்து இறைத்து அது எப்படிக் கையாளப் படுகிறது என்று மக்களுக்கு பார்வையாக வைத்தால் அதைப் பார்த்து மக்கள் அதன்படி செய்ய உதவியாயிருக்கும். இதை சர்க்கார் செய்வார் கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இத்துடன் எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பழு துள்ள பல பணிகளுக்கிடையே உழுதுண்டு வாழ்வதற்கொப்பில்லை என்று நம் முன்னோர்கள் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். நம்முடைய விவசாயம் அப்படிப்பட்ட ஏற்றம் படைத்தது. ஆனால், இன்றைய விவசாயி தன்னு டைய நிலைமை இன்னதென்று தெரியாமல் தவிக்கிறான். யார் விவசாயி என்ற நிலவரம் இன்னும் நிஷ்கர்ஷணம் செய்யப்படவில்லை. நிலத்தை கூலிக்கு உழுதுகொண்டிருப்பவர்கள், நிலத்தைக் குத்த கைக்கு எடுத்து உழைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஓரளவு விவசாயி என்று கருதப்படுகிறார்கள். ஆகவே நிலம் வைத்திருப்பவர்களிட மிருந்து கொஞ்சம் நிலத்தைப் பறித்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு பிரச்னை இப்பொழுது சாதாரணமாக பேசப்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலைக்கிடையே இன்றிருக்கும் விவ சாயி ஏதோ தன்னுடைய விவசாயத்தை செய்துவருகிறான். விவ சாயம் செய்து வருகிறவர்களின் தொல்லைகள் பற்றி ஒவ்வொரு ஜில்லா வாரியாகப் பலதரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்குள்ள தொல்லைகள் ஒன்றிரண்டல்ல. அவர்களுக்குள்ள தேவையும் ஒன்றி ரண்டல்ல. சொல்லி முடியாத கவலைகள் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர் களுக்கு விவசாயம் செய்ய போதுமான வசதி இல்லை. அவர்களுடைய கால்நடைகளுக்கு ஒரு இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம் கிடையாது. அவர்களின் 11-42 a.m.

கால்நடைகளுக்கு வைத்தியம் செய்ய வசதி இல்லை. அவர்களின் வீடுகளிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு வைத்தியம் செய்ய வசதி இல்லை. அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை மற்றக் குழந்தைகள் மாதிரி படிக்க வைக்க வேண்டுமென்று எண்ணினால் அதற்கு வேண்டிய பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லை. அவர்களின் வீட்டிலிருக்கும் வயோதிகர்களை தங்கள் விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக்கொண்டு பாதுகாப்பதற்கு முடியவில்லை. வேறு எந்தத் தொழிலையும் செய்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் தன்னுடைய வாழ்க்கை நிலையை செப்பனிட்டுக்கொள்ள முடியாமல், அதற்குரிய வசதியில்லாமல் பரம்பரையாக செய்துவருகிறோமே என்ற காரணத்தால் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். விவசாயி விவசாயம் செய்து தன்னுடையவும், தன் குடும்பத்தினுடையவும் வயிற்றைக் கழுவிக்கொள்ள முடிகிறதே அன்றி மற்றவர்கள் போல் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும், நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்குமேயானால் அது ஈடேறாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் இல்லை என்று நான் சொன்னேன். நல்லபடி விவசாயம் செய்வதற்கு போதுமான சாதனங்கள் கிடைப்பதில்லை. உரம் போன்றவைகள் காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. விவசாயம் செய்வதற்கு முன் பணம் கிடைப்பதில்லை. விவசாயப் பொருள்களை நல்ல விலைக்கு விற்றுக் கொடுக்க எதுவும் இல்லை. சர்க்காரிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு திட்டங்கள் பல இருந்த போதிலும் இன்று அவர்களுக்கு வேகமாக உதவி ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. தான் தண்ணீர் இறைக்க, தன் மனைவி தண்ணீர் காட்ட, தன் மூத்த குழந்தை வீட்டிலிருந்து கஞ்சி காய்ச்சிக் கொண்டு வர, அதற்கு அடுத்த குழந்தை காட்டிற்குச் சென்று ஆடு மாடுகளை மேய்த்து வர, அவன், விவசாயி இரண்டு ஓவியங்களைப் பார்க்கிறான். ஒன்று ஒரு பெரிய வியாபாரியின் ஓவியம். நல்ல பிரகாசமான வர்ணங்களால் தீட்டப்பட்ட ஒரு பெரிய மாளிகை அவன் கண்முன்னே தோன்றுகிறது. அந்த மாளிகைக்கு முன்னால் ஒரு நல்ல பெரிய மோட்டார் கார் நிற்கிறது. அங்கு அதற்கு முன் தன் மனைவி நல்ல பட்டாடை உடுத்தி பகட்டாக நிற்கிறாள். அவன் குழந்தை பொய்க் குதிரையின் மேல் இருந்துகொண்டு பாலாடையைச் சப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்துவிட்டு தன் ஓவியத்தையும் பார்க்கிறான். ஒரு சிறிய கூரை வீட்டைக் காண்கிறான். அதில் வயிறு ஒட்டிப் போய் சப்ப வேறு ஒன்றும் இல்லாமல் பெரு விரலைச் சப்பிக் கொண்டிருக்கும் தன் குழந்தையைப் பார்க்கிறான். ஏழெட்டு நாட்களாக மாற்ற வேறு உடை இல்லாமல் தன் மனைவி கிழிந்த உடையில் காட்சி அளிப்பதைப் பார்க்கிறான். பக்கத்தில் உள்ள ஓவியத்தில் இருப்பவர்களைப் போல் தான் இருக்க முடியவில்லையே என்று ஏக்கப்படுகிறான். அப்படி இருப்பதற்குப் பிரயத்தனப்படுகிறான். எவ்வளவு தூரம் பிரயத்தனப் பட்டாலும் அவனால் அம்மாதிரி ஆக முடியவில்லை. பிரயத்தனப் படுகிறான். சர்க்காரிடம் முறையிடுகிறான். சிநேகிதர்களிடம் சொல்கிறான். ஆனால் ஒன்றும் பலன் தருவதாக இல்லை. இந்நிலையில் அவனது மனம் எப்படியிருக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அவன் உலகத்திலுள்ள மக்களுக்கு உணவு அளிக்கிறான். ஆனால் அவனுக்கோ உண்ண உணவு இல்லாத நிலையில் இருக்கிறான். கட்டிப் போட்ட சிங்கத்தின் குழந்தைகளை நரி கவ்வி தின்று கொண்டிருந்தால் அச்சிங்கத்தின் மனம் எப்படி குமுறிக் கொண்டிருக்குமோ இதே மாதிரி இன்றையதினம் விவசாயிகளின் மனமும் குமுறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவன் தன் பக்கத்திலுள்ள ஓவியத்தைக் கிழித்துப் போட முற்படுகிறான் என்றால் அது தப்பு என்று நான் சொல்லமாட்டேன், நீங்களும் சொல்ல மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, விவசாயிகளின் நிலைமை சீக்கிரம் முன்னேறி, அவனுடைய வாழ்க்கை சரியாக செப்பனிடப்படாவிட்டால், விவசாயி தன்னுடைய வாழ்க்கை மற்றவர்களின் வாழ்க்கைக்கு

சமமானது என்று எண்ணம் தோன்றிவிட்டால் சமுதாயத்தில் ஒரு புரட்சி எற்படும். விவசாயத் துறையில் நன்மைகள் பல செய்து வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். வாஸ்தவந்தான். இந்த மான்யத்தை நான், அனுமதிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். இருந்த போதிலும், விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவு நாம் இன்னும் சேவை செய்யவில்லை. விவசாயி எல்லோருக்கும் உழைக்கும் ஒரு பொம்மை போன்று இருக்கிறான். சிறு குழந்தையிடம் ஒரு பொம்மை கொடுக்கப்பட்டால் அக்குழந்தை பல முத்தங்கள் கொடுக்கிறது. ஆனால் சில சமயத்தில் அதை கீழே எறிந்து அதை மிதித்து விடுகிறது. அதே போல் இன்று விவசாயி கவனிக்கப்படாமல் மிதிக்கப் படுகிறான். ஆகவே, அவர்களின் இந்நிலை மாற அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினாலும் சரி, அல்லது வேறு எவ்வழியிலானாலும் சரி விவசாயிகளுக்கு வாழ வழி செய்யப் பட வேண்டும் விவசாயி ஒருவனுக்கு ஐந்து எக்கர் நிலம் மட்டும் கொடுத்து விட்டால் போதாது. அதை வைத்துக்கொண்டு அவன் தன் வயிற்றைக் கழுவிக்கொள்ள முடியுமே தவிர வாழ்க்கையை இனிது நடத்த முடியாது என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரியும். ஆகவே ஐந்து எக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்து விட்டு விவசாயியை எமாற்றி விடலாம் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். ஆலை ஒன்றில் வேலை செய்யும் தொழிலாளி ஒருவனுக்கு எப்படி மாதம் ஒன்றிக்கு 100 ரூபாய்க்கு குறையாமல் கிடைக்கிறதோ அப்படி இவர்களுக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வழிவகையும் வகுக்கப்பட வேண்டும். தங்கள் வீட்டில் உள்ள வயோதிகர்களை வைத்துக் காப்பாற்றவும், தன் குழந்தைகளுக்கு நல்ல படிப்பு கொடுப்பதற்கும், அவர்களை நல்ல அறிவாளிகளாக ஆக்குவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் பெறவும், தனது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளவும், நம் நாட்டில் 80 சதவிகிதம் விவசாயிகளாக இருக்கும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை நாம் செய்து கொடுக்கவில்லை என்றால், நாம் நம் கடமையிலிருந்து தவறி விழுபவர்களாவோம்.

Sri P. S. Santhanam : கனம் சட்ட சபைத் தலைவர் அவர்களே, 11-50 a.m.
இப்பொழுது விவசாயத் திட்டத்தை யொட்டி சில விஷயங்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். இந்த நாட்டிலே அந்நியர் ஆட்சி காலத்திலே ஆதரவற்ற நிலையிலிருந்துவிட்டு நம் ஜனநாயக ஆட்சியில் நல்லதோர் வாழ்வை வாழவேண்டுமென்று விரும்புபவர்கள் முக்கியமாக எழை விவசாய மக்கள் தான். அதிலும் எழை வன்னிய குலக்ஷத்தியர்களையும் எழை ஹரிஜனங்களையும் தவிர வேறு யாரும் பெரும்பாலோராக இருக்கமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த நாட்டிலே உழவர்களாய் காலை முதல் மாலை 6 மணி வரை நிலத்தில் உழைத்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்தவுடன் குடிக்கக் கஞ்சியும், கட்ட ஆடையும் குந்த நிழலும் இல்லாமல் அவல நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்களென்றால், எழை ஹரிஜனங்களையும் எழை வன்னிய குல க்ஷத்திரியர்களையும் தவிர வேறு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. விவசாயிகளுக்கு நல்லதோர் திட்டத்தைத் சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருப்பதைக் கவனிக்கும்போது, " சிறு துளி பெரு வெள்ளம் " என்பதற்கு ஒப்பாக, படிக்கிற மாணவனை தன்னை நம்பி உழைக்கின்ற பாட்டாளி மக்களை பிறகு உதறித் தள்ளிவிடுவதைப் போல, நமது சர்க்காரும் எதோ பெரிய, பெரிய அணைத் திட்டங்களைத் தான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைத்தால், மிகவும் வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. எனெனில், எழை விவசாயிகள், ஒரு எக்கர், இரண்டு எக்கர், அரை எக்கர், கால் எக்கர் வைத்துக்கொண்டு எரித் தண்ணீரை அல்லது கிணற்றுத் தண்ணீரை நம்பி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். 5 எக்கர், 10 எக்கர், 100 எக்கர், ஒரு வேலி என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உண்மையிலேயே விவசாயிகள் அல்ல. அவர்கள் நிலம் படைத்தோர்,

நிலச் செல்வந்தர்கள், என்று தான் நமது நாட்டிலே சொல்லப்படுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மின்சார வசதியைக் கொண்டு பயிர் செய்ய முடியாத நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். அப்பேற்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் உடனடியாக கிணறு வெட்டுவதற்கான மானியத்தையும் மாட்டு வாரப் பணத்தையும் கொடுத்தால், அந்த ஏழை விவசாயிகள் பயிரிட்டு தங்கள் வாழ்க்கையை நன்றாக நடத்துவார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சர்க்கார் கொடுக்கும் நில மான்யங்கள் ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. நிலம் படைத்தவர்களுக்குத் தான் அவை கிடைக்கின்றன. இதற்கு முன்னதாகச் சில அங்கத்தினர்கள் விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கார் செய்து வரும் உதவியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது, ஒரு பொம்மையைக் கண்டு குழந்தை மகிழ்ச்சி அடைவது போலவும், அந்தக் குழந்தை பொம்மையைக் கீழே போட்டவுடனே அதற்கு என்ன கதி ஏற்படுகிறதோ, அதே போலத்தான் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் உதவியும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் ஏழை விவசாயிகளுக்கு, ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கு நல்லதோர் ஏற்பாட்டைச் செய்து வருகிறோம்; அணைகளைக் கட்டுகிறோம்; உரங்களைக் கொடுக்கிறோம், விதைகளைக் கொடுக்கிறோம், என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அவையெல்லாம் நிலம் படைத்தோர் கைக்குத்தான் போய்ச் சேருகின்றனவே தவிர, ஏழைப் பாட்டாளி மக்களுக்குப் போவதில்லை யென்றும் கீழே போடப்பட்ட பொம்மைக்கு அங்க ஈனம் ஆவதைப் போல்தான் பாட்டாளி மக்களின் நிலையையும் இருக்கிறதென்று தெரிகிறது. உதாரணமாக, திருவண்ணாமலை என்னுடைய தொகுதி. அது ஏறத்தாழ 180 ஆயிரம் வாக்காளர் கொண்ட தொகுதி, ஏறத்தாழ, 3 அல்லது 4 லக்ஷம் ஜன சங்கியை கொண்ட தொகுதி. அந்தத் தொகுதி மக்கள் நன்றாக வாழக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பதற்கு ஆற்று வசதியோ கிணறு வசதியோ கிடையாது; அங்கு சில ஏரிகள் தான் இருக்கின்றன. திருவண்ணாமலை டவுனில் 50,000 மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். அவர்களில் சுமார் 30,000 மக்கள் விவசாயிகள். அந்த 30,000 மக்கள் சமுத்திரம், நொச்சுமலை, கும்பநேரி, சேரியந்தல், கீழ்நாத்தூர் ஆகிய ஐந்து ஏரிகளை நம்பித் தான் வாழ்கிறார்கள். இந்த ஐந்து ஏரிகளும் திருவண்ணாமலை பகுதியில் பாயும் வெள்ள தண்ணீரால்தான் நிரம்புகிறது. அவ்வாறு ஏரிகள் நிரம்பினால், ஏறத்தாழ 9 மாதங்கள் அந்தத் தண்ணீர் நிலங்களுக்குப் பாயும். அதைக் கொண்டு அரை ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் நன்றாகப் பாடுபட்டு தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டுவந்தார்கள். இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டு காலமாக, மழை பெய்து ஏரியில் வந்து நிரம்பும் தண்ணீர்—முன்பு 9 மாதங்கள் தங்கியது—5 மாதங்களுக்குள்ளாகக் காலியாகி விடுகிறது. அதற்குக் காரணம் வெள்ளத்துடன் வரும் மணலால் அந்த ஏரிகள் தூர்ந்துவிட்டன. அவ்வாறு ஏரிகளில் மணல் நிரம்பிவிடுவதால், தண்ணீர் வெளியே போய்விடுகிறது. ஏழை விவசாயி நிலத்தில் பயிரிடுகிறான். நான்கு மாதங்களில் சம்பா அறுவடை செய்த பின், மீண்டும் இரண்டாம் போகம் பயிர் செய்ய விரும்பினால், நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவ்வாறு அவன் பயிர் செய்தால், முதலில் சம்பா நெல்லில் கிடைத்த வருமானம் சொர்ணவாரி நெல்லில் போய்விடுகிறது. அவன் இரண்டு மாதத்துக்குக் கிடைக்கும் தண்ணீரை நம்பிப் பயிரிடுகிறான். ஆனால், அவன் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் தருவாயில், தண்ணீர் காலியாகிவிடுகிறது. ஒன்பது மாதம் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய ஏரியாயிற்றே என்று நம்பி அவன் பயிர் செய்கிறான். ஏரியின் அகலத்தைக் கண்டு ஏழை விவசாயி பயிரிடுகிறான். அவன் ஏரியின் ஆழத்தையும் தண்ணீர் வசதியையும் பற்றி யோசிப்பதில்லை. பாவம், அவன் என்ன செய்வான்? இவ்வாறு ஏழை ஹரிஜனங்கள், ஏழை வன்னிய குல க்ஷத்திரியர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் சிறு சிறு ஏரிகளைப் பராமரித்து அவைகளில் தண்ணீர் நிரம்பக்கூடிய வசதி

யைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் ஏழை விவசாயி களுடைய நிலைமையைச் சீர்படுத்த முடியும். பெரிய அணைத் திட்டங்கள் இருந்தும், இந்தச் சிறிய வசதிகளை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்து கொடுத்தால் தான், ஏழை விவசாயிகள் வாழ்வதற்கு வழியிருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நிற்க, தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் சர்க்கார் சில முக்கியமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு வரப்பில் நடந்தவர்கள் இப்பொழுது நல்லதொரு பாதையில் நடக்கும்படியான நிலைமையை சர்க்கார் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் மிகவும் வரவேற்கிறோம், பாராட்டு கிறோம். ஆனால், அதை யொட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். நல்ல மெயின் பாதையிலிருந்து ஜாதி இந்துக்கள் வாழக்கூடிய இடம் வரைக்கும் தான் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் பாதைகள் போடுகிறார்கள். அந்த ஜாதி இந்துக்கள் வாழக்கூடிய இடத்திலிருந்து பாட்டாளி, பாமர மக்கள் வாழும் இடத்திற்கு ஏறத்தாழ 3 பர்லாங் அல்லது ஒரு மைல் இருக்கிறது. சென்ற காலத்தில் மற்றவர்களால் துவேஷிக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட பறையன், நீச்சன், சாம்பவன், வெட்டியான், தங்களன் போன்று 18 விதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பாமர மக்கள், ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாழக்கூடிய இடத்தை விட்டு, ஏறத்தாழ டெல்டா போன்றிருக்கும் பிரதேசங்களில் வாழ்கிறார்கள். வரப்பு ஓரங்களில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போய்வர நல்லதோர் பாதையை சர்க்கார் அமைக்கவில்லை. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் மெயின் பாதையிலிருந்து ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாழும் இடங்களுக்குத்தான் பாதைகள் போடப்படுகிறதே யொழிய, பாமர மக்கள் வாழும் இடங்களுக்குப் போடப்படுவதில்லை. எந்த ஜில்லாவாக இருந்தாலும் சரி, இம்மாதிரித் தான் நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அந்த மாதிரி கிராமங்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கின்றன. இதுவரையிலும் வடஆற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம் நல்லதோர் பணி செய்திருக்கிறது. ஆனால், என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, சேரிகள் இருக்கக் கூடிய இடத்தில் நல்ல பாதைகள் போடப்படவில்லை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாழும் இடத்திற்குப் போகும் வரையில் நல்ல நிலைமையில் பாதை இருக் கிறது. சேரிகள் இருக்குமிடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றால், முள், கல் முதலானவைகளைத் தாண்டிக்கொண்டுதான் போகவேண்டியிருக் கிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்கி ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்குப் பாது காப்பு அளிக்கும் வகையில் சர்க்கார் வசதிசெய்து கொடுத்தால், அஹிம்சா மூர்த்தியாகிய உத்தமர் காந்தியின் திட்டத்தை ஆதரித்ததாக ஆகுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

மீனவர்களுக்கு சர்க்கார் சில சலுகைகள் கொடுத்துக்கொண்டு வரு கிறார்கள். உண்மையிலேயே கடலோரங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் கொடுத்து வருவோமேயானால், பிற இடங்களில் இருப்பவர்கள் அங்கே படையெடுக்கக்கூடும். திருவண்ணாமலை புராதனமான இடம். வலஞ்சேரிகள், செம்படவத்தெருக்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஏராளமான செம்படவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சிறிய ஏரியிலும் குட்டையிலும் மீன் பிடிப்பதற்கு கச்சா வலையும் விசிறி வலையும் கொடுத்து உதவி செய்தால், கடலோரப் பிரதேசத்தின் மீது அவர்கள் படையெடுக்க மாட்டார்கள். கடலோரத்திலுள்ள மீனவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவிசெய்யு மென்று விளம்பரம் செய்தால், அக்கம்பக்கத்திலுள்ள மீனவர்கள் அப் பிரதேசத்தின் மீது படையெடுக்கக்கூடிய நெருக்கடி ஏற்படும். ஆதலால் எங்கெங்கெல்லாம் மீனவர்கள் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர் களுக்கு உதவிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். 12 noon.

Sri R. KRISHNASAMI NAIDU : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபைக்கு முன்னால் வந்திருக்கும் விவசாயத்துறை, சமுதாய நலத்துறை

[Sri R. Krishnasami Naidu] [19th July 1957

மானியங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன், சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும், உணவுப் பொருள்களில் அதிக விளைச்சல் காணவும், கிணறு தோண்டவும் மானியங்களை சர்க்கார் இலவசமாக கொடுத்து வந்தார்கள். இதனால் அநேக விவசாயிகள் நன்மை அடைந்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம் மாகாணம் சம்மந்தப்பட்ட மட்டில் அணைகள் முதலியவைகள் கட்டு வதை பின்னால் எடுத்துக்கொள்ள ஏது இருந்தாலும்கூட உணவு தான்ய உற்பத்திப் பெருக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய முறையில் காரியங்களை செய்யவேண்டுமானால் இனியும் கிணறுகள் வெட்ட இனமாக மானியங்கள் தருவது பயனை அளிக்கும். எங்கள் பகுதியில் உதாரணமாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் 1,627 கிணறுகளுக்கு பணம் வாங்கியதில் எல்லாக் கிணறுகளும் வெட்டப்பட்டு சுமார் 27 கிணறுகள் மட்டும் வெட்டாமல் வாங்கிய பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. தங்கள் கடமையை இந்த தாலூகாவாசிகள் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். இன்றும் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டிய ஏழை விவசாயிகள் உள்ள பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளில் ஹரிஜனங்கள் அதிகம். 2, 5, 7, 10 எக்கர் நிலம் வைத்திருக் கிறார்கள். அதன் பக்கத்திலே அரசாங்கத்தார் கொடுத்த உதவியிலும், மானியப் பணத்திலும் வெட்டப்பட்ட கிணறுகள் பலன் அளித்து வருகின்ற காரணத்தால் அங்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு 1,200 படி நெல் விளைகிறது. பக்கத்திலே அடுத்த விவசாயி அங்கு கிணறு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறான். மற்ற இடங்களிலும் இதை விஸ்தரிக்க இடம் இருக்கிறது. இந்த மான்யம் வழங்குவதில் அணைகள் கட்டும் திட்டத்தில் ஒரு எக்கருக்கு ஓராயிரம் செலவாகும் நிலையில் கிணறு வெட்டுவதற்கு உதவியளிப்பது அதிக செலவாகாது. ஒரு கிணறு வெட்ட மானியம் 750 ரூபாய் ஆகிறது. இதனால் 2 முதல் 5 எக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைக்கிறது. இந்த திட்டத்தை விஸ்தரிப் பதின் மூலம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க செய்யவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த மானிய உதவியால் கிணறு வெட்டப்பட்ட இடங்களில் கிணறுகள் குறித்த காலத்தில் வெட்டி முடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், காலம் கடந்து இந்த கிணறுகள் வேலை பூர்த்தி செய்யப் பட்டதன் காரணத்தால், மானியமாக கொடுத்த தொகையை கடனாகபாவித்து வெட்டி முடித்திருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்தும்கூட அத்தொகையைத் திரும்பவும் வசூலிப்பதாக பல விவசாயிகள் ரெவினியூ இலாகாவுக்கும் விவசாய இலாகாவுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தப் பிரகாரம் குறித்த காலத்தில் கிணறுகள் வெட்டப்படவில்லை என்பது உண்மை. இந்த மாதிரி குறித்த காலத்தில் கிணறுகள் வெட்டாததற்கு காரணம் அவர்களுக்குள்ள கஷ்டம்தான். ஒரு கிணறு வெட்ட சில இடங்களில் 500 ரூபாய் செலவாகும், சில இடங்களில் 250 ரூபாய் செலவாகும், சில இடங்களில் 1,500 ரூபாய், 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் வரையில் ஜில்லாவின் நிலத் தரத்திற்கேற்ப செலவாகும். சர்க்கார் மானியமாக கொடுக்கும் பணம்போக பாக்கிப்பணத்தை சமாளிக்க வேண்டியிருப்பதால், சக்தியற்ற நிலையில் விவசாயிகள் இந்தக் கிணறுகளை குறித்த நேரத்தில் வெட்ட முடிவதில்லை. இந்த மானியம் கொடுப்பதன் நோக்கம் எதுவோ அதை இந்த விவசாயிகள் நாணயமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த தொகையை கடனாக மாற்றாமல், மானியமாக பாவித்து வஜா செய்யவேண்டு மென்று வற்புறுத்திக் கூறுகின்றேன். குறித்த காலத்தில் வெட்டப்பட வில்லை என்ற காரணத்தால் இந்தத் தொகையை ரெவின்யூ டிபார்ட் மெண்ட் வசூலிப்பதை உடனடியாக நிறுத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக பல விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன என்றும் தெரிவித்துக் றேன்.

சமுதாய நலத்திட்டம் சம்மந்தப்பட்டவரையில் பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், ஒவ்வொரு பிளாக்கும் 60 ஆயிரம், 66 ஆயிரம் ஜனத் தொகை கொண்டதாக இருக்க வேண்டுமென்பது குறிக்கோள் என்று. ஆனால்

19th July 1957] [Sri R. Krishnasami Naidu]

இப்போது பலவிதமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கிறது. சாத்தூர் தாலூகாவை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் ஜனத் தொகை 314,000. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரின் ஜனத்தொகை 308,000. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு இரண்டு பிளாக்குகள். அதே சமயத்தில் சாத்தூருக்கு 3 பிளாக்குகள். நகரப் பகுதிகளின் ஜனத் தொகை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரும், சாத்தூரும் ஒரே அளவில்தான் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் 3 பிளாக்குகளுக்கு பெறக்கூடிய பணம் அதிகம். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் அதே ஜனத்தொகை அளவில் இருந்தும் குறைவாக உதவி பெறுகிறார்கள். இந்த வித்தியாசத்தை போக்க ஆரம்பத்திலேயே, இதை அமைக்கப்படும் நேரத்திலேயே புள்ளி விவரங்களோடு தெரிவித்திருக்கிறேன். அரசாங்க காரியாலயத்தில் இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகளில் என்னுடைய கோரிக்கைகளைக் காணலாம். மத்திய அரசாங்கத்தார் ஒரு பிர்க்காவை பிரிக்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனை விதித்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பின்னால் அதுவும் நிலைக்கவில்லை. ஆகவே, அமைக்கப்படும் பிளாக்குகள் ஏறக்குறைய ஒரே ஜனத்தொகை அளவு உள்ளதாக இருக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஒரு ரோடு போடவேண்டுமென்று சொன்னால் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் ரோடுக்கான நிலத்தை வாங்கி மண்வேலை செய்து ரோடை அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். மண்வேலை செய்த பிறகுதான் அவர்கள் ரோடைப் பலப்படுத்த முன்வந்து செலவழிப்போம் என்கிறார்கள். இது ஒரு கொடிய நிபந்தனையாக இருக்கிறது. இதை மத்திய அரசாங்கம் வற்புறுத்துவதாக தெரிகிறது. பல இடங்களில் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து ஸிமெண்ட் ரோடுகள், தார் ரோடுகள் எல்லாம் போடுகிறோம். பல காலமாக, நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக ரோடுகள் இல்லாத கிராமங்களுக்கு புதிதாக ஒரு திட்டத்தை கொண்டுவரும் சந்தர்ப்பத்திலே, நீங்களாக மண்வேலை செய்து ரோடு போடுங்கள், அதை பலப்படுத்த நாங்கள் வருகிறோம் என்று சொல்வது எவ்வளவு நீதியானதா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதில் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்தை நான் போற்றுகிறேன். மண்வேலை செய்து ரோடுகளை பலப்படுத்தாவிட்டால் எங்கே செய்த வேலை பாழாகுமோ என்று பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மாதிரி பெரிய பணியை செய்வதற்கு அந்தந்த பகுதி மக்களுக்கு தைரியம் இருக்கிறதா, செல்வாக்கு இருக்கிறதா, பண வசதி இருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிபந்தனையை தளர்த்தவேண்டிய இடங்களில் தளர்த்த கிராமரோடு வேலைகள் சரிவர நடக்க வேண்டுவன செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு திட்டப் பகுதியிலே வேலைகள் பரவலாக நடைபெறுவதில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வேலைக்கு **allot** செய்யப்பட்ட பணம், அந்த வேலைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தகுதி உள்ளவர்கள் மட்டும் அனுபவிக்கிறார்கள். எந்தெந்த பகுதியில் மக்கள் நிறைவேற்ற முன்வருகிறார்களோ அங்கு அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இம்மாதிரியில்லாமல் வேலைகளெல்லாம் பரவலாக எல்லா பகுதிகளிலும் நடைபெறவேண்டும். ஒரு திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அந்த திட்டத்திற்கு செலவழிப்பதில்லை. உதாரணமாக, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே சுகாதாரத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது 63 ஆயிரம் ரூபாய். ஆனால் ஒரு லட்சத்து 44 ஆயிரம் ரூபாயை சாக்கடைக்கும் பிற வேலைகளுக்கும் செலவழித்திருக்கிறார்கள். பெரிய பஞ்சாயத்து இந்த வேலைகளை செய்ய விரும்பினால் உடனே அங்கு வேலையை ஆரம்பித்து முடித்து விடுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் தங்கள் கடமையை ஒழுங்காக செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறித்த காலத்திற்குள் செலவழிக்கப்படவேண்டியிருப்பதால், போதுமான அவகாசம் இல்லாத காரணத்தால் தடை ஏற்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட பணம்

வேலைகளை நடத்த தகுதி இல்லாத செல்வாக்கு இல்லாத மக்கள் இருக்கும் கிராமங்களிலும் சிறு சிறு வேலைகள் செய்ய பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே இம்மாதிரி காரியங்கள் பரவலாக நடைபெற முன் வரவேண்டி அரசாங்கத்தார் நல்ல திட்டங்களை வகுத்தும், அதை நிறை வேற்றக்கூடிய அதிகாரிகள் ஸ்தலத்தில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களை, அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றும்படி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இதில் சரிவர கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

பெண் சமூக கல்வி அமைப்பாளர்கள்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சௌந்திரம் அம்மாள் சொன்னார்கள். இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஒரே ஒரு சமூக கல்வி அமைப்பாளர் இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். ஆண் அமைப்பாளர் இருக்கவேண்டுமா, அல்லது பெண் அமைப்பாளர் இருக்கவேண்டுமா, யாராயிருந்தால் நல்லது என்று பார்க்கிறபோது, நான் ஒரு ஆணாக இருப்பதால், ஒரு ஆண் அமைப் பாளரே போதும் என்பதுதான் என் கருத்து. அதனால் பெண் அமைப்பா ளர்களையெல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, எங்கே புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதோ அங்குதான் Block Development Office கட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்க உத்தரவு இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஊரிலிருந்து இரண்டு அல்லது மூன்று மைல் தூரம் இருந்தாலும்கூட அரசாங்க உத்திரவின்படி புறம் போக்குள்ள அந்த இடத்தில்தான் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று ஜில்லா கலெக்டர் முதல் ஸ்தல ரெவின்யூ அதிகாரி வரையில் பாடம் படிக்கிறார்கள். இரண்டு மைல் தூரத்திற்கப்பால் இருப்பதால், கார், பஸ் வசதி இல்லாமல் அந்த ஆபீஸில் வேலை செய்யக்கூடிய கிளார்க்குகளும் ஆபீசுக்கு வந்து போகும் பொதுமக்களும் என்ன செய்வார்கள். அந்த மேல் அதிகாரிகள் இரண்டு வருஷம் இருந்துவிட்டு போய்விடுவார்கள். பொது மக்களுடைய விருப்பத்தை அனுசரித்து அந்த இடங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டு மென்று அரசாங்கம் உத்திரவிடுவது நல்லது. Superintending Engineer குறுகிய கால வரையில் இதைக் கட்ட மிக அவசரப்படுகிற நேரத்திலே, அப்படியே ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தேர்ந்தெடுக்கும் புறம்போக்கு இடத்தை approve செய்துவிடக்கூடாது. இது நீடித்து வேலை செய்யக்கூடிய ஸ்தா பனமாதலால் மக்களுக்கு கஷ்டமில்லாமல் வசதியான இடத்தில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நீண்ட இழைப் பஞ்சு கண்டி 1-க்கு 981 ரூபாய் என்று சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். மில்களில் பருத்தியாக வாங்கி அதே பருத்தியை அவர்கள் கண்டி 1-க்கு 1,100 ரூபாய் அடக்க விலைக்கு பஞ்சாக்குகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் லாபமடையவில்லை. ஆகவே 981 ரூபாய் விலையைக் கூட்டி நீண்ட இழை பஞ்சுக்கு நிர்ணயிக்கவேண்டும். இப்பொழுது மில் காரர் கள் பருத்தியாக வாங்கி அதே பருத்தியை பஞ்சாக்கி கண்டி ஒன்று 1,100 ரூபாய் அடக்க விலையாகிறது என்று கணக்கிட்டால் அந்த அதிகப்படியான விலையை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கிறது. இதனால் நியாயமான விலை கிடைக் காமல் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அதில் வரக்கூடிய லாபத்தை விவசாயிகளே அடையும்படியாக ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். நடுவாந்தரத்தில் இருக்கக் கூடிய மில்காரர்கள் அதில் கிடைக்கும் லாபத்தை அடைவதைத் தடுக்க இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது மத்திய பருத்திக் கமிட்டிக்கோ யோசனை சொல்லி நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி விலையை உயர்த்தி நீண்ட இழைப்பருத்தி உற்பத்தியை பெருக்க விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். நடுவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்த லாபத்தை அடையாமல் அந்த விலையை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளே அடையும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

19th July 1957]

* **SRIMATHI A. S. PONNAMMAL**: மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நமது அரசாங்கம் எந்த எந்த வகையிலும் உதவிசெய்து வருகிறார்கள். எவ்வப்போது கடன் கொடுத்து உதவ முடியுமோ அவ்வப்போது அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அதையும் குறைந்த வட்டியில் அவர்களுக்கு கொடுத்து ஏழை விவசாய மக்களை ஆதரித்து வருகிறார்கள். அதற்கு ஏழை விவசாய மக்கள் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பூச்சிக்காலம் வரும்போது பயிர்களுக்கு பூச்சி பிடிக்கும்போது மருந்துகளை வாங்கி அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது பாதி விலைக்குக் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அதை பாதி விலைக்கு வாங்கி உபயோகிக்கும்போது விவசாயிகளிடத்தில் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே எப்படி பாதி மான்யமாக கொடுக்கப்படுகிறதோ மருந்துகளைக் கொடுக்கும்போது அம்மாதிரியே பாதி விலையை அரசாங்கம் அவர்களுக்கு மானியமாகவே அல்லது கடனாகவோ கொடுத்து உதவவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் அதை வாங்கி உபயோகிக்க முடியும். அதனால் நல்ல பலனையும் அடைவார்கள். இந்த முறையை அரசாங்கம் கையாளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 12-12 p.m.

அடுத்தபடியாக ட்ராக்டர்கள் வேண்டும் என்று கேட்பவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு கூலி என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அம்மாதிரியே மருந்துகளுக்கும் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருந்தால் நோய் வந்தவுடன் அதை உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். காலதாமதம் செய்யாமல் கேட்டவுடன் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி உடனடியாகக் கொடுத்து உதவினால் தான் உணவு பற்றாக்குறை இருக்கும் காலத்தில் உணவு அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து உணவைப் பெருக்குவதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு சாகுபடியில் 60 கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் 40 எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சட்டம் செய்திருக்கிறார். அந்த சட்டம் ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடிய சட்டம் தான். அது ஒரு பொன்னான சட்டம் என்று கூட சொல்லலாம். ஆனால் நாம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை அமுல் நடத்திக்கொண்டு வந்தாலும் அநேகம் கிராமங்களில் சாராயம் காய்ச்சிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அதைப் போலவே தான் நாம் 60–40 என்ற சட்டத்தை இயற்றியும் பல கிராமங்களில் அந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக எனது தொகுதியில் நடந்து வருவது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நாம் 60–40 என்று கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்தும் அந்தத் தொகுதியில் அப்படிக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. பல ஊர்களில் பல நில சொந்தக்காரர்கள் இந்த சட்டத்தின்படி கொடுக்கவில்லை. எனது தொகுதியாகிய சோழவந்தானில் நிலத்தை குத்தகை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு 60 மூட்டை கிடைக்கவேண்டும் என்றால் அப்படி நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்காமல் முன்பு இருந்தபடியேதான் நெல்லைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கு பலர் 100 மூட்டை நெல்லில் 67 மூட்டையை முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கி 33 மூட்டையைத் தான் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளவில்லையானால் அவர்களிடமிருந்து நிலத்தை திருப்பி வாங்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். நிலத்தை பிடுங்கிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் அங்கு இந்தச் சட்டம் சரியானபடி அமுல் செய்யப்படவில்லை என்பதை

எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் இந்தச் சட்டம் எல்லா இடத்திலும் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தும்படியான முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று மிகமிக பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆற்றுப் பாசனம், ஏரிப் பாசனம் இல்லாத வரண்ட பிரதேசங்களில் அங்கங்கே இருக்கும் குளங்களை நன்றாக ஆழப்படுத்தி விவசாயத்திற்கு தண்ணீரை தேக்கி வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து அதன் மூலம் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு நமது அரசாங்கம் முன் வந்தால் பல ஆயிரக் கணக்கான வறண்ட பிரதேச நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம். அதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகளை பாதுகாக்க முடியும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக எனது தொகுதியிலுள்ள குடவனூர் திட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டும் என்று எனது தொகுதி மக்கள் அரும் பாடுபட்டார்கள். அப்படியிருந்தும் இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது கண்டு மிகவும் வருத்தத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குடவனூரிலிருந்து தாம்பரக்குளம் வரையில் ஒரு கால்வாயை வெட்டி அதன் மூலம் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு தங்களுடைய சொந்த முயற்சியை பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினாலாவது அந்தக் கால்வாயை வெட்டி முடித்து தண்ணீரைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அந்த வேலையைச் செய்து வருகிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தின் இஞ்சினீயர் உதவி அளித்தால் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் பயன் அடையும். அதனால் அங்கு சாகுபடியை அதிகரிக்கலாம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற வருடத்திலேயே இந்த திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையிலும் அதை எடுத்து நிறைவேற்றவில்லை. இந்த வருஷத்திலாவது அதை எடுத்து நிறைவேற்றிக்கொடுத்தால் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் பயனடைவார்கள். அப்படி அங்குள்ள ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உதவி அளிக்கவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். செங்காட்டாங் கோட்டையிலிருந்து சேவுகம்பட்டி வரையில் சுமார் ஒரு மைல் தூரம் ஒரு கால்வாயை வெட்டிக் கொடுத்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் பல ஏழை விவசாய மக்கள் பயனடைவார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜம்புதுக்கோட்டை என்பது ஒரு வரண்ட பிரதேசம். கன்னிவாடியில் மழை பெய்தால் அந்த தண்ணீர் இங்கு வருகிறது. அப்படி தண்ணீர் வரும் காலங்களில் ஓடைகாலின் வழியாக வருகின்றது. அப்படி வரும்போது கரைகளை அரித்துக்கொண்டு மண்ணை எல்லாம் நிலத்தில் சேர்த்துவிடுகிறது. அதனால் அங்கு விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. மழை பெய்யுங் காலங்களில் அப்படி அடிக்கப்பட்டிருக்கும் மண்ணை வெட்டி எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மண்ணை எடுப்பதற்கு ஆயிரம், ஐந்நூறு என்று விவசாயிகள் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தண்ணீர் வரும் காலங்களில் அந்தத் தண்ணீரை நல்ல ஊற்றுக்கள் இருக்கும் இடத்தில் தேக்கி வைத்துக் கொள்வதற்கு இஞ்சினீயர்களை நியமித்து அதற்கு வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் மண்ணை அடித்துக்கொண்டு வந்து நிலத்தை மேடிடச் செய்யும் நிலை இருக்காது. ஆகவே தக்க இடத்தில் அந்த தண்ணீரை தேக்கி வைக்க இஞ்சினீயர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு உபயோகமாக இருக்கும். அதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

19th July 1957] [Srimathi A. S. Ponnammal]

அடுத்தபடியாக சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலமும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழும் கிராம சேவகர்களையும் எஸ். ஈ. ஓ.க்களையும் நியமிக்கிறார்கள். அப்படி ஆள்களைப் பொருக்கி அவர்களை ட்ரெயினிங்குக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி எடுக்கும்போது அந்த வேலைகளுக்கு தகுதியுள்ளவர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களுக்குச் சென்று நல்ல வேலை செய்யக்கூடியவர்களையும் அந்த வேலையில் ஊக்கம் உள்ளவர்களையும் தான் நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்தால் தான் அவர்கள் நன்றாக வேலை செய்வார்கள். ஆனால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் ஒரு சிலர் அப்படி வேலை செய்யவில்லை. இனிமேல் நியமிக்கும் போதாவது நல்ல தகுதியுள்ளவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது நியமிக்கக்கூடியவர்கள் நாற்காலி மேஜை போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்யக்கூடியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் கிராமவாசிகளுடன் பழகக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும். மற்றும் கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்களை இப்பொழுது நியமிப்பதாகவே தெரியவில்லை. அங்கங்கே கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களில் யார் படித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து அவர்களையும் நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய பகுதிக்குப் போகாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆகவே இனிமேலாவது எஸ்.ஈ.ஓ.க்களை எடுக்கும்போது அதற்கு தகுதியுள்ளவர்களைக் கண்டுபிடித்து நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டும் ஹரிஜனங்களுக்கும் வசதிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்டவர்களை ட்ரெயினிங்குக்கு அனுப்பினால்தான் மக்களுக்குக் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அப்படி ட்ரெயினிங்குக்கு அனுப்பும்போது கிராமங்களில் யார் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஹரிஜனங்களில் யாராகிலும் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதையும் தெரிந்துகொண்டு அவர்களையும் அனுப்பி வைக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரிவதில்லை. அவர்களால் பத்திரிகைகளைக்கூட படிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே இப்படி எஸ்.ஈ.ஓ.க்களை பொறுக்கி எடுக்கும்போது கிராமங்களில் ஒரு சுற்று அறிக்கையை விடவேண்டும். அந்த அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பவேண்டும். அப்படி எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு தெரியப்படுத்தினால் அவர்கள் தகுதியுள்ளவர்களை பொறுக்கி எடுத்து அனுப்புவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அனுப்பினால்தான் தகுதியுள்ள மக்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைமட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். பாலயம், வேடசந்தூர், என் தொகுதியாகிய வத்தலகுண்டு முதலிய பிரதேசங்கள் மிகவும் வரண்ட பிரதேசங்கள். அங்கு விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான நிலம் இருந்தும் அவைகள் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற முறையில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அங்கு கால்நடைகளின் அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற வசதிகள் இருக்கின்றன. கால்நடை அபிவிருத்திக்குத் தக்க இடங்களை எடுத்து கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்து மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த விதத்திலும் மக்கள் பயனடைய அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மிக மிக பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*Sri D. S. AUTHIMOOLAM : இந்த மான்யத்தின் மீது வெட்டுப் பிரே 12-20
ரணையைப் பிரேரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். p.m.
விவசாய விஷயமாக ரொம்பவும் சிரத்தையுடன் கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிக்கை வாசித்தார்கள். அது ஒரு **Advisers regime** இல் உள்ள அறிக்கை

மாதிரி இருக்கிறதேயொழிய, உற்சாகமான விஷயம் அதில் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் **Seed Farms, Manure Supply** இவைகளைப்பற்றித்தான் அதில் முக்கியமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத்தைப்பற்றி சென்ற பத்து வருஷ காலமாக "உணவு உற்பத்தி, உணவு உற்பத்தி" என்று அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப்பற்றி பேசும்போது, முக்கியமாக அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் (**Minor Irrigation Schemes**) நிறைய செய்து முடித்திருக்கவேண்டும். இப்பொழுது சென்னை சர்க்கார் "முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டச் சாதனைகள்" என்பதில் குறிப்பிடும்போது, "இந்த ராஜ்யத்தில் பெரிய ஜீவநதிகள் இல்லை, ஆகவே தான் நாங்கள் ஜாஸ்தி பண்ண முடியவில்லை" என்ற முறையில் சமீபத்தில் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய ஜீவநதிகள் இல்லை என்றால், சிறிய நதிகளின் குறுக்கே சிறிய அணைக்கட்டுகள் கட்டி, விவசாயத்திற்கு பாசன வசதி செய்வதற்கு வழி இருக்கிறதென்றால், அதை ஏன் செய்ய முன்வரக்கூடாது ? என்று நான் கேட்கின்றேன்.

இப்பொழுது நான் சொல்வதை முக்கியமாக மந்திரி அவர்கள் குறித்துக் கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வடவனூர் பாசனம் இருக்கிறது. கருணையாற்றுப் பாசனமும் இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் அந்தப் பாசனத்தில் இருக்கிறது. சிவசைலம் என்னும் இடத்தில் ஒரு **dam** கட்டுவதாக **proposal** இருக்கிறதே தவிர, அந்த திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பணமாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அதுவும் கொடுப்பது இல்லை. இப்படியிருக்கும் நிலைமையில் விவசாய முன்னேற்றம், விவசாய முன்னேற்றம் என்று பேசுவது எல்லாம் என்னவென்றே எனக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய்ச் செலவில் இந்த அணையைக் கட்ட முடியவில்லை என்றால், சர்க்கார் ஏன் இவ்வளவு பரிதாப நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ராமநதி அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. 95 லட்சம் முதல் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இதைப்பற்றி திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ரொம்ப நாளாக பேசப்பட்டு வருகிறது. நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பாகவே இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் சென்ற பிரிட்டிஷாருடைய காலத்திலிருந்தே வகுக்கப்பட்டு, வேலை செய்யலாம் என்ற முறையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற 25 வருஷங்களாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இந்த வேலைகள் **pending** ஆக இருக்கின்றன. நமது சர்க்கார் இந்தச் சின்ன வேலைகளைக்கூட செய்ய முன் வரவில்லை. ஆகவே, இனியாவது இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து அதற்கு வேண்டிய காரியங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

முக்கியமாக, பணம் இல்லாத காரணம் சொல்லப்படுகிறது. எல்லா அதிகாரமும் டில்லியில் குவிந்து கிடப்பதால் தான் பணம் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படிச் சொல்லும்போது என்னைத் தி. மு. கா. என்று நினைத்துவிடாதீர்கள். நான் அந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல. அவர்கள் சொல்கிற அந்தச் சில நியாயங்களை நான் ஓரளவு ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், எழுப்ப விரும்புகிறேன். "நான் தி. மு. கா.வைச் சேர்ந்தவன் அல்ல" என்று குறிப்பிடுகிறார் உறுப்பினர் அவர்கள். அந்த "ரக"த்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல என்று குறிப்பிடுகிறார். அப்படி ஒரு "ரகம்" இருக்கிறதா என்று தலைவர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

19th July 1957]

Sri D. S. AUTHIMOOLAM: தவருக நான் சொல்லவில்லை. வார்த்தையை அழகான வார்த்தையாகச் சொல்ல முடியாத நிலைமையில் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அந்தக் கட்சியின் சில கொள்கைகளை ஆதரித்துத்தான் பேசுகிறேன்.

காந்திஜி "சுயராஜ்ஜியம்" என்று சொன்னர், "அதிகாரம் கிராமங்களுக்குப் பரவலாக இருக்கவேண்டும்" என்று சொன்னர். அதே நேரத்தில் அதிகாரம் பூராவும் ஆருயிரம் மைலுக்கு அப்பால் இருந்தது பிரிட்டிஷார் காலத்தில். ஆனல், இப்பொழுது 1,500 மைலுக்கு அப்பால் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதிகாரமும் பணமும் அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அவல நிலை ஒழியவேண்டும் என்றும், அதை முக்கியமாக காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் மந்திரி சபையாரும் ரொம்பவும் தைரியமாக முன்னுக்கு வந்து அப்படிக் காரியம் சாதிக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு ரொம்பக் குறைந்த நிமிஷமே பாக்கியிருப்பதால், நீட்டிக் கொண்டு போனல் திடீர் என்று மணியோசை கேட்டுவிடும். முக்கியமாக, பிர்க்கா டெவெலெப்மெண்ட், கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் ஆகிய இந்த **item** களிலும் அனேகமாக **Criminal Waste** நிறைய இருக்கிறது. அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் **Blocks open** செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு "ப்ளாக்" ஆபீசருக்கும் ஒவ்வொரு ஜீப் கார் கொடுக்கப்பட்டு, அதற்குண்டான **establishment**-ம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவுக்கு—இப்பொழுது போகிற போக்கில் 10 ப்ளாக்குகள் வந்துவிடும் என்று சொன்னல், மேற்படி ஆபீசர், ஜீப் கார், எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் போன்ற வகையில் எவ்வளவு பணம் **waste** ஆய்விடும் என்று பார்க்க வேண்டும். கவர்னரே, 10%, 5%, குறைத்துக்கொண்டிருக்கும் **perind** ஆக ஆய்விட்டது. ஆகவே அது விஷயத்தில் கவனித்து இந்த டிபார்ட்மெண்டை பொதுவாக **abolish** செய்யவேண்டும் என்று நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகள் நல்ல வேலை செய்யக்கூடிய ஸ்தாபனங்களாக இருப்பதோடு **Village agency** ஆகவும் இருக்கின்றன. முக்கியமாக சென்னை மாகாணத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் ரொம்பத் திறம்பட வேலை செய்கின்றன. ஆகவே, அந்த ஜில்லா போர்டுகளின் கையில் இந்த அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தால், "ஏதோ **contribution** வாங்கிக்கொண்டு செய்யுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்களிடம் உள்ள நல்ல **machinery**-ஐ வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றிவிடுவார்கள். கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரியும். அதைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் **administrations**-க்குப் பணம் **waste** ஆவதைத் தடுக்கலாம். ஆகவே அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

சேர்மாதேவி சமுதாய நலத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது விவசாய அமைச்சராக இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு ஒரு **road** ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். 1953-ம் வருஷத்தில் என்று நினைக்கிறேன். சேர்மாதேவி சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதியில் கள்ளக்குறிச்சி என்னும் கிராமத்து மக்கள் உதவியுடன், நாலாயிரம் ரூபாய் உதவியில் ஒரு ரோடு வேலை, கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் ரொம்ப வெற்றிகரமான வேலை நடந்திருக்கிறதென்று புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ரோடு வேலை ஆரம்பித்து வைத்த விழா சம்பந்தமான படங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பார்த்து ரொம்ப சந்தோஷம்தான். ஆனல், போட்ட ரோடானது **earthwork** செய்த ரோடாக இருக்கிறது. ரோடில் 50 **deteriorating condition** இல் இருக்கிறது. **Dust** ஆய்ப் போகிறது. பழையபடி அந்த ரோடுக்கு **metal** போடப்படவேண்டும். **Culverts** கட்டுவது வேண்டுமானல் பிறகு கட்டிக்

கொள்ளலாம். **Atleast** முதலில் **metal** ஆவது போடப்பட்டால் தான் ரோடு நல்ல முறையில் இருக்கும். அதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இப்படியெல்லாம் ரோடு போட்டு அரைகுறையாக விட்டுப் போனால் சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளையெல்லாம் நாம் மொத்தமாகச் செய்வதிலே 50% வேலைதான் நடக்கும். வேண்டுமானால் ரிப்போர்ட்டில் செய்ததாக இருக்குமே தவிர, கண்ணுக்குத் தெரியாது. அதனால் பிர யோஜனமும் இருக்காது. அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

முக்கியமாக, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு $3\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது காணாது. பத்து கோடி ரூபா யாவது கடன் உதவி கொடுக்க வேண்டும். பத்து வருஷமாக அவர்கள் நைந்துபோய் இருக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்கு, கூட்டுறவு பாங்கு மூலம் இப்பொழுது 5% தான் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட் டிருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது. ஆகை யால், விவசாயிகளைக் கைதூக்கி விடுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அத்த னையும் செய்யவேண்டும். ஏராளமான கடன் வசதி செய்து கொடுத்து உதவவேண்டும். குறைந்தது பத்து கோடி ரூபாயாவது கடன் கொடுக்க வழி காணவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுடைய முதுகு எலும்பு நிமிர்ந்து நிற்கும், வாழ்க்கைத்தரம் நன்றாக அமையும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

12-28 p.m.

*Sri P. S. K. LAKSHMIPATHIRAJ: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற முறையிலே நான் சில விஷயங்களை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்று எந்த அரசியல்வாதியைப் பார்த்தாலும், அல்லது பெரிய நிலச்சுவாந்தார் அல்லது படித்த வகுப்பிலிருந்து வந்தவர்களைப் பார்த் தாலும், ஏதோ விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டத்தை நாம் நல்ல வகையிலே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பேசுவது "மோஸ்தர்" ஆகப் போய்விட்ட நேரத்தில், வாஸ்தவத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று நான் கோருகிறபோது, என்னையும் அதே ரகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று கூறி விடுவார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.

விவசாயிகளின் கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமை யையும் இன்றுள்ள நிலைமையையும் நன்றாக யோசித்துப் பார்த்து நிதானமாகச் சொல்கிற ஒரு அரசியல்வாதி, வாஸ்தவத்திலேயே விவ சாயிகளின் நிலைமை இப்பொழுது உயர்ந்திருக்கிறது என்ற கருத்தைக் அப்பட்டமாகக் கூறமுடியும் இந்தச் சபையில். தாங்கள் வெளியிலே தோற்றுவிட்ட ஏக்கத்தின் காரணமாகவும், தாங்கள் இந்தச் சபையிலே பேசுகின்றபோது பல உயரிய கருத்துக்களைக் கூறுகிறோம் என்ற அடிப் படையில் பேசுகின்றதாக பிறர் கருதவேண்டும் என்ற நிலைமையிலே அவர்கள் பல உண்மைகளைத் திரித்துப் பேசுவதை நான் காண்கின்றேன். விவசாயிகளுக்கு நீண்ட நெடுங்காலம், ஏறக்குறைய இந்தப் பூமி தோன்றிய நாளிலிருந்து பல குறைகள் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. யார் என்ன சொன்னபோதிலுங்கூட, உழவன் நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அவனுக்கு யாரும் பெரும் உதவி செய்ததாகச் சரித்திரம் சொன்னது கிடையாது. யார் எதைச் சொன்னபோதிலுங்கூட, அவர்களைச் சுட்டிக் காட்டி, எதிர்க்கக்ஷியினர் முந்திக்கொள்வது தவிர, இவர்கள் விவசாயி களுக்கு இதுவரை எதும் செய்தது கிடையாது.

வாசனை தைலத்தை தயாரிக்க **white oil**-ஐ வியாபாரிகள் உபயோகிப்பதுபோல அரசியல் வியாபாரிகள் விவசாயிகளை உபயோகிக் கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு எந்த நன்மையும் செய்யாமல், பரிதபிக்க விட்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து

அவர்களுக்கு விடுதலே கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் கண்ணீரும் கம்மலுமாக திரிந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஆடு மாடுகள் போல் நடத்தப்பட்டு வந்த காலம் மாறி, அவர்களும் மனிதர்கள்போல வாழக் கூடிய உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறது காங்கிரஸ். வேலே செய்வதைத்தவிர வேறு ஒன்றுமறியாத அப்பாமரமக்களுக்கு இன்றையதினம், உழவு மாடுகள் வாங்க கடன், மாடுகளுக்கு தீவனம் வாங்க கடன், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கடன், பம்ப் செட்டுகள் வைத்து விஞ்ஞானமுறைப்படி விவசாயம் செய்வதற்கு கடன் முதலியவை கிடைக்கின்றன. அரசாங்கம் இவைகளை செய்திருந்தும்கூட, இதை சரியான முறையில் எடுத்துக் காட்டாமல் மேலும் அவர்களுக்கு ஏக்கம் கொடுக்கும் ரீதியில், பிரசங்கங்கள் எதிர்க்கக்ஷியினர் செய்து வருகிறார்கள். இந்த விவாதத்தின் போதுகூட அதைதான் காண்கிறேன்.

நில அடமான பாங்குகளில், விவசாயிகள் கடன் வாங்க மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலம் உயர்ந்த மண்வாக இருந்தாலும், அது சரியில்லே என்று சொல்லி குறைந்த தொகையையே கொடுக்க சிபார்சு செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரி விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உள்ளாகி அவர்களுக்கு காலகாலத்தில் கடன் கொடுப்பதில்லே. அதனால். அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்தவர்கள், அவர்களிடம் எமன் போல் வந்து, அவர்களிடம் மீதமுள்ள நிலத்தையும் எடுத்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். இந்த பரிதாப நிலேயைதான் இன்று காண்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்தில் மிகவும் பிற்போக்கான பகுதியான பழனி தொகுதியின் பிரதிநிதியாக நான் பேசுகிறேன். $1\frac{1}{2}$ நூற்றாண்டுகளாகவே, இப்பிராந்தியத்தில் சீர் திருத்தம் என்ன, என்பதே தெரியாது. அங்கு போக, சரியான பாதைகளே கிடையாது. யாராவது ஒரு உத்தியோகஸ்தர் செல்லவேண்டுமென்றால், **helicopter** மூலம்தான் அடையமுடியும். வண்டிகள் மூலம் அடைய முடியாது. இப்பிரதேசத்திற்கு சமூக நல திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களேக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழனி பகுதி மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி. திருமங்கலத்திற்கு பதிலாக, இப் பிராந்தியத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்து ஏற்கெனவே இத் திட்டத்தை விஸ்தரித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படி செய்யாததனால் இப்பொழுதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெகு நாளாக, பாலாறு பொருந்தலாறு திட்டம் அமலாக்கப்படாமல் **Pending** ஆக இருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றி வைத்தால் **15,000 16,000** ஏக்கர் நிலத்தை நஞ்சை நிலமாக்கலாம்.

மீனவர்களேப்பற்றி சிலர் பேசினார்கள். மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் என்றால், சமுத்திரத்தில் போய் பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். முன்பு, ஆறு, குளங்களில் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு வசதிகள் இருந்தது. அவர்கள், நீர் நிலேகளில் மீன் பிடிக்க, **Society** கள் அமைத்து, அதன் மூலமாக நல்ல விதமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். யாரோ, எங்கேயோ தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காக இந்த முறையை ரத்து செய்துவிட்டு இந்த நீர் நிலேயங்களில் மீன் பிடிக்கும் உரிமையை சர்க்கார் ஏலத்துக்கு விடும்முறையை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இதனால் மீனவர்கள் சீரழிந்து விடுவார்களாதலால், இந்த உத்திரவை ரத்து செய்து, இந்த உரிமையை மறுபடியும் மீனவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் அமராவதி அணைத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அடுத்தமாதத்தில் ஒரு கால்வாய் வழியாக அங்குள்ள ஒரு பகுதிக்கு தண்ணீர் விடப்போவதாகத் தெரிகிறது. கீழ்ப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு பயன் ஏற்படும் வகையில் ஒரு மதகு அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ருத்ரபாளேயம், அய்யம்பாளேயம், ஆண்டிப்பட்டி, பாப்பம்பட்டி நல்லண்ண கவுண்டன்புத்தூர், குப்பம் பாளேயம்

போன்ற பகுதிகளுக்கும் அந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்ள வசதி செய்து தரவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு எங்கள் ஊரில் உள்ள விவசாயிகளும் இந்த சமுதாய நல திட்டத்தின்மூலம் பயனடையக் கூடிய வசதிகளைச் செய்து தரவேணுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-35 p.m. SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள விவசாய மானிய கோரிக்கை இன்னும் மற்ற கோரிக்கைகளையும் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஒரு மனிதனுக்கு, முதுகெலும்பு எப்படி முக்கியமாக விளங்குகின்றதோ அம்மாதிரி நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக விவசாயம் விளங்குகிறது என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதற்கு பல துறைகளிலும் அரசாங்கத்தார் ஈடுபட்டிருப்பது போற்றப்படவேண்டிய விஷயமாகும். கல்வித்துறையிலும், மற்ற இதர துறைகளிலும் சீர்திருத்தங்கள் பலவற்றை செய்துவருகின்ற இந்த காலத்தில் விவசாயத்தில் நாம் சீர்த்திருத்தங்கள் செய்யாவிட்டால் கண்டிப்பாக நாடு நசித்துப்போகின்ற அளவுக்கு ஏதுவாகும். ஏனென்றால், நம்முடைய நாட்டிலே ஜனத்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. இதைப்பற்றி, நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்மீது பேசும்போதே குறிப்பிட்டேன். அதாவது 20 வருடத்திற்கு முன்பு இருந்த ஜனத்தொகை என்ன, தற்போது இருக்கிற ஜனத்தொகை என்ன என்பதை குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதுபற்றி ஒரு அங்கத்தினர் சந்ததி அபிவிருத்தியினால்தான் ஜனப்பெருக்கம் அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னார். ஆனால் அதே சமயத்தில் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய அகதிகளை எந்த ஜனத்தொகையில் சேர்ப்பது, அதேமாதிரி யுத்தகாலத்தில் பர்மா, ரங்கூன் முதலிய வெளியிடங்களில் இருந்து வந்தவர்களை எந்த ஜனத்தொகையில் சேர்ப்பது, மற்றும் சமீப காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கும் மக்களை எந்த ஜனத்தொகையில் சேர்ப்பது என்பது அவர் அறியாதது புரியாதது ஏனோ அறியேன். இன்று நாட்டின் ஜனத்தொகை பெருகிக்கொண்டுதான் வருகிறது. அதனால் உணவுப் பற்றுக்குறையும் ஓரளவுக்கு இன்று இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அரசாங்கத்தார் விவசாயப் பண்ணைகளையும், விவசாய இலாகா நிலையங்களையும் ஏற்படுத்தி, நல்ல உரங்களையும் இன்னும் மற்ற வசதிகளையும் கிராம மக்களுக்கு அளித்து உதவி வருகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதற்காக சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்டுவரும் இந்த நல்ல காரியங்கள்பற்றி கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் இன்னும் தெரிந்துகொள்ளவே இல்லை. ஆகையால் நாம் **Grama Sevaks** போன்றவர்களை ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அவர்களும் கிராம மக்களுடன் அதிக தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, சர்க்கார் விவசாயத்தை விருத்தி அடைய செய்ய எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள்பற்றியும், அளிக்கும்வசதிகள் பற்றியும் அம்மக்களுக்கு விவரமாக எடுத்துக்கூறி, உணவு உற்பத்தியை பெறுக்குவதற்கான புது புது முறைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லி அதை அவர்களும் அனுஷ்டிக்கும்படி செய்ய பாடுபடுவார்களேயானால், கண்டிப்பாக உணவு பற்றுக்குறையை நாம் தவிர்க்க முடியும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதோடுகூட சுதந்திரம் பெற்றுள்ள நாம் தற்போது சுதந்திரமடைவதற்கு முன்பிருந்ததைவிட எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறோம். "அடிமை என்றும், ஏழை என்றும் அரசன் என்றும், ஆண்டி என்றும், படித்தவன் என்றும், படிக்காதவன் என்றும் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் வாழ வேண்டும்" என்று முன்பு சொல்லிக்கொண்டிருந்த காலம் போய், இப்போது "எல்லோரும் ஒன்று என்றெண்ணும்படி வாழவேண்டும்" என்று இப்போது எல்லா கிராமங்களிலும் ஏராளமாகப் படிப்பு வசதிகளும், பொருளாதார வசதிகளும் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எல்லா கிராமங்களையும் நகரங்களைப்போல ஆக்குவதற்காகச் சீர்திருத்தும் நோக்கத்துடன் சமுதாயநலத் திட்டங்கள் தேசிய நலப் பரப்புப் திட்டங்கள்

19th July 1957] [Srimathi Hemalatha Devi]

நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அந்தத் திட்டம் சென்ற ஆண்டின் முடிவு வரை 91 வட்டாரங்களில் அமலில் இருந்தது. இவ்வாண்டில் 19 வட்டாரங்கள் புதியதாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 21 வட்டாரங்கள் புதிதாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் இந்தக் காரியத்தை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள பெண்ணகரம் தொகுதியானது அதிகப் பிற்பட்ட பகுதி. அந்தப் பகுதியில் எந்த வசதியும் இல்லே. அங்கே, ரோடு வசதியோ, மின்சார வசதியோ, பள்ளிக்கூட வசதியோ, நீர்ப்பாசன வசதியோ, எந்த வசதியும் கிடையாது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிராமங்கெளெல்லாம் நரகங்களாகத் தான் காட்சியளிக்கின்றன என்று சொன்னல் கூட மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன். பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில், அந்தத் தொகுதியில் இரண்டே இரண்டு உயர் நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள்தான் இருக்கின்றன. அங்கே சுமார் ஒரு லட்சம் வாக்காளர்கள் இருக்கிருர்கள். அங்குள்ள ஜனத்தொகை சுமார் 3 லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு ஜனத்தொகை உள்ள அந்தப் பகுதியில், இரண்டே இரண்டு உயர் நிலைப் பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. இரு பள்ளிக் கூடத்திற்கும் இடையில் உள்ள தூரம் 20 மைல்கள் இருக்கும். அந்த இடங்களிலுள்ளவர்கள் படிக்கக்கூடாது என்று அர்த்தமா ?. இந்த 20 மைல்களுக்கு மத்தியில் ஒரு பள்ளியும், 20 மைல்களுக்கு அப்பால் ஒரு பள்ளியுமாக மேலும் இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் விரும்பினர்கள். அரசாங்கத்திற்கு இதற்காக அவர்கள் செலுத்தவேண்டிய பணத்தையும் செலுத்தினர்கள். சேலம் ஜில்லாவில் மொத்தம் 13 இடங்களில் உயர் நிலை பள்ளிகள் வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார்கள் ஆனல் இரண்டு இடங்களில்தான் உயர் நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்றும் மற்ற இடங்களில் ஏற்படுத்தப்படாது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றப் பள்ளிகளெல்லாம் "மிடில்" ஸ்கூல்களாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அங்குள்ள ஜனத்தொகைக்கு இரண்டு உயர் நிலைப் பள்ளிகள் போதுமா என்பதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் அந்த அந்த இடங்களில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் என் தொகுதியைச் சேர்ந்த பாப்பாரப்பட்டி என்ற இடத்திற்கு அவசியம் ஒரு உயர் நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும். அப்படி இருக்கும் போது அந்த இடத்தில் உயர் நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்தாமலிருப்பது குறித்து நான் வருந்துகிறேன். இருந்தபோதிலும், புனராலோசனை செய்து, அந்த ஒரு இடத்திலாவது ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளியை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செயவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம். அங்கே ரோடு வசதியே இல்லே. அங்கே பல கிராமங்கள் காடுகளில் இருக்கின்றன. தேர்தல் காலத்தில்கூட அங்கெல்லாம் போவது மிகவும் கஷ்டம். அங்கெல்லாம் ஜீப் கார் கூடப் போக முடியாது. அங்கெல்லாம் ரோடு வசதி, மின்சார வசதி முதலிய எல்லா வசதிகளேயும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். தேசிய நலப் பரப்பு திட்டத்தில் புதுதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்போகும் 23 வட்டாரங்களில் என்னுடைய தொகுதி வட்டாரங்களேயும் சேர்த்துக்கொண்டு எல்லா வசதிகளேயும் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களேக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri M. P. SUBRAMANIAM: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, விவசாய மாணிய கோரிக்கைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரபணேயை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது போலவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் 12-45 p.m.

என்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருவதன் முக்கியமான நோக்கம் உணவு உற்பத்தியை நாம் இன்னும் அதிகம் பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான். இப்போது, நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே இருக்கும் விவசாய நிலங்களில் பயிரிட்டு சாகுபடி செய்வதற்காக, நல்ல விதைகளைக் கொடுத்து, நிறைய உரத்தை கொடுத்து, முற்போக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிருர்கள். விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்களைப் விவசாயத்திற்குப் புதிதாகக் கொண்டுவருவது என்ருல், நிலங்கள் மழையில் மண் அரிக்கப்பட்டு நிலவளமற்றதாகப் போயிருப்பதைத்தான் பல இடங்களில் நாம் பார்க்கிரேம். ஆகவே, மண் அரிப்பிலிருந்து நிலங்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டத்திற்காக 1957–58ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 32 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த திட்டத்தின் கீழ் பெரும்பாலான நிலங்கள் கோவை, நீலகிரி பகுதிகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில்தான் இந்தப் பணத்தில் அதிகமான பங்கு செலவிடப்படும். கோவையில் 10,000 எக்கர் நிலங்களும், சேலத்தில் 2,000 எக்கர் நிலங்களும், திருச்சிளுப்பள்ளியில் 2,500 எக்கர் நிலங்களும், செங்கற்பட்டில் 2,200 ஏக்கர் நிலங்களும், மதுரையில் 250 எக்கர் நிலங்களும் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வருவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கோவையில்தான் பெரும்பான்மையான நிலங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. கோவை மாவட்டத்தில் அரூர், ஆத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் பல லட்சக் கணக்கான நிலங்கள் விவசாய நிலங்களாக இருப்பதுடன் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டும் இருந்தபோதிலும், அந்த நிலங்களில் மண் அரிப்பைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாத காரணத்தால், அவை விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்றவையாக இருக்கின்றன. அவைகளில் மண் அரிப்பைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான பண வசதி விவசாயிகளிடம் இல்லை. அரசாங்கத்திடமிருந்தும் அவர்கள் கடன் பெற முடிவதில்லை. காரணம், கடனுக்கு அடமானம் வைப்பதற்கான நிலங்களும் அவர்களிடம் இல்லை. ஆகவே அரசாங்கம் தன் சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்தோ, அல்லது விவசாயிகளுக்கு எப்படியாவது கடன் உதவியளித்தோ, அங்கே மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதே நிலைமை நீடிக்கும்படி இன்னும் பல ஆண்டுகள் விட்டுவிட்டால் அந்த நிலங்களிலுள்ள கொஞ்ச நஞ்ச மண் வளமும் போய்விடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாய இலாகாவிலுள்ள டிராக்டர்கள் ஆண்டில் பெரும்பாலான நாட்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன. காரணம், அரசாங்கத்தின் திட்டம் " லாபமும் கூடாது, நட்டமும் கூடாது " என்ற அடிப்படையில் இயங்கி வருகிறது. இந்த டிராக்டரை ஒரு எக்கருக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்கு, முன்பு 7 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது இது 15 அல்லது 17 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக அனேக விவசாயிகள் டிராக்டரை அதிகமாக உபயோகிக்க முன் வருவதில்லை. மேலும், இந்த உழுகிற டிராக்டர்கள் விவசாய Season களில்தான் உபயோகிப்பதற்குக் கொடுக்கிருர்கள். மற்ற காலங்களில் அது சும்மாயிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். விவசாய காலமல்லாத காலங்களில் குறைந்த பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, டிராக்டரை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடு செய்தால் நன்ருக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் அதுவரை விவசாயம் செய்யப்படாதிருந்த, ஆனுல் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்களில் டிராக்டரைப் பயன் படுத்தலாம். இதைச் செய்தால் விவசாய நிலங்கள் அதிகரிப்பதுடன் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தியும் பெருகும்.

இதற்கு முன்பெல்லாம் அரசாங்கத்தார் கிணறு வெட்டுவதற்காகத் தனியாகப் பணம் ஒதுக்கி மானியமாக கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகள் தக்காவிக் கடன் வாங்கிக்கொள்ளு

19th July 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

வேண்டும். இந்த விஷயமாக பல நண்பர்கள் சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் நில அடமான பாங்குகளிலிருந்தோ, அரசாங்கத்தினிடமிருந்தோ கடன் வாங்கும்போது பாங்கும் சரி, அரசாங்கமும் சரி, நிலத்தை அடமானமாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் அதன் மதிப்பை தவறாகக் கணக்கிடுகிறார்கள். அதாவது, நிலம் இப்போது என்ன விலை பெறுமோ அந்த விலைக்கு நிலத்தை மதிப்பிடுவதில்லை. 1937க்கு முன்பு யுத்தத்திற்கு முன்பு அந்த நிலங்கள் என்ன விலையில் இருந்திருக்கக்கூடும் என்று பக்கத்திலுள்ள காடுகள் சம்பந்தப்பட்ட பத்திரங்களின்மூலம் அறிந்து, அந்த விலைக்கு நிலங்களை மதிப்பிடுகிறார்கள். இப்போது ரூ. 10,000க்கு விற்பனையாகக் கூடிய நிலம் 1937-ல் ரூ. 1,000க்குக் கூட விற்பனையாவதாக இருந்திருக்காது. இதன் காரணமாக இப்போது 10,000 ரூபாய் விலை மதிப்புள்ள நிலங்களை இவர்கள் ரூ. 1,000 க்குக்கூட மதிப்பிடுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில், 200 ரூபாய் சொத்துள்ள ஒரு விவசாயி நில அடமான பாங்கியிலிருந்து ரூ. 1,000 கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், அது எப்படி முடியும் ? ஆகவே அவனுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. அல்லது ஒரு விவசாயிக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டாலும் அது அப்படிக் கொடுக்கப்படுவதற்கு குறைந்தது நான்கு, ஐந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆகவே, கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அடிப்படை கொள்கையில் மாறுதல் வேண்டும். நிலங்களை 1937-ம் வருஷத்திய விலைக்கு இன்றும் மதிப்பிடுவதானது உண்மை நிலைமைக்குப் புறம்பானதாகும். நிலங்கள் தற்காலத்தில் அந்த அந்த ஆண்டில் என்ன விலை பெறுமானவையாக இருக்கின்றன என்பதை சராசரி கணக்குப்படியாவது நிர்ணயித்து, அந்த மதிப்பீட்டில் 75 சத விகிதம் வரை விவசாயிக்குக் கடனைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாண்டு புதியதாக 136 பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளைத் திறப்பதற்காக 49 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்களே அறிவித்தார். " ஒவ்வொரு சமூதாய அபிவிருத்தி வட்டாரத்திலும் தேசிய நல விஸ்தரிப்பு வட்டாரத்திலும் 25 ஏக்கரா நிலப்பரப்பில் விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த நிலத்தைச் சொந்தமாக வாங்குவதைக் காட்டிலும் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்காக 6 லட்சத்து 85 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் எந்த நிலத்தில் நல்ல விதைகள் கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றி விவசாய இலாகா ஆராய்ந்து பார்க்காமல் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுடைய நிலங்களை ஆயிரம் ஆயிரம் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அந்த நிலங்களினால் பத்து வருடங்களில் வரும் வரும்படி ஒரே ஆண்டில் குத்தகைப்பணமாக இப்போது கிடைத்துவிடும் என்பதைத் தவிர நல்ல விதைகள் அந்த நிலத்தில் உற்பத்தியாகுமா என்று சொல்ல முடியாது. இதனால் அரசாங்கப் பணம் வீணாவதைத் தவிர பயன் ஒன்றும் ஏற்படப்போவதில்லை. ஆகையால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி நல்ல விதைகள் உண்டாகக்கூடிய நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும் பொறுக்கு விதை கொடுக்கிற காலத்தில் இந்த விதைகளும், அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள சாதாரண விதைகளும் கலந்துவிடாமல் பார்த்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு முறை ஒரு விவசாயிக்கு பொறுக்கு விதை கொடுத்தால் அந்த விவசாயி மூலமாகவே அந்த கிராமத்திலுள்ள இதர விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுக்கு விதை கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டு ஆனால் இவ்விதைகள் அவ்வட்டார விதைகளோடு அதிகாரிகளின் அஜாக்கிரதையினால் கலந்துவிடுவதால் கலப்புப் பயிர் உண்டாகிவிடுகிறது. இதில் விவசாய இலாகாவினர் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

மேலும் இந்தப் பொறுக்கு விதைகள் பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது இல்லை.

[Sri M. P. Subramaniam] [19th July 1957

அவர்களையும் அதிகாரிகள் அணுகி பொறுக்கு விதைகளின் நன்மைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களும் அதை உபயோகிக்கும்படியாகச் செய்வதில்லை. பொறுக்கு விதைகளினால் நல்ல பயன் உண்டாகவேண்டுமென்றால் அதிகாரிகள் தீவிரமாக பிரசாரம் செய்து சிறு சிறு விவசாயிகளும் கூட இந்தப் பொறுக்கு விதையை உபயோகப்படுத்தும் அளவில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொறுக்கு விதைகளை சரியான இடத்தில் சேமித்து வைக்காத காரணத்தால் அவை கெட்டுப்போய் விடுகின்றன என தஞ்சாவூர் பகுதியிலிருந்து வந்த உருப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். ஆகவே இனி அந்தப் பண்ணைகளின் பக்கத்தில் கிராமங்களில் நல்ல பண்டக சாலையை அமைத்து ஒரு ஆண்டு காலம் ஆனாலும் கூட விதைகள் கெட்டுப்போகாமல் இருக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் நம் நாட்டு விவசாயிகள் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் உழுவதாக இருந்தாலும்—வேறு என்னவாக இருந்தாலும்—பழங்காலத்து முறைகளையே கையாண்டு வருகிறார்கள். உடனடியாக அவர்களை நவீன கருவிகளை உபயோகப்படுத்தும்படி செய்யாவிட்டாலும், அவர்களுடைய சக்திக்கு ஏற்ற அளவில், சிறிது சிறிதாவது புதிய சாதனங்களைக் கையாள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முற்போக்கான கருவிகள் ஒன்றிரண்டைக் கொண்டே போய்க் காட்டலாம். கண்காட்சிகளை ஏற்படுத்தலாம். இதன் மூலம் அவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுத்துப் புதிய நவீன சாதனங்களை உபயோகப்படுத்தும்படி செய்யவேண்டும்.

கால் நடைகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. சேலத்தில் ஹோசூர் மாட்டுப் பண்ணையிலுள்ள மாடுகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதில்லை என்று அங்குள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். காங்கேயம் ஹோசூர் கல்ப்புகன்றை நல்ல முறையில் வேலை செய்வது இல்லை என்பதனால் இதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

இறுதியாக தேசிய வளர்ச்சி திட்டங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் இறுதிக்குள் ராஜ்யம் பூராவும் பரப்ப வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாற்பது வட்டாரத்திலும் இந்த ஆண்டுக்குள் ஏற்படுத்தமுடியுமா? தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை சமுதாய நலத் திட்டமாகவே மாற்றி வருகிறார்கள். மறுபடியும் முன்போல மாற்றலாம். இப்பொழுதே பல இடங்களில் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் பிரிக்காவில் முதல் மூன்று ஆண்டுகள் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், அடுத்த மூன்றாண்டுகள் சமுதாய நலத் திட்டம் என்று போடப்பட்டு நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம் இவற்றுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பணத்தை செலவிட்டுவிட்டார்கள். இன்னும் இரண்டாண்டுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் புதிய திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வழியில்லை. அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர வேறு வேலை இருக்கப்போவதில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனித்து அந்த மாதிரியான பிராந்தியங்களில் புதிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வழி வகுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் கிராமப் புறங்களில் புதுப் புது ரோடுகளைப் போடும்போது சில தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. சில தனிப்பட்ட நிலக்காரர்கள் நிலத்தைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கலெக்டரோ, சமுதாய நல அதிகாரிகளோ கிராம மக்கள் எல்லோரும் விருப்போடு நிலம் கொடுக்க முன்வந்தால் நாங்கள் ரோடு போடுகிறோம் எனச் சொல்லி விடுகிறார்கள். இதனால் ரோடு போடும் வேலை தடைப்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே யாராவது நிலம் கொடுக்க மறுத்தால் ஜில்லாக் கலெக்டரே தன்னுடைய அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற அதிகாரம் ஜில்லாக் கலெக்டருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட ரோடுகளை ஜில்லா போர்டுகளே பராமரிக்கவேண்டுமென்றால் பல ஜில்லா போர்டுகளுக்கு பண வசதி இருக்காது. அவர்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். ஏற்கெனவேயே ஜில்லா போர்டுகளிடம் இருக்கும் ரோடுகள் மோசமாக இருப்பதற்குக் காரணம் பண வசதி இல்லாததுதான். அவர்களுக்கு நிதி வசதி போதாது. ஆகையால் புதுரோடுகளை அமைத்து ஜில்லா போர்டுகளின் நிர்வாகத்தில் சேர்க்கும்போது, அவற்றைப் பராமரிப்பதற்கு போதுமான அளவு மானியத்தையும் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்பதாக கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir 12-57 p.m. many hon. Members have been speaking on these Demands since yesterday and have touched upon various subjects. So far as I am concerned, I should like to confine myself to the general policy pursued by the Government in matters pertaining to these Demands and touch upon points relevant to them. First of all, I should like to know from the Government what their agricutural plan is.

(The Deputy Speaker took the Chair).

I should like to know what their view is with regard to the agricutural plan. Have they posted proper person in proper places? Take for instance the head of the Agricutural Department. In the course of the last eighteen months, there have been three or four changes and while I have not got anything to say about the present incumbent in the post. I have my own misgivings whether he at least will be continued for three or four years. Take next the post of Deputy Director of Agricuture. One gentleman retired some time last year from this post. Another gentleman is going to retire very shortly and now I understand a gentleman who is on the verge of retirement—one who is to retire in four or five months—has been posted. What is the incentive these people will have, if you go on changing them frequently? My submission is, the Government should post proper officers and once they are posted they should be kept on for at least three years in the respective posts. I hope the Government will kindly consider this aspect of the matter.

Secondly, I want to know whether the increase in Food production is commensurate with the expenditure on it. What is the policy of the Government with regard to reducing the cost of production? What is the policy of the Government of India? Can you guarantee a minimum, equitable price both to the consumer and to the producer? That is what I want to know. Then, have you taken into consideration the special needs of each and every district? These vary from district to district. That point should be taken into consideration by the Minister. The Government of India have recently appointed a Price Enquiry Committee. It was an awful revelation to me when I went through the newspapers that so many North Indians with Mr. Ashok Mehta as Chairman have been appointed to constitute the Commitee, while none from this State has been taken. Mr. Thirumal Rao, I take it, represents Andhra, Mr. T. R. Jain, Bombay, Mr. Jogendra

Singh, the Punjab, Mr. P. K. Madan, the Reserve Bank, Mr. Tiwari and so on. So far as our State is concerned, there is no representation. For Kerala and for Mysore I think two of the Deputy Ministers at the Government of India level will look after the interests of those States. Ours is one of the most important rice growing States in the Indian Union and it is most regrettable to know that we have not got any representation in the Price Enquiry Committee. It is most reprehensible, Sir. Will the Hon. Minister at least now, move the Government of India and see that somebody from our State is co-opted. I hope it is not very late to do it. This is a very serious thing which the Hon. Minister should consider and take action immediately.

With regard to irrigation and agriculture I find there is no co-ordination between the two departments. Take for instance the case of Tanjore. The ryot there wants water to be let in early to raise the nursery in time. The irrigation department is not helpful, with the result there is so much of delay in the raising of the nursery. The Government should see that such delays are avoided. This is the case in other districts also.

So much has been said about Grow More Food campaign. But when one examines the question whether proper check is made about the working of the department, I should say there is no proper check. Again so much is talked about river pumping schemes. How much these schemes have contributed to the increase in food production, the Hon. Minister must enlighten the hon. Members of this House. In answer to a question put by me on the floor of this House some two days back a statement was placed on the table of the House regarding lift irrigation. It is said there :

'Lift irrigation is a useful means of providing water-supply both to supplement the available local irrigation and as an insurance against its failure and it is therefore encouraged by the Government. Oil engine pumpsets acquired by the Agricultural Department are hired out to the ryots for raising crops, preferably food crops. Apart from this the Government distributed oil engine and electric motor pumpsets to ryots under the hire-purchase system.' This no doubt gives a rosy picture but I wonder whether anything practical has been done under this scheme. People have to wait in queue. Oil engines are always in a bad state of repair and ryots do not get them. That is the real position. This has been agitated on many previous occasions with no result so far.

Now coming to manure distribution I would like to know the policy of the present Government so far as manure distribution is concerned. The Government of India has been giving about 50 per cent contribution for the purchase of super-phosphate and all these things. I was surprised to find that it has been stopped all of a sudden. Why? I understand from a reliable source that

other States are getting some concession and distribute to genuine ryots at 30 per cent subsidised rates. I want to know why our Government are keeping quiet in this matter. Why not take some steps immediately to do something? The same is the case with regard to compost. They were giving some aid for compost making on the average of the pits that were formed and so on. The Government must seriously think of reviving the compost subsidy scheme. The manure supply is very short in our State. We do not also get farm yard manure in adequate quantities. Some ryots who are still conservative do not take to this artificial manuring. They will be glad to have the compost pits revived. I think the Government of Madras must move the India Government in this matter and see that liberal grants and subsidies are paid for this compost making. With regard to green manure whenever the ryots want the seeds, they are not given in time. All sorts of red-tapism is still there. If a ryot goes to the Demonstrator, he asks the ryot to apply to the District Agricultural Officer and then to the Deputy Director of Agriculture who is somewhere in some other district and by the time all the formalities are gone through the ryot gets vexed. He does not approach the department. Even if he undertakes all this trouble he does not get the seeds, and even if he gets the seeds, he does not get them in time. I do not know whether Government are still going to insist on the growing of *sesbania*. I would like to know the Government's policy in the matter. Then, Sir, the collection of dry leaves from the forests must be encouraged. I understand the Forest Department is putting all sorts of spokes in the wheel. They do not allow the poor ryots to go to the forests to collect dry leaves during dry seasons for compost making. This is also a serious problem and something must be done by Government in this respect. I would request the Forest Department to be very liberal in permitting ryots to collect dry leaves. With regard to the collection of green leaf manure from the reserve forests easy and quick methods should be adopted instead of making the ryots go to the Rangers and the District Forest Officers who are always on tour. In following the present methods, the ryots get vexed and most of the ryots in my area do not at all go to this department.

With regard to agricultural engineering, I find that the Government of India are still continuing the Central Tractor Organization. But our Government think that this should be discouraged. Evidently as my hon. Friend Sri M. P. Subramaniam said, the Government seem to think that this scheme should be worked on a 'no-loss-no-profit' basis. I agree that it should be worked to some extent on that basis but still Government must take it into their head to see that some sort of help is given to the ryots. There are large tracts of unreclaimed lands. For that the ryots require bulldozers and other machinery. So also is the case with tractors. I find, for Avadi Congress and Survodhaya, bulldozers and tractors

have been given at concessional rates. Why should they not allow the same concessions to the ryots. Government should consider seriously this thing also.

Then there is this hire purchase system of pumpsets. I understand that the Government of Madras have not availed themselves of the loan given by the Government of India. It is a very sorry spectacle indeed. When the other State Governments are availing themselves of the opportunity, it is not known why the Government of Madras have not so far availed themselves of the opportunity given by the Government of India. If they had accepted this offer and given freely these pumpsets on loan or hire purchase system, it would have gone a long way in augmenting the food supply.

With regard to plant protection, much has been said in the statement of the Hon. Minister that sprayers are distributed. But whenever you go to the Demonstrator's officer, you will either find there are no sprayers, or granting there are sprayers they will always be in bad repair. That is the state of affairs with regard to these sprayers. We do not get these sprayers and if these are not supplied in adequate numbers and in time how do the Government expect people to combat these diseases. Another thing I have been reiterating on the floor of this house, even during the previous Assembly, is this. I have been saying that mobile vans should be engaged in large numbers equipped with pesticides and with some maistries should be made to go to interior villages to combat plant diseases in time. It has become common that crops are attacked by different kinds of pests and insects in every district and unless something is done in the manner I have suggested, we cannot save the crops. The so-called concession which is given only to a few is no concession at all. It should be extended throughout the area. That is my submission. Then, Sir, in regard to the marketing side, I want to know from the Government definitely how do they help the producers. What is the help that the Government give for the quick movement of foodgrains? That is a serious problem. How do the Government determine the exportable surplus and also how do they plan for the distribution? Have they created any agency? It is high time that the Government created some agency and did something in regard to the movement of foodgrains.

Though the Government of India have, through the Rural Enquiry Committee of the Reserve Bank of India, promised loans, still we have not availed ourselves of the loans for warehousing purposes. I do not find there has been any construction of warehouses. This has not been pushed through. This should receive the urgent attention of the Government. Especially, when we have formed ourselves into a region, we should closely watch the movement of foodgrains either by rail or by road. This is very important and I am sure that the Hon. Minister will pay attention to this.

I want to know what powers the Government have got under the Essential Commodities Control Act, and what is their policy in regard to them. How are those powers going to benefit the ryots? I require a clarification from the Hon. Minister. My humble submission is that the Government should immediately constitute a committee of the present legislature to review periodically the progress made under the development plans and also the expenditure incurred under the five-year plan. This is very important. I am sure the Hon. Minister will do something in regard to this.

I now come to animal husbandry. There are many reserved forests which can be dereserved very soon for providing grazing facilities and for the starting of cattle farms. Recently a survey of the waste lands has revealed that large extents of lands are available. These lands should immediately be brought under cultivation of cashew or reserved for grazing purposes. I find that the Chief Conservator of Forests has put up very fantastic proposals about the growing of cashewnut especially near Singaperumalkoil and Kattupakkam of Chingleput district. I do not know when the scheme is going to come up. I have got a small cashew plantation myself. Cashew plantation requires porous soil or red loam. Whether those areas will be suitable for cashew plantation, still remains to be watched. I do not know whether the Chief Conservator of Forests has taken the views of the experts of the Agriculture Department.

Much has been said in the press that the Union Minister for Food and our local Minister (Sri M. Bhaktavatsalam) visited those areas, and that the Chief Conservator of Forests has promised to bring 40,000 acres under cashew cultivation in the five-year plan period. How far is this going to materialise, is a thing to be wached. I am afraid it will end like the East African Groundnut fiasco, about which much was discussed in the Mother of Parliaments.

In Ootacamund bluegum and wattle plantations are raised. I recently had occasion to see those plantations. So far as the Wenlock Downs are concerned, I understand that that is reserved for the Military. I do not know whether, under the able guidance of our Prime Minister, we will have any war. Granting that we have any war, I do not think we can have the whole thing cut down. Anyhow the Government should see that some portion of the Wenlock Downs is brought under bluegum and wattle cultivation.

Animal Husbandry, Agriculture, and the Forest Departments should have a co-ordinated policy regarding cultivations of lands and provision of grazing facilities. This is very important, because cattle are suffering very much for want of fodder.

Sir, agricultural prices are controlled by Government. Cost of production is going up side by side. What is the Government of India committee that has been recently constituted going to do, is a thing to be watched. Unless fair prices are given both to the producer and the consumer, there will be no salvation for them.

Regarding the New Extension Service blocks, much has been talked about by hon. Members. So far as I am concerned, I would confine myself to a few remarks. Mr. Dey of the Government of India recently visited our State and passed some adverse remarks on the working of the department. I consider that as a stigma. But the recent statistics furnished by the Government of Madras about the Community Project area are directly contrary to the Government of India's findings on the progress. How is the Minister going to explain the position? How do the Government reconcile the inaccurate statistics? The statistics are not at all accurate.

In regard to the selection of the Community Project areas and National Extension Service blocks, I am sorry to note that the Government are not concentrating their attention on the selection of places in undeveloped and under-developed areas. Politics evidently play a very important part. I am sure the Hon. Minister will deeply consider the question and concentrate his attention in selecting places in undeveloped and under-developed areas in each district. This point should be borne in mind.

We are spending crores and crores of rupees, as I see from the figures available to the Public Accounts Committee, both on food production and on other activities. But it is a sorry spectacle to see that the departments have not produced any administration reports. Why? Administration reports should be prepared and placed on the table of the House. I would request the Minister to bestow his personal attention on this subject.

Sri Subbiah Mudaliar was saying yesterday that the department was not attracting competent men. We say that under the five-year plan we are going to train more people and so on. What happens? It is a sorry spectacle to see that for 1,062 seats allotted to the agricultural college only 120 applications had been received. This is a very miserable state of affairs. How are the Government going to solve this problem? The college is not attracting as many men as it should. The Government should examine this question very seriously. If out of the 120 men selected for the pre-professional course, about 50 per cent fail next year in their examination, what will be the position? So the Government should seriously think about these things. The same is the case with regard to Animal Husbandry. The Government must seriously take all these things into consideration and try to enhance emoluments of these men as early as possible? Otherwise the position will become very difficult.

Lastly, Sir, I come to soil conservation. Much has been said about this even in the budget speech. But I find much has not been done. I do not know whether this is due to lack of co-operation among the departments. I find that nearly a sum of Rs. 24 lakhs has been surrendered to the Government of India. What a sorry spectacle? Who is responsible for this? Will the Government institute an enquiry? In regard to the filter point scheme, there has been a surrender of 50 per cent of the grant, nearly Rs. 8 lakhs. On the whole we have lost the aid of nearly Rs. 32 lakhs from the Government of India. There is no point in accusing the Indian Union that the South has been neglected by them. If we ourselves in certain departments do not avail of the concessions given by the Government of India, what is it that the Government of India can do? This also I am sure the Hon. Minister will explain. Sir, the time allotted to me is very short and therefore, I do not propose to dilate at length on these things. These are some of my suggestion which I put before the Hon. Minister and I hope he would go into all those things and take early steps to do something in these matters.

Sir, with these few words, I support the cut motions. Thank you, Sir.

* **The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM**: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பல விஷயங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. 1·20 p.m. இதில் பல மான்யங்கள் சேர்த்து விவாதிக்கப்பட்டன. விவசாயத்தோடு மீன் இலாகாவும் சேர்த்து விவாதிக்கப்பட்டது. விவசாயத்திற்கும் மீனுக்கும் பொருத்தம் உண்டு என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மலையாள நாட்டில் மீன் விவசாயம் என்று தான் சொல்லுவது. அதே போன்று கால் நடை இலாகாவையும் சேர்த்து விவாதிக்கப்பட்டது. விவசாயத்திற்கும் கால் நடைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதோடு சமுதாய நல திட்டம் போன்ற திட்டங்களையும் விவாதிக்க நேர்ந்தது என்றால் சமுதாய நல திட்டத்தில் விவசாய வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்கு உண்டு என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையின் கீழ் பேசும்போது பல விஷயங்களை பேசினார்கள். விவசாயத்தைப்பற்றி நேரடியாகவும், நீர்ப்பாசன விஷயமாக பெரிய நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி பேசினார்கள், சிறிய நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி பேசினார்கள், மின்சார விஸ்தரிப்புப்பற்றி பேசினார்கள். இந்த பக்கத்திலிருந்து பேசிய ஒரு அம்மையார் அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்துவதுபற்றியும் இதில் சேர்த்து பேசினார்கள். இதில் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. விவசாயத்திற்கு எல்லாம் வேண்டும். அரசாங்கம் முழுவதுமே விவசாயத்திற்கு வேண்டும். இவைகள் இல்லாது விவசாயம் வளர்ச்சி அடைய முடியாது, இதல்லாமல் விவசாயிகள் விவசாயத்தை நடத்த முடியாது. ஆகவே வேறு விஷயங்களை குறிப்பிட்டார்கள் என்று குறைகூறும் வகையில் சொல்லவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களும் இதற்கென்று குறிப்பிடப்பட்ட நேரத்தை விட இரண்டு மணி நேரம் இந்த விவாதத்திற்கு அதிகப்படுத்தி தந்தார்கள். இந்த விஷயம் முக்கியமானது, இதில் பலர் அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் இதற்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கி வைத்து இந்த விவாதத்தை நடத்தி வைத்ததற்காக என் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு பக்கங்களிலிருந்தும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் பேசினார்கள். நல்ல யோசனைகளைக் கூறினார்கள். தங்கள் குறைகளைச்

சொல்லி குறைப்பட்டார்கள். உருப்படியான ஆலோசனைகளை சொல்லி அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக எதிர்பக்கத்திலுள்ள கனம் அங்கத்தினர் துரைசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் விவசாயம் செய்து கொள்ளுவதினால் நல்ல பெண்களைகூட கல்யாணம் செய்து கொள்ள கிடைப்பதில்லை என்று உருக்கமாக, ரொம்பவும் கற்பனையோடு பேசினார்கள். அதே மாதிரி இந்த பக்கத்திலுள்ள கனம் அங்கத்தினர் ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் மிகவும் விரிவாக உருக்கமாகச் சொன்னார்கள், அவர்கள் உண்மையிலேயே இதை சொல்லும்போது ஒரு புலவராகவே விளங்கினார். உருக்கமான வகையில் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி பேசினார்கள். இவ்வாறு கனம் அங்கத்தினர்கள் உருக்கமாக பேசினார்கள் என்றால் அவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் உணர்ந்து விவசாய அபிவிருத்திக்கு இன்னும் எந்த வகையில் உருவான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கும் என்னென்ன காரியங்களில் சாதிக்க வேண்டுமோ அவைகளை அரசாங்கம் சாதிப்பதற்கும் இவைகளில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவதற்கும் இது மிகவும் பேருதவியாய் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்று, கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் விவசாயத்திற்கு அமைக்கப்படுகிற திட்டங்கள் பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் பயன்படுகிறது, சிறிய விவசாயிகளுக்கு பயன்படவில்லை என்று கூறினார்கள். இதற்கு நான் ஒரு கணக்கு சொல்லுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 100 ரூபாய்க்குமேல் நிலவரி செலுத்துபவர்கள் 39 ஆயிரம் பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் நமது நாட்டில் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக, அதாவது பட்டாதாரர்களாக இருப்பவர்கள் ஐந்து லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 100 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்களிலும் பெரிய விவசாயிகளாக இருப்பவர்கள் ஒரு சிலர் தான். ஆகவே அவர்களுக்கு என்று எந்த திட்டமும் வகுக்கவும் இல்லை. அவ்விதம் ஒரு எண்ணமும் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எல்லா விவசாயிகளும் பலன் அடைய வேண்டும், எல்லோரும் பொதுவாக முன்னேற்றம் அடைந்தால் தான் நம் நாடு பொருளாதார துறையில் நல்ல நிலையை அடைய முடியும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துதான், அதற்கான திட்டங்களை அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. கனம் எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள், அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிற திட்டங்கள் ஒன்றும் புரியவில்லையே என்று. இதைப்பற்றி நான் என்னுடைய பேச்சில் விவசாய திட்டங்களையெல்லாம் கூடியவரையில் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் கொஞ்ச நேரம் அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டும் இதைப்பற்றி விளக்கினேன். ஆனால் இதில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும் இன்னும் ஏராளமான திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இதை பலரும் ஒப்புக்கொண்டதாகவே தெரிகிறது. இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் போதாது என்றுதான் பலரும் பேசினார்கள். இன்னும் கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகமாக வேண்டும் என்றும், "ட்ராக்டர்கள்", "புல்டோஸர்கள்" அதிகமாக வேண்டும் என்றும், மற்றும் எல்லா வசதிகளும் கூடுதலாக வேண்டும் என்றுதான் பேசினார்கள். அதே மாதிரி மீனவர்கள் விஷயத்தில், மீன் விவசாயத்தில் அதிகமான வசதிகள் வேண்டும், அவர்களுக்கு "பாப்லோ" படகுகள் அதிகமாக வேண்டும் என்றும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும் பேசினார்கள். இவைகளுக்கு எல்லாம் எந்தெந்த வகையில் எவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்தமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்தி எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப் பார்க்கிறேன் என்று இப்போது சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்கட்சி தலைவர்கள் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்திருந்த பணத்தை நாம் இழந்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இதில் அவ்விதம் நினைப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்று நான் இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தின்

19th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பணத்தைக் கொண்டு **Filter Point Scheme, Hire Purchase Scheme** முதலிய திட்டங்களில் நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். மண் அரிப்பு திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருந்த பணத்தை நாம் சரியான விதத்தில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். பணம் செலவு செய்யப்படவில்லை என்றுதான் கூறினார்கள், அந்த வகையில் நல்லது தான், எனென்றால் பணத்தை விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற புகார் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் நம் விருப்பம். இந்த மண் அரிப்பு திட்ட விஷயத்தில் அதற்கு பல இயந்திரங்கள் வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டியிருக்கிறது. அதில் மக்கள் தங்களுடைய பங்கை எடுத்துக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். இம்மாதிரியான தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால்தான் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் தான் இதை பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை, அதனால் பணத்தையும் இழந்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போதும் அந்த திட்டங்களை எல்லாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து அதற்கான வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இந்த பணம் நமக்குத்தான் கிடைக்கப் போகிறது. இதனால் நாம் இழந்துவிடப் போவதும் இல்லை. அடுத்ததாக விலை நிர்ணயத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கொள்கையும் இல்லை என்று. இதில் அரசாங்கத்திற்கு கொள்கை இல்லாமல் இல்லை. இப்போதுள்ள நிலைமையை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நன்றாக உணருவார்கள். இப்போது விலை கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அதேசமயத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலைமைகளைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் விவரித்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைப்பதை அரசாங்கம் தடை செய்யவில்லை, ஆனால் நெல்விலை அதிகமானால் வாங்குபவர்கள் அதிகமிருக்கவேண்டும். வாங்குபவர்களின் சக்தி குறைந்துவிட்டால், அவர்களுடைய சக்தியை மீறியதாக இருந்தால் அவர்கள் அரைவயிறுதான் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இந்த நிலையில் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு வாங்குபவர்கள் தான் எஜமானர்கள் என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. ஆகவே அவர்களுடைய நிலைமையையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரேயடியாக விலையை குறைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதவில்லை. அதேசமயத்தில் விலை உயர்வை தவிர்ப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அதைப்பற்றி என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் முன்பு தெரிவித்திருக்கிறேன் இந்த சட்டசபையிலேயே, "எஸென்ஷியல் கம்மாடிட்டீஸ் ஆக்ட்" என்ற சட்டம் பார்லிமெண்ட் சபையிலே திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை பிரயோகிக்கும் அதிகாரம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது இருக்கிறது. அப்படி ஒரளவிற்குமேல் விலை ஏறினால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளும். எடுத்துக்கொள்வது அவசியமாகும். இந்த விலை சரிவர இல்லாமல் உயர்ந்துகொண்டே போகும் என்றால் உயர்ந்த பட்சம் இவ்வளவு என்று விலை நிர்ணயிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்பட்டால் அதை பரிசீலித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனால் உயர்ந்த விலையை தவிர்ப்பது மட்டும் அல்ல. விவசாயிகளுக்கு விலை குறைந்தால் கவலையாய் இருக்கிறது. குறைந்த விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டாமா என்று சிலர் கூறுவர். அதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கும்போது குறைந்த விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டிய சமயம் இது அல்ல. அவசியம் ஏற்பட்டால் குறைந்த விலையை நிர்ணயிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று இந்த சமயத்தில் நான் அங்கத்தினர்களுக்கு

எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விலையைப் பற்றி ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டதை கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் சென்னை ராஜ்யத்தை சேர்ந்தவர் ஒருவரும் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். விலை நிர்ணய கமிட்டியை நியமித்தது, மத்திய சர்க்கார். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் அதில் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் அக்கமிட்டி நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து ஒரு பிரதிநிதி இருந்தால் நல்லதுதான். வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சென்று எப்படியாவது எங்கள் ராஜ்யத்திலிருந்து ஒருவரைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதினேன், அரசாங்கமும் கருதியது. அவர்கள் விசாரணைக்கு வருகிறார்கள், நம் ராஜ்யத்திற்கும் வருவார்கள். அப்பொழுது நாம் நம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும், விவசாயப் பிரதிநிதிகளையும் அழைக்கிறோம். அவர்கள் வந்து தங்களது அபிப்பிராயங்களை எடுத்துச்சொல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் இந்தக் கமிட்டியிடம் சொல்லட்டும். அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சு வந்து அதற்கப்புறம் மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்வதற்கு முன்பு அவசியமானால் இந்த சட்டசபையிலும் விவாதிக்க போதிய அவகாசம் இருக்கும். மற்றொன்று, நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் இடையே தகராறு இருக்கிறது என்றும், குடியானவர்களுக்கு போதிய நிவாரணம் அளிக்கும் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோதிலும் அதை சரிவர நிறைவேற்ற சிலர் குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்றும் கூறப்பட்டது. அதனால் உற்பத்திப் பெருக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் முற்றிலும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளும், நிலச்சொந்தக்காரர்களும், இரு சாராரும் சேர்ந்து சுமுகமாக நடந்துகொண்டால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். அதன் மூலம் இரு சாராருக்கும் பலன் கிடைக்கும். நிலச்சொந்தக்காரர்கள் குறுக்கே நிற்காமல் விவசாயிகளுக்கு போதிய ஆதரவு அளித்தால் அது இரு சாராருக்கும் நல்ல பயனை அளிக்கும். ஏதோ 60 வந்து விட்டது போதும் என்று எண்ணாமல் இருசாராரும் சேர்ந்து சுமுகமாக வேலை செய்தால் 60, 70-ஆகக் கூடும். முக்கியமாக எதிர்க்கட்சியில் வீற்றிருக்கக் கூடிய கனம் கருணாநிதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நான் அதைக் கேட்டு கொஞ்சம் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். குளித்தலையில் உள்ள மிராசுதார்கள் அவருடைய பேச்சைக்கேட்டு சுமுகமாக நடந்துகொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், குளித்தலையில் உள்ள மிராசுதார்கள் இவர்களிடம் மதிப்பு வைத்து தங்கள் நன்மையைக் கருதி இவர்களின் உதவியை நாடி ஒரு சமரசமாக, சுமுகமாக, நியாயமாக நடந்துகொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இப்போழுது கூட அடியோடு நம்பிக்கை போய்விடவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொஞ்சம் மேலும் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்படியும் அவர்கள் உட்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதேமாதிரி இந்த சபையில் உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். யாரும் பாரபட்சத்துடன் நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இரு சாராரும் சுமுகமாகப் போவதினால் உள்ள நன்மைகளை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, குடியானவர்கள் மிராசுதார்கள் இவர்களிடையே உள்ள தகராறுகளை தீர்க்கப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பாரபட்சம் ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகள் மிராசுதார்கள் இடையே உள்ள தகராறுகளைத் தீர்க்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துத்தான் வருகின்றன. அப்படிச் செய்யும்போது, இரு சாராரும் தங்களுக்கு சௌகரியமாக நோவில்லை என்றால் இரண்டு பேர்களும் அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அடுத்தபடியாக, தேவஸ்தானம் வசத்தில் இருக்கும் நிலத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டது. அதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. தங்களுக்குள்ள அதிகாரம், சட்டத்தின்

19th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நிலை இவைகளை ஒட்டி இந்தத் தகராறுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் நடுவில் தரகர் மாதிரி ஒருவர் வந்து குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு பலன் அடைவது மாற்றப்பட வேண்டும். பலன் தேவஸ்தானத்திற்கும் போவதில்லை, உழைக்கிறவனுக்கும் போவதில்லை. நாலைந்து வருடங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்திருப்பார்கள், குத்தகை காலம் தீரும் வரை அதில் தலையிடுவதற்கில்லை. விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் இடையே தகராறு இல்லாமல் இரு சாராரும் பலன் அடையத் தக்க விதத்தில் வழி செய்ய ஆலோசிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நிலங்களை கூட்டுறவு முறையிலே சாகுபடி செய்ய எவ்வாறு ஏற்பாடு செய்வது என்பதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுவருகிறோம். முக்கியமாக, சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் உள்ள இடங்களில் அதிகம் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைத்து எவ்வாறு நாம் இதை சிறந்த வகையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதைப் பற்றிய ஆலோசனையில் அரசாங்கம் தீவிரமாக முனைந்திருக்கிறது. அதற்கு அங்கத்தினர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். வெறும் ஒரு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் ஒருவனுக்குக் கிடைத்துவிட்டால் போதுமா என்று ; நான் கேட்கிறேன், ஐந்து ஏக்கர் கொடுக்க எங்கே நிலம் இருக்கிறது என்று. அப்படிக் கொடுக்க நிலம் இல்லை. எந்த நிலத்தை எடுத்தாலும் ஒன்றரை ஏக்கர் கூட கொடுக்க போதிய நிலம் இல்லை. நிலம் மிக குறைவாய் இருக்கிறது. இது, இயற்கை ஏற்படுத்தியதே தவிர மனிதனால் செய்யப்பட்டதல்ல. மேலும் ஜனத்தொகை வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. மக்களின் உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடியது நிலம். ஆகவே, உற்பத்தியை பெருக்கி நம் நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது நம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதோடு மட்டும் அல்லாமல் விவசாயியின் வாழ்க்கைத்தரத்தையும் உயர்த்த உதவும். ஆகவே, விவசாயத் துறையில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இன்று சமுதாய நலத் திட்ட வேலை விவரங்களைப் பற்றியும் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பக்கத்திலிருந்து பேசிய டாக்டர் சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இதில் மிகுந்த அனுபவம் உடையவர். அதில் உற்சாகம் கொண்டவர். அவர்கள் சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். இன்னும் வேறு பல அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த சமுதாய நலத் திட்டம் மாற்றப்பட்டு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமாக மாறுகிறது ; அதற்கப்புறம் பொருள் வசதி குறைகிறது என்று சொன்னார்கள். எதிர் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர் ஷண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஏதோ ரோடுகள் போட்டார்கள், அங்கு போகமுடியவில்லை என்று. நான் சொல்கிறேன், அப்படிப்பட்ட ரோடுகள் கூட இல்லாமல் நடந்து செல்ல வேண்டிய கிராமங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. சில வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் ஆந்திரா நாட்டிலே, அதுவும் போப்பிலி ராஜாவின் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த பிராந்தியத்தில் நான் ஒரு காரியமாக செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஒரு பல்லக்கை கொண்டு வந்து வைத்து என்னை ஏறவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இல்லை குதிரையில் வரலாமென்று சொன்னார்கள். கடைசிக்காலத்தில்தான் நாங்கள் பல்லக்கில் செல்வது வழக்கம் என்று நான் கூறினேன். (சிரிப்பு). எனக்கு கால் இருக்கிறது, நடந்தே செல்கிறேன் என்று நான் சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர் ; ஜில்லா போர்டுத் தலைவராக இருந்தவர் ; நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர். ஜில்லா போர்டை விட்டுப் போகின்ற காலத்திலும் அந்த ஜில்லாவைப்பற்றி ரொம்ப மதிப்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் காண்கிறேன். "அப்பொழுது ஏதோ ரோடு போடத் திட்டம் போட்டு பிறகு விட்டுவிட்டீர்கள்" என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதிமூலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜில்லா போர்டும் சமுதாய நலத் திட்டத்தில் போதிய அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அப்போது ஜில்லா போர்டுத் தலைவராக இருந்

தாரோ என்னவோ தெரியாது. அப்படி ஜில்லா போர்டு அக்கரை எடுத்துக் கொண்டால், ஒன்றும் கெட்டுப்போகாது. சமுதாய நலத் திட்டம் என்றால் பணத்தை விநியோகித்து விடுவது என்று அர்த்த மல்ல. சிலர் சிப்பந்திகளுக்காக ஏன் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். பணத்தை அப்படியே பகிர்ந்து கொடுத்துவிடுவது போலப் பேசுகிறார்கள். அந்த இலாகாவையே கலைத்து விடலாமே என்று சிலர் சொன்னார்கள். இலாகா ஒன்றும் இல்லையென்று நான் சொல்லுகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் நோக்கம் மக்களிடத்தில் ஒரு புதிய மனோபாவத்தை ஏற்படுத் துவது. சமுதாய நல இலாகா என்றால் எல்லா இலாகாக்களையும் சேர்த்துப் பல துறைகளிலும் மக்கள் முன்னேற வழியைக் காட்டும் இலாகா வாகும். மக்களைக்கொண்டு அதற்கான வேலைகளைச் செய்து வைப்பது தான் சமுதாய நலத் திட்டமென்று நான் அங்கத்தினர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் செலவு அதிகமாக்க செய்யப்படுகிற தென்று அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வீண் செலவு அதிக மாக இருக்கிறதென்றும், சிப்பந்திகளுக்காக வீண் செலவு செய்யப் படுகிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது. இதற்கு முன்பு நடந்த விவாதத்திலே கூட, பெரும் பகுதி சிப்பந்திகள் சம்பளத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற தென்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒரு கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தேன். சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமு லாக்கப்பட்ட இடங்களிலே இதுவரையில் செலவு செய்யப்பட்டது ரூபாய் 6,77 லக்ஷம். அதில் சிப்பந்திகள் சம்பளத்திற்காகச் செலவு செய்யப் பட்டது ரூபாய் 1,26 லக்ஷம். அது சாதாரண பிளாக் டெவலப் மெண்டு ஆபீஸர், வில்லேஜ் லெவல் ஆபீஸர்களுக்காக மாத்திரமல்ல. என்ஜினியர்கள், கோவாபரேடிவ் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர், அனிமல் ஹஸ் பெண்டரி, எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர் போன்ற எல்லோருக்கும் சேர்ந்து செலவு செய்யப்பட்ட தொகை. இவ்வாறு டெக்னிகல் உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் சேர்ந்து இவ்வளவு செலவாகிறது. சமுதாய நலத் திட் டத்தின் நோக்கம் சில ரோடுகளைப் போடுவதும், ஆஸ்பத்திரிகளையோ, பள்ளிக் கூடங்களையோ கட்டுவதும் மாத்திரமல்ல. மக்களிடையே ஒரு புதிய மனோ பாவத்தை ஏற்படுத்துவதுதான் அதன் அடிப்படையான நோக்கம். அதற்குத் தகுந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாமல், அந்த நோக்கத்தை நிறை வேற்ற முடியாது. அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். ஆனால், தகுதியான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று குறை கூறினார்கள். "ஒரு சப்-ரிஜிஸ்டிராரைப் போட்டுவிட்டால் போதுமா ? அவருக்கு அனுபவம் இருக்கவேண்டும்" என்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு அனுபவம் உள்ள அங்கத் தினர், "ஏன் விளம்பரம் செய்து இவர்களை ரெக்ரூட் செய்யக்கூடாது ?" என்று கேட்டார். இன்னும் ஒரு அங்கத்தினர் "கிராம சேவகர்கள் சரிவர வேலை செய்வதில்லை. அவர்கள் கிராமத்திலே போய் வேலை செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாயில்லை" என்று சொன்னார். கிராம சேவகர்கள் நிய மன விஷயத்தில் மனுக்கள் கோரப்படுகின்றன. மனுக்கள் வந்த பிறகு ஜில்லா கலெக்டரும், இன்னும் சிலருமாகச் சேர்ந்த ஒரு கமிட்டி கூடி, மனுதார்களை நேரில் பார்வையிட்டுக் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். அப்பொழுது திருப்தி ஏற்பட்டால்தான், கிராம சேவகர்களாக நியமனம் பெறுகிறார்கள். பிறகு அவர்களுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் 18 மாதங்களுக்குக் கடுமையான பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி கடுமையாக இருப்பதால், சில பேர், "எங்களால் முடியாது" என்று ஓடி வந்துவிடுகிறார்கள். அந்த 18 மாதப் பயிற்சிக்குப் பிறகுதான் அவர்கள் கிராம சேவகர்களாக நியமிக்கப் படுகிறார்கள். இருந்தாலும், அவர்கள் சரிவர வேலை செய்வதில்லை யென்றால், அப்போதைக்கப்போது அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீஸர்களைப் பொறுத்தமட்டில், இப்பொழுது அவர்கள் பல இலாகாக்களிலிருந்தும் பொறுக்கப் படுகிறார்கள்.

இது ஒரு புதிய வேலை, அதைச் செய்வதற்குத் தகுதி வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. அந்தத் தகுதியை "இண்டர்வ்யூ" செய்து நிர்ணயிக்க முடியாது. நம்முடைய இலாகாக்களில் அவர்களுடைய முந்திய ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துப் பார்த்துவிட்டுத தான் நியமிக்கிறோம். தகுதியில்லையென்றால், அவர்களை வெளியேற்றி விடலாம். அதற்கு யாதொரு விசாரணையும் செய்ய வேண்டியதில்லை. இந்த இயக்கத்தில் தயக்கம் இருக்கக்கூடாது; அதற்குத் தகுதியான அதிகாரிகள் வேண்டும். ஆட்களைப் பொறுக்கியெடுத்து, பின்னால் அவர்களுக்குத் தகுதியில்லை யென்றால், அவர்களை மாற்றிவிடலாம் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் 25,503,000 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இதில் 110 பிளாக்குகளும், 7,390 கிராமங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன.

மற்றொரு விஷயம். அரசாங்கம் செலவு செய்வது வேலைகளுக்காக மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக சுமார் 2 கோடியே 68 லட்சம் ரூபாய் என்றால், ஜனங்கள் தாங்களாகவே கொடுத்தது 1 கோடியே 24 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. முன்பு மனுப்போட்டும் ஒருவரும் முன்வந்து செய்யாதது போய், இப்பொழுது மக்கள் தாங்களாகவே வந்து வேலை செய்யும் மனோபாவத்தை உண்டாக்கியிருப்பது சமுதாய நலத் திட்டத்தின் சாதனை. செலவில் நூற்றுக்கு 46 பங்கு மக்களால் கொடுக்கப்பட்டதென்றால், அதுவே ஒரு சிறந்த சாதனையாகும். இந்தத் திட்டத்திலே முக்கியமாக வற்புறுத்தப்படுவது விவசாய அபிவிருத்தி. இந்த ஆண்டிலே 20 சத விகிதத்திற்குக் குறையாமல் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டு, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதுமாதிரி கிராமங்களில் விவசாயிகளால் உற்பத்தி எவ்வளவு பெருகினாலும், எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்து வேலை செய்பவர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், சிறு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். ஆகலால், தொழில் வளர்ச்சியிலும் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டரைப்பற்றிச் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் கிராமங்களுக்கே போவதில்லை யென்றும், ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸிலேயே இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா முதலியாருக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மாதத்திற்கு 20 நாட்கள் ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்று நிபந்தனையிருக்கிறது. அதற்குக் குறைந்தால், அவர்கள் பெறக்கூடிய பிரயாணப்படி குறையும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிரயாணப்படி (எப்.டி.ஏ.) அவ்வாறு 20 நாட்களுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யாவிட்டால், லீவு எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அதுமாதிரி மற்ற அதிகாரிகளும் விவசாயிகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். "குடியானவர்கள் தினம்" **(Farmers' Day)** கொண்டாடப்படவேண்டுமென்றால், அது ஒரு பெரிய திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அவ்வாறு இப்பொழுது பல இடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

டெபுடி டைரக்டர் எதற்காக அதிகமாக பீல்ட்மென்களை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. பெரிய திட்டத்தை வகுத்து அதை நிறைவேற்றும் போது, டெபுடி டைரக்டர்களுடைய சேவை அவசியமாக இருக்கிறது என்று என்னுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். டெபுடி டைரக்டர்களும் அதிகமாக இல்லை. மூன்று டெபுடி டைரக்டர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சேவை வேண்டும். கல்வி அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாத விஷயங்களில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் சங்கடங்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இவர்களுடைய சேவை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [19th July 1957

அவசியம். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களை அதிகப்படுத்துகிறோம். ஒரு பிர்க்காவுக்கு ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் இருக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கூடிய வரையில், டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அவர்களுடைய சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கு இருக்கிறார்கள். சம்பளத்தை உயர்த்துவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் செலவைக் குறைக்கப் பார்க்கிறோம். சில சமயங்களில் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரே ஜில்லாவிற்கு இரண்டு அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இருக்கிற சம்பளத்தை உயர்த்துவது என்றால், அது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. செலவை அதிகப்படுத்தாமல், எவ்வளவு தூரம் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமென்று பார்க்கிறோம்.

ஒன்று இப்போது குறிப்பிடப்பட்டது. அதை நானும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயக் கல்லூரிக்கான ப்ரீ-ப்ரொபெஷனல் கோர்ஸுக்கு மாணவர்கள் பொறுக்கும் விஷயத்தில், கல்லூரியில் எத்தனை ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை மனுக்கள் வரவில்லையென்றால், அது கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். நமக்கு விவசாயத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வேண்டும். ஆதலால், வேண்டிய மனுக்கள் ஏன் வரவில்லையென்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்தக் குறையை நீக்கும் விஷயத்தில் நாம் கவனம் செலுத்தலாம்.

இன்னும் ஒரு கனம் அங்கத்தினர், "விவசாயக் கல்லூரிப் படிப்பு விவசாயிகளுக்கு பயன்படுவதில்லை" என்று சொன்னார். விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். விவசாயிகளே அதை நன்கு பாராட்டுகிறார்கள். நல்ல ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள நம்முடைய நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் தயாராயிருக்கிறார்கள் ; அவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் நம்முடைய அதிகாரிகள் தொண்டுபுரிய வேண்டும் என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் பிராந்தியத்திற்கு இந்தத் திட்டம் வேண்டுமென்று சொன்னதிலிருந்து, இந்த சமுதாய நலத் திட்டம் எப்படி போற்றப்பட்டு வருகிறது என்று மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கு விளங்கும்.

விவசாயக் கல்லூரிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கருணாநிதி கூறியபோது, விவசாய கல்லூரிக்கு ஒதுக்கப்பட்டது குறைவாக இருக்கிறது என்று ஏதோ புள்ளி விவரத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம், குறிப்பிடப்பட்ட தொகை விவசாயக் கல்லூரியின் தரத்தை மேலும் உயர்த்துவதற்குத்தானே தவிர, முன்பு செலவு செய்ததைவிட குறைவாக செலவு செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

விவசாயிகளுக்கு செய்யப்படுகிற இத் திட்டங்களெல்லாம் கண்ணீர் துடைப்பு என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். (சிரிப்பு.) கண்ணீர் என்பது இப்போது சாதாரணமாக வழங்கப்படுகிற ஒரு வார்த்தை. ஒரு அங்கத்தினர் கண்ணீர் துடைப்பு என்று சொன்னார். அதை ஒட்டி அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். உண்மையிலேயே இவைகளெல்லாம் கண்ணீர் துடைப்பு திட்டமில்லை. விவசாயம் சீக்கிரத்திலே கணிசமான முறையில் பெருக, கணிசமான முறையில் உற்பத்தி பெருக, இந்த திட்டத்தை யெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் சொன்னார்கள் டிராக்டர்களைப் பற்றி, சிறு சிறு டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று. பெரிய டிராக்டர்களாக இருப்பதால் பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் பலன் என்று சொன்னார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் டிராக்டர்கள் போதாது என்று சொன்னார்கள். கூடிய வரையில் சிறு டிராக்டர்கள் வாங்குகிறோம். ஐந்து எக்கர், நான்கு ஏக்கர் நிலங்களுக்கு டிராக்டர் வாங்குவது கஷ்டம். முப்பது அல்லது நாற்பது ஏக்கராக இருந்தால் வாங்கலாம். இதில் விவசாயிகள் கூட வாங்குவதற்கு முன் வரவேண்டும் என்ற உயர்ந்த பண்பாடு வேண்டும். அப்படி வாங்கி சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். அரசாங்க திட்டம் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. அரசாங்கமே டிராக்டர்களை வாங்குவது லாப நஷ்டமில்லாமல் வினியோகிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான். இப்போது இருக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்கள், புதிய கூட்டுறவு சங்கங் கள் எல்லாம் டிராக்டர்கள் முதலியவைகளை வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். இதை சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் நிறைவேற்றியும் வருகின்றன. மேலும் பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் முன்வந்து இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பது தான் என் எண்ணம்.

கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கடன் பெறுவதிலேயே யுள்ள கஷ்டத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். கடன் கொடுப்பதைக்கூட விவசாய இலாகா ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். அபிவிருத்தி வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாய அதிகாரிகளுக்கு அனாவசிய தொல்லைகளை கொடுக்கக்கூடாது. இவைகளை பார்த்துக் கொடுப் பது ஒரு பெரிய பொறுப்பாக இருக்கிறது. முன்பு உரம் முதலியவைகளை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். கிராம கூட்டுறவு சங்கங்கள் முன் வந்து இந்த மாதிரி பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பது தான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம்.

Seed Farm பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். **Seed Farm** வைப்பதிலே கூட ஏற்கெனவே குத்தகை எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளிடமிருந்து நிலம் வாங்க முடியவில்லை. விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு நிலம் கிடைப்பதில்லை. நல்ல நிலமாகப் பார்த்து வாங்குகிறோம். விலை அதிகமாயிருந்தால் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம். குத்தகை அதிக மாயிருந்தால் விட்டுவிடுகிறோம். ஐம்பது ஏக்கரில் விதைப் பண்ணைகள் இருந்தால்தான் economical ஆக இருக்கும். விளை நிலங்களை குத்தகை க்கு விடாமல் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சிறு சிறு விவசாயி களிடமிருந்து விதைகள் வாங்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு வாங்குவது நல்லதுதான். அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தால் அதிகம் கொடுக்கிறார்கள் என்ற குறைப்பாட்டுக்கு இடமில்லாமல் தான் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பிட்ட பேர்களைப்பற்றி என்னிடம் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது.

கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். இதில் குறுகிய காலக் கடன், நீண்ட காலக் கடன் என்று இருக்கிறது. குறுகிய காலக் கடன் என்பது, அறுவடைக்குப்பின் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். கடன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அதை திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு மனம் இருப்பதில்லை. கடன் வாங்குகிறவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. ஒரு சிலர் உடனே கொடுக்க வேண்டும் என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள். சிலர், இது அரசாங்கத்திடம் வாங்கிய கடன்தானே, இது கொடுக்கப்படாத கடன் என்றுகூட கிராமங் களில் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் மேற் கொண்டு எப்படி கடன் வாங்குவது. அறுவடை தவறியபோது தராவிட்டால் அப்போது பாதகமில்லை. எங்கு பார்த்தாலும், கடன் வாங்குவது ; ஆனால்

தவணைப்படி கொடுப்பதில்லை. இம்மாதிரி நான்கு, ஐந்து தவணை கொடுக்காமல் இருந்துவிட்டு, பிறகு அதிகாரிகள் எல்லாவற்றையும் கேட்கிருர்கள், முன்பே என் வாங்கவில்லை என்று சொல்லுகிருர்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லுகிறேன் ; ஏனென்று கேட்டால் கனம் அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கம் துன்புறுத்துகிருர்களோ என்று நினைக்கலாம். அவர்களுக்கு சொல்லுகிறபோது, அவர்கள் மூலம் விவசாய மக்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நம் திட்டங்கள் நன்கு நிறைவேற்றப்படவேண்டுமாளுல், விவசாயிகள் ஒத்துழைப்பு அவசியம், அவர்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்க தயங்காமல் முன் வரவேண்டும்.

கடைசியாகப் பேசிய கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில உறுப்படியான விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்.

(Deputy Speaker sounded the gong.)

I will continue till 2-5 p.m.

DEPUTY SPEAKER : We have to assemble again at 3 p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Leader of the Opposition stopped only at 1-20 p.m. அடிக்கடி இலாகாவின் தலைமை அதிகாரிகளை மாற்றிக் கொண்டு வருகிருர்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அரசாங்கத்திற்கும், முக்கியமாக எனக்கும், கூடிய வரையில் தலைமை அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, ஜில்லா அதிகாரிகளைக் கூட மாற்றக் கூடாது என்பதைத்தான் கண்டிப்பாக அனுசரித்து வருகிறேம். இருந்தாலும் இப்படி மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. சமீபத்திலே ஒரு தலைமை அதிகாரியை மாற்ற வேண்டியிருந்தது. திடீரென்று முன்பு இருந்த தலைமை அதிகாரி வியாதியாய் போய்விட்டார், அதனுல் லீவு எடுத்துக் கொண்டார். தாற்காலிகமாக ஒருவரைப் போட்டோம். இப்போது இது நிரந்தரம் என்று சொல்லுகிறேன். டெபுடி டைரக்டராக, மூன்று மாதம், நான்கு மாதம் Service உள்ளவர்களை போட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டார். இப்போது டெபுடி டைரக்டராகப் போடப்பட்டிருப்பவர்கள் Headquarters Joint Director-ஆக தொண்டு புரிந்தவர்கள். அவர்கள் நான்கு மாதமே இருந்தாலும் ஏன் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது என் எண்ணம். Regional Deputy Director-ஆக இருந்தவர்கள் தகுதியான முறையில் வேலை பார்க்கும்போது, தண்டனை போல கீழே உள்ளவர்களை போடுவது நல்லதல்ல என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஆயில் இஞ்சின்கள் அமைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆளுல் கால தாமதம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. சில சமயங்களில் இஞ்சின்கள்தான் கிடைப்பதில்லை. இதை வழங்குவதில் அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிருர்கள். எங்கெங்கே கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்திருக்கிருர்கள். அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூட்டுறவு சங்கங்களை வற்புறுத்திக் கொண்டும் வருகிருர்கள். இது விஷயத்தில் என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் கேட்டார். இது விஷயமாக என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்பது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்கு தெரியும்.

பசுந்தாள், விதை கொடுப்பதை பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இன்னின்ன உரம் கொடுப்பது என்ற நிர்பந்தம் கிடையாது. விவசாயிகள் எந்த விதை வேண்டும் என்று கேட்கிருர்களோ அதைக் கொடுக்கத்தான் ஏற்பாடுகள்

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்ன விதத்தில் அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அந்த விதத்தில் விவசாயிகளுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. எந்த எந்த இடங்களிலிருந்து பசுந்தாள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ அந்த அந்த இடங்களிலிருந்து அதை எடுத்துக் கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சூப்பர்பாஸ்பேட்டைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சூப்பர்பாஸ்பேட்டுக்கோ அல்லது மற்றவைக்கோ ஓரளவு தான் சப்சிடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் விவசாயிகள் அரசாங்கத்தை எதிர் பார்க்கமாட்டார்கள், அவர்கள் எதிர் பார்க்கவும் கூடாது. எந்த எந்த வகைகளில் அவர்களுக்கு சப்சிடி கொடுக்க முடியுமோ அந்த வகைகளில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அத்துடன் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி எந்த எந்த வழிகளில் கிடைக்கின்றனவோ அவைகளை யெல்லாம் நாங்கள் பயன் படுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம். பயன் படுத்திக் கொள்ளாமல் இல்லை. காடுகளிலிருந்து பசுந்தாளையும் உலர்ந்த இலைகளையும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அங்கங்கே அனுமதிக்கிறோம். ஆனால் அப்படியே இலவசமாக விட்டு விடுவது என்பது கூடாது. அப்படி இலவசமாக விட்டு விட்டால் காடுகள் அழிந்து போய் விடும். அதிலிருந்து பல தகராறுகள் வரலாம். அப்படி அனுமதித்தால் பலம் உள்ளவர்கள் அதன் பயனை பூராவும் பயன்படுத்திக் கொண்டு பலம் இல்லாதவர்களை பயன் அடைய முடியாமல் செய்துவிடுவார்கள் என்பதற்காகத்தான் இலவசமாக கொடுப்பதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். சில இடங்களில் பசுந்தாளை வெட்டி எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஏலம் போடப்படுகிறது. அதை விவசாயிகள் பயன் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இம்மாதிரி புதுக்கோட்டையில் நடைபெற்று வருகிறது. வேறு பிராந்தியங்களில் இப்படி இல்லை யென்றால் அதைப் பற்றி கவனிக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம். உலர்ந்த இலைகளை யார் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்து விட்டால் காட்டிலுள்ள மரங்களையெல்லாம் வெட்டி விடுவார்கள். அதனால் சில தடைகள் விதிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கால்நடை வளர்ச்சியைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. கால்நடை வளர்ப்புக்கு கால் நடை தீவனம் ரொம்பவும் முக்கியம். இதை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. எங்கெல்லாம் வேஸ்ட் நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய தீவனத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்றும் அதை நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கும் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கும் அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதன் மூலமாக கால்நடை தீவனத்தை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

முந்திரிச் செடியைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கருணாநிதி குறிப்பிட்டார். முந்திரி செடி இருப்பதையெல்லாம் அழிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார். பழுப்பு நிலக்கரியின் அவசியத்தைப்பற்றி அங்கு சில இடங்களில் அந்த செடிகள் அழிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் தான் அழிக்கப்படுகிறதே ஒழிய வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை. அம்மாதிரி எல்லா இடங்களிலும் அழிக்கப் படுவது இல்லை. சுரங்க வேலைக்கு என்று இடங்களை எடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அங்கு அவசியமாக அழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதிகப்படியான நஷ்டம் ஏற்படப்போவதில்லை என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். எக்கருக்கு 30 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்காது. அவசியம் இருந்தால் நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கப்படும். எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்கள் பேசும் போது இது சம்பந்தமாக கிழக்கு ஆப்ரிகாவில் ஏற்பட்ட பியாஸ்கோபோல் ஏற்பட்டு விடும் என்று குறிப்பிட்டார். அப்படி ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது என்பதை நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். இப்பொழுது அங்கு மழை இல்லாமல் நன்றாக வளர்ந்து வருகிறது. மழை இல்லாமல் இருந்தால் அது நன்றாக வளரும். அதனால் அதிகப்படியான அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது என்பதை நான் உறுதியாகக் கூறுவேன்.

ஸ்ப்ரேயர்களின் அவசியத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதை விநியோகிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில்கூட கூட்டுறவு சங்கங்கள் உதவ முன் வரவேண்டும். எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவது என்பது முடியாத காரியம். சிலவற்றை கூட்டுறவு சங்கங்கள் எடுத்து நடத்தவேண்டும். அதற்காகத்தான் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி அமைத்துக் கொண்டால் அங்கங்கே சுலபமான முறையில் இவைகளை எல்லாம் செய்து கொள்ளலாம்.

விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அது பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்த வகையில் இப்பொழுதுள்ள விதியை மாற்றியமைக்கலாம் என்பதற்காக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக கமர்சியல் மார்க்கெட் ஆக்டை திருத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசு கிடைத்த பிறகு அதை எந்த அளவில் நிறை வேற்றி வைக்க முடியும் என்பதை பற்றி முடிவு செய்யப்படும்.

எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்கள் க்விக் மூவ்மெண்ட் ஆப் புட் க்ரெயின்ஸை பற்றி குறிப்பிட்டார். இந்தக் கஷ்டத்தை தீர்ப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இது சம்மந்தமாக ரயில்வே இலாகாவுடன் கலந்து கொண்டு வருகிறோம். எந்த விதமான கஷ்டங்களும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

கடைசியாக மீனவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. அவர்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். மீனவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு சிலர் சொந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது சரியல்ல என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கிராமத்திலுள்ள எல்லா மீனவர்களும் பயனடைய வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஒரு சிலர் மட்டும் பயன் அடைவது என்று நினைத்தால் அது சரியல்ல. இரண்டாவதாக ஏலம் போட்டால் அந்த ஏலத்தில் கூட்டுறவு சங்கத்துடன் மற்றவர்களும் போட்டி போட வேண்டும். ஏலம் போட்டால் கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களுடன் போட்டி போடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். ஒரு காரியத்தை பற்றி நான் விவரம் கவனித்தேன். கூட்டுறவு சங்கம் கொடுக்கக்கூடியதற்கும் ஏலத்தில் கிடைக்கக்கூடியதற்கும் ரூபாய் 1,000 வித்தியாசம் இருந்தது. எனவே கிராமத்தில் கூட்டுறவு காரியத்திற்கே விடுவதினால் கிராமத்தில் அதிருப்தி ஏற்படுவதோடு சர்க்காருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. இந்த விதத்தில் அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதனால் உண்மையில் நல்ல முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. இதில் ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அதை அவ்வப்போது அரசாங்கத்தினருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தால் அதை பரிசீலித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri Govindasamy withdrawing his cut motion to Demand XVIII?

SRI A. GOVINDASAMY : No. Sir.

19th July 1957]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the allotment of Rs. 2,61,32,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries—be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the Demand to vote. The question is—

"That Government be granted a sum not exceeding rupees 2,61,32,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri Marimuthu, withdrawing his cut motion to Demand XIX—Veterinary?

SRI A. R. MARIMUTHU : No, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the allotment of Rs. 74,92,400 under Demand XIX—Veterinary—be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the Demand to vote. The question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding rupees 74,92,400 under Demand XIX—Veterinary."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri P. V. Shanmugam withdrawing his cut motion to Demand XXXII?

SRI P. U. SHANMUGAM : No, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the allotment of Rs. 2,76,88,700 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works—be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the Demand to vote. The question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding rupees 2,76,88,700 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: There is no cut motion to Demand XXXVIII. I shall now put the Demand to vote. The question is—

"That Government be granted a sum not exceeding rupees 25,33,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: I now adjourn the House to meet again at 3–10 p.m.

The House then adjourned for lunch.

After lunch—3–10 p.m.

(5) DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

MR. SPEAKER: We will now take up the next Demand, namely, Demand XXII—Harijan Uplift.

இப்பொழுது 22-வது மான்யக் கோரிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஹரிஜன " முன்னேற்றம்" என்றதலைப்பின் கீழ் அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 1,94,17,100 ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று மான்யம் கோரப்படும். இதற்காக நான்கு மணி நேரம் விவாதிப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் இரண்டு மணி நேரமும், நாளை காலை இரண்டு மணி நேரமும் இதுபற்றி விவாதம் நடக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கை மிக முக்கியமானதாக இருப்பதால், இதை விவாதிப்பதற்கு இன்னும் இரண்டு மணி நேரம் அதிகப்படுத்தும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மந்திரி அவர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: இம்மான்யததிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நான்கு மணி நேரமும் விவாதம் நடக்கட்டும். ஆரம்பத்திலேயே " நான்கு மணி நேரம் போதாது " என்று சொன்னால், என்ன செய்வது? நான்கு மணி நேரமும் விவாதம் நடக்கட்டும். அதற்குள் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குப் பேச அவகாசம் கிடைக்காவிட்டால் அப்பொழுது யோசித்துக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது விவாதம் நடக்கட்டும். **Extension of time**-யை நாளைக்குப் பார்க்கலாம்.

* THE HON. SRI P. KAKKAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,94,17,1000 under Demand XXII—Harijan Uplift."

மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்கம் ஹரிஜன, மக்களுக்காகவும், பின் தங்கிய மக்களுக்காகவும் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முக்கியமான முயற்சிகளையும் திட்டங்களையும் பற்றிய முழு விவரத்தை உங்கள் முன்னால் சொல்வதற்கு முன்பு, இந்த சென்னை அரசாங்கம் இந்தியா தேசத்திற்கே " ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றம் " என்னும் விஷயத்தில் வழிகாட்டியாகஇருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அரசியல் அமைப்பு ஹரிஜன நல இலாகா ஒரு உயர்தர ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியின் தலைமையின் கீழ் சென்னையில் இருக்கிறது. இவருக்கு உதவியாக ஒரு உதவி அதிகாரி இருக்கிறார். ஜில்லா தலைமை காரியாலயங்களில் ஜில்லா க்ஷேம நல அதிகாரிகள் இவ்வேலையை கவனித்து வருகின்றனர். ஜில்லா கலெக்டர்

13th July 1957] [Sri P. Kakkan]

இந்த இலாகா சம்மந்தமான முழு நிர்வாக பொறுப்பையும் ஏற்று நடத்தி வருகிறார். ஏழு ஜில்லாக்களில் டெபுடி கலெக்டர் அந்தஸ்தில் ஜில்லா க்ஷேம நல அதிகாரிகள் இருக்கின்றனர். மற்ற 5 ஜில்லாக்களில் இவர்கள் தாசில்தார் அந்தஸ்தில் இருக்கின்றனர். இந்த 5 அதிகாரிகளையும் டெபுடி கலெக்டர்கள் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்த உத்திதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தீண்டாமையை ஒழிக்கவும், தீண்டாமையைப் பொது விடங்களில் கடைப் பிடிப்பவர்களை தண்டிக்கவும், தீண்டாமைக் குற்றச் சட்டம் 1955-ல் இயற்றப் பட்டது. அந்தச் சட்டம் இந்திய யூனியன் பூராவிலும் அமுலாகிறது. 1947-ம் ஆண்டில் சென்னை அரசாங்கம் இயற்றிய சமூகத் தடைகள் நீக்கல் சட்டத்தில் இந்திய அரசாங்க சட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சில பிரிவுகள் மட்டும் நீக்கப்பட்டன தீண்டாமை ஒழிப்பு சட்டத்தின் கீழ் எந்த குற்றம் செய்த போதிலும், அதற்கு சட்டப்படி தண்டனை அளிக்க வாய்ப்பு அளிக்க பட்டிருக்கிறது. அதாவது மற்ற கொடிய குற்றங்கள் செய்தால் எப்படி இந்தியன் பினல் சட்டத்தின்படி தண்டனை அளிக்கப்படுகிறதோ அதே வகையில் தீண்டாமையை கடைப்பிடிக்கும் விஷயத்திலும் கடுந் தண்டனைகள் அளிக்க சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள இந்து ஆலயங்களில் எல்லா வகுப்பைச் சேர்ந்த இந்துக்களும் தாராளமாகச் செல்வதற்கு சென்னை ஆலயப் பிரவேச சட்டம் வழி செய்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் இந்து ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் எந்த இந்து வகுப்பார்மீதும் யாதொரு விதமான வழக்கும் தொடர முடியாதபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆலயத்திலுள்ள எந்த புண்ணிய தீர்த்தத்திலும், குட்டை அல்லது ஊற்று அல்லது நீரோடைகளில், ஆலயத்தின் உள்ளே இருந்தபோதிலும் அல்லது சுற்று பிரகாரத்தில் இருந்தபோதிலும், அவற்றில் குளிக்கவோ அல்லது அந்தத் தீர்த்தத்தை உபயோகிக்கவோ, எல்லா இந்துக்களுக்கும் உரிமை உண்டு என்று இந்த சட்டம் அனுமதித்து இருக்கிறது. இதே மாதிரி மலைகள் மீதுள்ள கோவில்களை அணுகவும் அந்த மலைகள் அல்லது குன்றுகள் மீது ஏறிச் செல்லவும் எந்த இந்துவுக்கும் உரிமை உண்டு என்றும் வழி செய்யப்பட்டிருக் கிறது. ஆலயத்தில் தீண்டாமையை அனுசரித்து எந்த ஒரு இந்துவையும் யாராவது தடை செய்தால் அவர்களுக்கு முதல் குற்றமாக இருந்தால் நூறு ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கலாம். இரண்டாவது அல்லது அதற்குமேற்பட்ட குற்றங்களாக இருந்தால் ஆறு மாத சிறை தண்டனையோ அல்லது ரூபாய் 500 வரை அபராதமோ அல்லது இரண்டுமோ விதிக்க அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்பட்ட வகுப்பினர்களை முன்னேற்றுவதற்காக அரசாங்கம் எடுத்துள்ள சில முக்கியமான நடவடிக்கைகள் பின் வருமாறு :

ஹரிஜன மக்களுக்கு கல்வி வசதி செய்ய வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்திற்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரு முக்கியமான கடமையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும், பழங்குடி மக்க ளுக்கும் ஆரம்பக் கல்வி முதல் கல்லூரி படிப்பு வரை யாதொரு விதமான பாகுபாடும் இல்லாமல் இலவசமாக கல்வி கற்க வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின் றன. ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு, மாணவர் விடுதிகளில் தங்கி படித்தாலும் அல்லது வெளியிலிருந்துகொண்டு படித்தாலும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்க பட்டு வருகிறது. கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து வரும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு அரசாங்கமே மாணவர் விடுதிகளை நடத்தி வருகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் விடுதிகளுக்கும் மான்யங்கள் அளித்து வருகிறது. 1956–57-ம் ஆண்டில் 950க்கு மேற்பட்ட ஹரிஜன நலப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் நடத்தி வந்திருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிகளில் சுமார் 82,000 மாணவ, மாணவிகள் கல்வி கற்றனர். இப் பள்ளிகளில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இல வசமாக நடுப்பகல் உணவு அளிக்கப்படுகிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்குமாக 230 மான்யம் பெறும் விடுதிகளும் அரசாங்கமே நடத்தும் 24 விடுதிகளும் இருக்கின்றன. 1956–57-ம் ஆண்டிலிருந்து மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பிற்கு மேல் படிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள், பழங்குடி வகுப்பு மாணவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு இந்திய அரசாங்கமே உபகாரச் சம்பளங்களை வழங்கி வருகிறது. மேலும் (மேல் வகுப்பிற்குத் தேர்ச்சியடைந்த) பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் 1955–56-ல் அரசாங்கம் வழங்கி வந்த உபகாரச் சம்பளத்தை, 1956–57-ம் ஆண்டிலும்

[Sri P. Kakkan] [19th July 1957

தொடர்ந்து அளிப்பதென்று இந்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. சில விதிகளை அனுசரித்து மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் இந்த உபகாரச் சம்பளங்கள் இப்போது வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அதாவது வருமானம் ஓரளவிற்கு குறைந்துள்ள குடும்பத்திய மாணவர்கள், டிப்ளோமா அல்லது சர்டிபிக்கட் தேர்வுகளில் 60 மார்க்குகளுக்குக் குறையாமல் வாங்கியிருந்து, மேற் படிப்பு படிக்க விரும்பினுல் அவர்களுக்கு இச் சலுகை கிடைக்கும். அல்லது பட்டப் படிப்பில் 50 மார்க்குகளுக்கு குறையாமல் வாங்கியிருந்து பட்டப் படிப்பிற்கு மேல் படிக்க விரும்பினுல் அவர்களுக்கும் இந்த உபகாரச் சம்பளம் வழங்கப்படும். இந்த இரு பிரிவுகளிலும் 5 சத விகித மார்க்கு குறைவாக வாங்கி இருந்தபோதிலும் மாணவிகளுக்கு இதேமாதிரி சலுகை அளிக்கப்படுகிறது.

சில மாணவர்களுக்கு இந்திய அரசாங்கம் அளிக்கும் உபகாரச் சம்பளம் போதாமல் இருக்கிறது என்று தெரிய வந்திருக்கிறது. இவர்களுக்கு சென்னை அரசாங்கமே மேற்கொண்டு ஆகும் செலவை ஏற்றுக் கொள்ள சம்மதித்து இருக்கிறது. உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதில் சிறிது கால தாமதம் ஏற்படுவதால் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக, ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் முன் பணமாக ரூ. 200-க்கு அதிகப் படாமல் ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டர் கொடுத்து உதவி, பிறகு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும்பொழுது திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளும்படி உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் பழங்குடி மாணவர்களுககும் அரசாங்கக் கல்வி நிலையங்களில் 16 சத வீதம் இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி சென்னை கல்வித் துறை விதிகளின்கீழ் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் 25 சத வீதம் இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இடம் ஒதுக்குவது அரசாங்கம் மான்யம் பெறும் எல்லா கல்வி நிலையங்களுக்கும் செல்லுபடியாகும். அதாவது, கலை, தொழில்—நுட்பக் கல்லூரிகள், செகண்டிரி, மற்றும் இதர ஆசிரியர்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஆகியவைகளுக்கு இவைகள் செல்லுபடியாகும். இந்த மாதிரி இடம் ஒதுக்கப்பட்டால்தான் அரசாங்க மான்யம் மேற்படி கல்வி நிலையங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று ஒரு கட்டு திட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1956–57-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள், சென்னை விமான கிளப்பில் விமானம் ஓட்டும் பயிற்சி பெற்றாலும், டேராடூனில் உள்ள "சைனிக்" திட்டத்தில் பயிற்சி பெற்றாலும் அவர்களுக்கு விசேஷ உபகாரச் சம்பளங்கள் வழங்கவும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை வைத்திய கல்லூரி நடத்தும் பி.டி.எஸ். (பல் வைத்திய பயிற்சிக்கும்) அண்ணுமலை பல்கலைக் கழகம் நடத்தும் எம்.ஓ.எல். பட்டத்திற்கும் இந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்கலாம் என்று அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது.

1956–57-ம் ஆண்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு கல்வி வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும், 1957–58-ம் ஆண்டில் வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் கீழ் வருமாறு :—

	1956–57-ல் செலவினம்.	1957–58-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்)	
உபகாரச் சம்பள மான்யம்	11·80	25·65
நடுப்பகல் உணவு வழங்குவதற்காக	1·93	6·41
மாணவர் விடுதி மான்யம்	14·59	14·54
பள்ளிகள், மாணவர் விடுதிகள், ஆகியவற்றின் பராமறிப்பிற்கும் பழுது பார்ப்பதற்குமான பல வகைப்பட்ட செலவுகள்	38·76	58·32
ஆக மொத்தம் ..	67·08	104·92

கல்வி வசதிக்கு அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கவும், வீடு கட்டித் தருவதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் வழங்கவும், ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு புதிய சாலைகள் அமைக்கவும் சுடுகாட்டிற்கு பாதைகள் அமைக்கவும் வேண்டிய நிலங்களை அரசாங்கமே ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. சொந்த மனைக்கட்டு இல்லாமலும், வாங்க முடியாத நிலையிலும் இருக்கக் கூடிய ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் இலவசமாக கொடுக்கப்படுகிறது. மனைக்கட்டுகளுக்கு கிரயம் கொடுக்கக்கூடிய வசதியுள்ளவர்களிடமிருந்து மட்டும் இத் தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது. 1956–57-ம் ஆண்டில் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கவும் பாதைகள் அமைக்கவும் 6·34 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூபாய் 5·48 லட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1957–58-ம் ஆண்டிலும் இதற்காக ரூபாய் 4 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதல் தர பஞ்சாயத்துக்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள ஹரிஜனங்களை போலவே மனைக்கட்டுகள் வழங்கலாம் என்று அரசாங்கம் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. கிராமங்களிலுள்ள எல்லா தரிசு நிலங்களையும் மதம் மாறிய ஹரிஜனங்கள் உள்பட எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் சாகுபடி செய்ய வழங்குவதற்காக அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது.

1956–57-ம் ஆண்டில் சுமார் 2,690 மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டன. சுமார் 506·69 ஏக்கர் நிலங்கள் இதற்காக ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டன. புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து சுமார் 1,584 மனைக் கட்டுகள் ஜாரி செய்யப்பட்டன. மேலும் 1956–57-ம் ஆண்டில் சுமார் 4,901·01 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்கள் சாகுப்படிக்காக ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்யப்பட்டது. நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் வேலை எல்லா நிலைகளிலும் விசேஷமாக கவனிக்கப்படுவதோடு, இந்த விஷயத்தில் எந்த விதமான தாமதமும் ஏற்படக் கூடாது என்று ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கலெக்டர்கள் அவ்வப்போது ரெவினியு போர்ட்டுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அறிக்கை சமர்ப்பித்து வருகிறார்கள். அவ்வப்பொழுது இந்த விஷயமாக தக்க உத்திரவுகளும் போடப்பட்டு வருகின்றன.

ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் வீட்டு வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கவலையாய் இருந்துவருகிறது. முதன் முதலாக ஹரிஜனங்களுக்கு காலனிகள் கட்டித் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் சில திட்டங்களை வகுத்தது. இதற்காக இரண்டாம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூபாய் 15·09 லட்சம் செலவிட வேண்டும் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு 1956–57-ம் ஆண்டில் 2,513 வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு ரூபாய் 13·93 லட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பழங்குடி மக்கள் பழைய குற்றப் பரம்பரையினர், மற்றும் இதர பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ரூபாய் 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ரூபாய் 750 செலவிடுவது என்றும் இதில் கட்டிட சாமான்கள் வாங்குவதற்கு ரூபாய் 550 அரசாங்கமே இலவசமாக கொடுப்பதென்றும், வீட்டின் சொந்தக்காரர் உழைப்பு மூலமாக ரூபாய் 200 அளிக்க வேண்டுமென்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஹரிஜன மக்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகளாக இருப்பதினாலும், உழைப்பிற்கு வேண்டிய ரூபாய் 200-ஐ உடனடியாகக்கொடுத்து உதவ முடியாது என்ற காரணத்தினாலும் அவர்களுக்கு ரூபாய் 200 வட்டி இல்லாத கடனாக சொந்த பொறுப்பின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அவர்கள் சுலபமானதவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கலாம். சொந்தப் பொறுப்பு கொடுப்பதிலும் சில ஹரிஜனங்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருப்பதாக தெரியவருகிறது. ஆதலால் இந்த கட்டுப்பாட்டையும் எடுத்துவிட்டு அந்த வீட்டின் பேரிலேயே, கடன் கொடுக்கலாம் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹரிஜன காலனிகளுக்கு நல்ல சுகாதார வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று அரசாங்கம் 1956–57-ம் ஆண்டு முதற் கொண்டே கவனம் செலுத்தி வருகிறது. ஹரிஜன காலனிகளிலிருந்து சுடுகாடுகளுக்கும் மற்ற சாலைகளுக்கும் பாதைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எங்கெங்கே 20 குடும்பங்கள்

[Sri P. Kakkan] [19th July 1957

சேர்ந்து ஹரிஜன காலனிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு குடிநீர் கிணறு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இந்த மாதிரி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவு காலத்திற்குள் எல்லா இடங்களிலும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், கிராம குடிநீர்த் திட்டத்தின் கீழும் கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஹரிஜன காலனிகளுக்கு பொது சுகாதார வசதிகள் செய்வதற்காக 1956–57-ம் ஆண்டில் சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் இதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூபாய் 6 லட்சம் செலவிடுவது என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் சொந்த நிலம் வைத்திருந்தாலும் அல்லது குத்தகைக்கு எடுத்து பயிரிட்டாலும், உழவு மாடுகள், விவசாயக் கருவிகள், விதைகள் முதலியன வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் உதவிகள் அளித்து வருகிறது. உழவு மாடுகள், விவசாயக் கருவிகள், விதைகள், ஆகியவை வாங்குவதற்கு ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ரூபாய் 250 மான்யமாக கொடுக்கப்படுகிறது. இறைப்புக் கிணறுகள் வெட்டவும் மான்யங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. 1956–57-ம் ஆண்டில் மான்யமாக ரூபாய் 5·88 லட்சமும் மத்திய அரசாங்கம் திட்டங்களின் கீழ் ரூபாய் 6·23 லட்சம் மான்யமாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதே மாதிரி 1957–58-ம் ஆண்டிலும் மான்யமாக கொடுப்பதற்கு ரூபாய் 9·20 லட்ச ரூபாயும், மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்களின் கீழ் மான்யமாக அளிக்க ரூபாய் 8·12 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணமாகக் கொடுப்பதிலும் பல ஒழுங்கீனங்கள் ஏற்படலாம் என்று கருதப்படுவதால், மான்யங்கள் பலனடையப் போகும் மக்களைச் சேர வேண்டும் என்ற கருத்தோடு, சீட்டு குலுக்குப் போடும் முறையை மேற்கொள்ளலாம் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி மனு செய்து கொண்டிருப்பவர்களின் பெயர்களை குலுக்கிப் போட்டு யாருக்கு விழுகிறதோ அவருக்கு உழவு மாடுகளை வாங்கி ஹரி ஜன நலன் என்ற குறியீடுகள் செய்து அவைகளை வழங்குவது என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் இப்போது கிராமங்களில் பல தரப்பட்ட குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கம் நிதி உதவி செய்வது என்று தீர்மானித்து இருக்கிறது. இதனாலும் ஓய்வு நேரங்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு வேலைகொடுக்க வழி ஏற்படும். 1956–57-ம் ஆண்டில் கீழ் கண்ட குடிசைத் தொழில்களை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் கூட்டுறவு அடிப்படையில் நடத்தும்படி அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது:—

(1) கண்ணாடி வளையல்கள், மணிகள் செய்தல்,

(2) தோல் சாமான்கள் செய்தல்,

(3) நூல் நூற்றல், நெய்தல்,

(4) கைக்குத்தல் அரிசி தயாரித்தல்,

(5) கோழி வளர்ப்பு,

(6) தையல் வேலை,

(7) கொல்லு வேலை,

(8) பாய் முடைதல்.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள், பழங் குற்றப் பரம்பரையினர் ஆகிய இவர்களிடையே மேற்கண்ட குடிசைத் தொழில்களை பரப்பி அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கைத்தொழில் இலாகா டைரக்டர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூபாய் 3·77 லட்சம் செலவிடலாம் என்று அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. இதல்லாமல் சென்னை நகரில் பெரம்பூரிலும், திருவல்லிக்கேணியிலும், வெளியூர்களில் மற்றும் 7 இடங்களிலும் மிதியடி செய்யும் தொழிற் பட்டரைகள் ஆரம்பிப்பதற்காக ரூபாய் 91,000 அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மிதியடி தொழிலில் மிகவும் வல்லவர்களான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தொழில் கருவிகளும் வேலை செய்யும் இடங்களும் கிடைக்க வசதிகள் ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

19th July 1957] [Sri P. Kakkan]

பழங்குடி மக்களுக்கு கொல்லு வேலே, தச்சு வேலே, நூற்றல், நெசவு முதலிய தொழில்களில் தக்கப் பயிற்சியளித்து அவர்களே ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தோடு அரசாங்கம் தனி கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இந்த நோக்கத்தோடு இந்த வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பயிற்சிகள் அளிப்பதற்காக நீலகிரி ஜில்லா கோத்தகிரியில் ரூபாய் 40,000 செலவில் ஒரு பயிற்சி உற்பத்தி இணைப்பு தொழில் பட்டரை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நீலகிரி ஜில்லாவில் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட 7 இடங்களில் நூல் நூற்றல், நெசவு, தச்சு வேலே, கொல்லு வேலே, கூடை முடைதல், முதலிய தொழில்களில் பயிற்சியளிக்க ரூபாய் 13,000 செலவில் தொழில் பட்டரைகள் ஆரம்பிக்கப் படும். மதுரை, கோயம்புத்தூர், வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, நீலகிரி ஜில்லா களிலுள்ள பழங்குடிப் பெண்களுக்கு தையல் வேலே, பூ வேலே முதலிய வைகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக 8 பயிற்சி நிலேயங்களே 1957–58-ம் ஆண்டில் ரூபாய் 44,000 செலவில் ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

மாஜி குற்ற பரம்பரையினர் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடாமல் இருக்கும் பொருட்டு அவர்களுக்குத் தக்க வேலே வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே இக் குடி மக்கள் இளேஞர்களுக்கு குடிசைத் தொழில்களில் பயிற்சியளிக்கத் தக்க இடங்களில் பயிற்சி நிலேயங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டங்கள் போட்டிருக்கின்றது.

1956–57-ம் ஆண்டில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் உள்ள மாஜி குற்ற பரம்பரை மக்களுக்கு தச்சு வேலே, கொல்லு வேலே முதலிய குடிசைத் தொழில்களில் பயிற்சியளிக்க அரசாங்கம் ரூபாய் 19,000 அனுமதித்தது. இந் நிதியைக் கொண்டு நமது ராஜ்யத்திலுள்ள தொழில்கல்வி நிலேயங்களில் படித்துவரும் மாஜி குற்ற பரம்பரை இனத்தவர் மாணவர் களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்கள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலும் இதே மாதிரி உபகார சம்பளங்கள் வழங்க உத்தேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் மதுரை "தமிழ் நாடு தொழிற் பள்ளி யிலும்" திண்டுக்கல் தொழிற் கல்வி பள்ளியிலும் பயிற்சி பெறும் 200 பிரா மலே கள்ளர் வகுப்பு, மற்றும் மாஜி குற்ற பரம்பரை மாணவர்களுக்கு உப காரச் சம்பளங்கள் வழங்குவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ராம நாதபுரம் ஜில்லாவில் கைக்குத்தல் அரிசி தொழில் ஆரம்பிக்கவும் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. இவ் விஷயங்களுக்காக சுமார் ஒரு லட்ச ரூபாய் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு, சேலம் ஜில்லாக்களில் மாஜி குற்ற பரம்பரை இனத்தவர்களே கூடை முடையும் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்காக தனிப்பட்டவர்களுக்கு மான்யங்கள் வழங்க ரூபாய் 12,000 முன் பணமாகக் கொடுத்து உதவப்படும். மதுரை ஜில்லா கள்ளர் புனர்வாழ்வுத் திட்டத்தின் கீழ், கோழி வளர்த்தல், தேனீ வளர்த்தல் முதலிய குடிசைத் தொழில் கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இவைகள் இரண்டாம் ஐந் தாண்டுத் திட்ட காலத்தின்போது மேலும் அபிவிருத்தி செய்யப்படும். இத் துறையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூபாய் 6,000 செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கண்ட திட்டங்கள் இல்லாமல், அரசாங்க உதவி பெறும் மற்றும் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் "எலக்டிரிக் ஒயரிங்", கொல்லு வேலே, பொம்மைகள் செய்தல், சிறிய வார்ப்பு வேலேகள், "கியாஸ் வெல்டிங்" முதலிய தொழில் பயிற்சிகள் பெற்று பிற்பாடு அவர்களே அத் தொழில்களே நடத்த முன் வருவார்களானல் அவர்களுக்குத் தக்க கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக் கவும் அரசாங்கம் ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறது.

தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்றும், அது எந்த வகையிலும் வழக்கத்தில் இருக்கக்கூடாது என்றும் அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கி றது. 1938-ம் ஆண்டிலேயே சமூகத் தடைகள் நீக்க சட்டம் இயற்றியும் 1947-ல் ஆலயப் பிரவேச சட்டத்தை இயற்றி எல்லா பொது ஆலயங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் தாராளமாகச் செல்லலாம் என்று செய்ததின் மூலமாகவும், சென்னே ராஜ்யமே இந்திய அரசியற் சட்டத்திற்கு ஒரு வழி காட்டியாக அமைந்தது என்று பெருமை கொள்ளலாம். இவைகளோடு 1955-ம் ஆண்டில் இந்திய அரசாங்கம் இயற்றிய தீண்டாமை (குற்றச்) சட்டம் மூலமாக, தீண் டாமை சட்டப்படி தண்டிக்க கூடிய ஒரு குற்றம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri P. Kakkan] [19th July 1957

தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் செய்ய அரசாங்கம், சென்னை, கன்யாகுமரி தவிர மற்ற ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 3 டெபுடி சேவகர்களையும், 3 உதவியாளர்களையும் நியமித்திருக்கிறது. இவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று பொதுக் கூட்டங்கள், நாடகங்கள், பஜனைகள் மூலம் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரச்சாரம் நடத்தி வருகின்றனர். மக்கள் மனதில் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்ற எண்ணம் வளரும்படி செய்ய, தீண்டாமையால் ஏற்படும் கொடுமைகளை விவரித்து சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரத்தை சுவரொட்டிகள், துண்டு பிரசுரங்கள், மற்றும் இதர வழிகளில் நடத்தி வரும் ஹரிஜன சேவக் சங்கம் சென்னை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் லீக் சத்குரு சமரச சங்கம் முதலியவைகளுக்கு அரசாங்கம் பண உதவி செய்து வருகிறது. 1956–57-ம் ஆண்டில் விளம்பரத் துறைக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து ரூபாய் 48,000 செலவு செய்யப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்திற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறுவதில் சிறிது கால தாமதம் ஏற்பட்டதினால் அதிகப்படியாக செலவு செய்ய முடியாமல் போயிற்று. ஆனால் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூபாய் 2 லட்சம் இத்துறையில் செலவிடுவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீண்டாமையை போக்கவும், ஹரிஜனங்களையும் மற்ற இனத்தவர்களையும் ஒன்றுபடுத்த வேண்டும் என்னும் கருத்துடனும், அரசாங்கம் பல வகைகளில் முயன்று வருகிறது. 1956-57-ம் ஆண்டில் ஹரிஜன மாணவர்களுடன் மற்ற ஜாதி மாணவர்களுக்கும் ஹரிஜன நலப் பள்ளிகளில் பகலுணவு சாப்பிட அனுமதிக்கலாம் என்று வட ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருச்சி ஆகிய ஜில்லாக்களில் அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. இத் திட்டத்தை 1958-59-ம் ஆண்டில் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் பரப்புவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹரிஜன மாணவர்களை தனியாக ஒதுக்கிவைத்தல் கூடாது என்னும் கருத்தோடு, அரசாங்க மான்யம் பெறும் ஹரிஜன மாணவர் விடுதிகளில் 10 சத விகித இடத்தை பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்திரவிட்டுள்ளது. மேலும் அரசாங்கம் நடத்தும் ஹரிஜன மாணவர் விடுதிகளில் கீழ் கண்ட விதத்தில் மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்னும் விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது :—

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள்—75 சத வீதம்
பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள்—15 சத வீதம்.
முற்போக்கு வகுப்பு மாணவர்கள்—10 சத வீதம்.

ஹரிஜனங்களுக்கு புது காலனிகள் கட்டும்போது 10 சத வீதம் வீடுகளை அங்கு குடியிருக்க விரும்பும் மற்ற வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கலாம் என்றும் அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒதுக்கப்பட்ட வீடுகளுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்குள்ள வீடுகளைப் போலவே எல்லா வசதிகளும் செய்து தரப்படும்.

பொது நிதியிலிருந்து வாங்கப்பட்டு பராமரிக்கப்படுகிற எல்லா சுடுகாடுகளிலும் ஹரி ஜனங்களுக்கும் இடம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கம் தங்கள் கொள்கையை வகுத்து இருக்கிறது. அதோடு தனிப்பட்டவர்கள் வசமுள்ள சுடுகாடுகளையும் எல்லா வகுப்பினர்களுக்கும் படிப்படியாக திறந்து விடப்பட வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் ஊக்குவித்து வருகிறது. எந்த தனிப்பட்ட வகுப்பாரும் தமது ஏகபோக உரிமைக்காக சுடுகாடுகள் வேண்டும் என்று கோரினால், அவர்களுக்காக பொது நிதியிலிருந்து இனிமேல் நிலம் வாங்க அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. அந்த இனத்தவர் நிலம் வாங்க ஏற்படும் முழு செலவையும் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. ஆனால் ஹரிஜன நல இலாகா குறிப்பிட்டுள்ள சில வகுப்பினர்களுக்காகமட்டும் இவ் விதியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் உபயோகத்திற்கு என்று ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட சுடுகாடுகளும், மற்ற இனத்தவர்களுக்கும் இனிமேல் திறந்து விடப்படும். தீண்டாமையை ஒழிப்பதில் மெச்சத்தக்க சேவை செய்துள்ள சமூக ஊழியர்களுக்கும், கிராமத் தலைவர்களுக்கும் அரசாங்கம் தங்கப் பதக்கங்கள் வழங்க தீர்மானித்திருக்கிறது. இது மற்ற சமூக ஊழியர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்கும் என்றும், அவர்கள் தங்கள் சேவையை தொடர்ந்து செய்வார்கள் என்னும்

19th July 1957] [Sri P. Kakkan]

கருத்துடனும்தான் இத் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ரூபாய் நூறு மதிப்புள்ள முதல் வகுப்பும், ரூபாய் 50 மதிப்புள்ள இரண்டாம் வகுப்பு தங்கப் பதக்கங்களும் வழங்கப்படும். அதாவது குடிநீர் கிணறுகளை ஹரிஜன மக்கள் உபயோகித்துக் கொள்ள திறந்து விடுவது, ஓட்டல்களில் செல்ல வசதி செய்துகொடுப்பது, ஹரிஜன யுவர்களுக்கு அல்லது யுவதிகளுக்கு மற்ற மேல்வகுப்பு இனத்தவருடன் மணம் முடிக்க ஏற்பாடு செய்தவர்கள் ஆகியோர்களுக்கு முதல் வகுப்பு தங்க பதக்கங்கள் அளிக்கப்படும். ஆலயப் பிரவேசம், ஹரிஜன காலனிகளில் சமூக வேலைகள், முதலிய பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இரண்டாம் வகுப்பு தங்கப் பதக்கங்கள் அளிக்கப்படும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் முதல் வகுப்புத் தங்கப் பதக்கங்கள் இரண்டும், இரண்டாம் வகுப்புத் தங்கப்பதக்கங்கள் ஆறும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்கப்படும். இவைகளைப் பெறுவோர் விழாக்களிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்க நடத்தப்படும் எல்லா பொது வைபவங்களிலும், தங்கப் பதக்கங்களை அணிந்து கொள்ளலாம்.

அரசாங்க தஸ்தாவேஜிகளிலும், கடிதப் போக்கு வரத்துக்களிலும் "சேரி" என்ற பதம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அதற்குப் பதிலாக "காலனி" அல்லது "விடுதி" என்ற பதங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் அரசாங்கம் பல கல்விச் சலுகைகளை 1948–49-ம் ஆண்டு தொடங்கி அளித்து வந்திருக்கிறது. இவர்களுக்கு கல்வி நிலையங்களில் அரைச் சம்பள சலுகையும் மாணவர் விடுதிகளில் தங்க மான்யமும் தவிர, கட்டணங்கள் கட்ட நிதி வசதியும் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வகையில் 1948–49-ல் ஒரு லட்ச ரூபாய் செலவிடப்பட்டது, 1956–57-ல் 13 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு அரசாங்கம் சில விதிகளை வகுத்திருக்கிறது. அதன்படி அரசாங்க மான்யம் பெறும் எல்லா கல்வி நிலையங்களும், ஹரிஜனங்களுக்கு 16 சத விகிதமும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு 25 சத விகிதமும் இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று உத்திர விடப்பட்டிருக்கிறது.

ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மாணவர் விடுதிகளில் தங்கவும், சாப்பிடவும் ஏற்படும் செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்வதைப்போல, பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று கருதப்படும் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், மருத்துவ குலத்தவர்களுக்கும் இச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கும் சில வகுப்பினரை, மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களாகக் கருதி அவர்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு கிடைக்கும் கல்விச் சலுகைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்று 1957–58-ம் ஆண்டு முதல் அரசாங்கம் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விஷயங்களைப் புள்ளி விவரங்களாக நான் சொல்லப்போனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு நேரம் இருக்காது. அந்த விவரங்களையெல்லாம் கடைசியில் சொல்லுகிறேன். இப்போது இந்த மானிய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: கனம் மந்திரி அவர்கள், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 1,94,17,100-க்கு மேற்படாத தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று XXII-வது மானிய கோரிக்கையைப் பிரேரேபணை செய்திருக்கிறார்கள்.

எல்லா எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி சத்தியாவாணிமுத்து அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையையே ஆமோதிக்கிறார்களா என்று எல்லா எதிர் கட்சியினரையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அதை ஆமோதிக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகையால் இப்போது ஸ்ரீமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்களை அந்த வெட்டு பிரேரேபணையை பிரேரேபித்துப் பேசும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — TRUTH ALONE TRIUMPHS

[19th July 1957

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : கனம் தலைவர் அவர்களே, I move :

"That the allotment of Rs. 1,94,17,100 under Demand No. XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER : Cut Motion moved—

"That the allotment of Rs. 1,94,17,100 under Demand No. XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100."

The Demand and the Cut Motion are before the House for discussion.

3-42 p.m. DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு கோடியே தொண்ணூற்று நான்கு லட்சத்து பதினேழாயிரத்து நூறு ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அந்தத் தொகையைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காக வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு வரவில்லை. ஆனால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை முழுவதும் முறையான வழியில் செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்தி என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட இவ்வாண்டு 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் முழுவதும் ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்ற பெயரால் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன் என்ற பெயரையே நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், சொல்வதற்குக் கூசினாலும், சர்க்காரால் அந்தப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் நானும் சொன்னேன். குறிப்பாக அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகவே தான் அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பிரச்னையும், தீண்டாமை என்கிற பிரச்னையும் நீண்ட நாளாக தீர்க்கமுடியாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. "அது ஒரு இனப் பிரச்னை அல்ல. தேசீயப் பிரச்னையாகும்" என்று நான் சொன்னாலும், நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சி சொன்னாலும் நீங்கள் எதிர்த்தாலும் எதிர்ப்பீர்கள். ஆனால் இந்நாட்டு முடிசூடா மன்னர் என்று உங்களால் பெரிதும் போற்றப்படுகிற மதிப்பிற்குரிய நமது ஸ்ரீ நேரு அவர்களே அப்பிரச்னையை ஒரு தேசீயப் பிரச்னை என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இப்பிரச்னை இன்று நேற்று வந்தது அல்ல. 1886-ம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் நடந்த இரண்டாவது அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் தாதாபாய் நவரோஜி அவர்களே "சமுதாய சீர்திருத்தம் வேண்டும், சுதந்திரம் கேட்பதோடு கூட;" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் போட்ட தீர்மானம் தான் ஏறக்குறைய 71 ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் கட்சியின் முக்கியமான திட்டமாக அமைந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆனால் இன்றளவும் வெற்றி கிட்டவில்லை. காரணம் அந்தப் பிரச்னையை அடியோடு ஒழிப்பதற்கு காங்கிரஸ் கட்சி அணுகுகின்ற முறையே தவறு. அணுகுகின்ற முறை மாத்திரம் தவறு அல்ல. செல்லுகின்ற பாதையும் மிக மிகத் தவறு. ஆண்டுதோறும் கோடி கோடி பணத்தை ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக, தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்து செலவு செய்து வருகிறார்கள் என்றாலும் இவர்கள் அணுகுகின்ற முறையே தவறானதால், இவர்கள் செல்லுகின்ற பாதையே தவறானதால் அந்தப் பணம் முழுவதும் பாழாக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

19th July 1957] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

" ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக, தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக காங்கிரஸ் சார்பிலே நாங்கள் பல பல திட்டங்களைப் போட்டு வேலை செய்து வருகிறோம். 'சேரி' என்ற பதத்தையே நீக்க உத்திரவு போட்டுவிட்டோம், சுவர் ஒட்டிகளைப் போட்டு மக்களுக்கு அறிவைப் புகட்டினோம்" என்பதாகவெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இவர்கள் செய்கின்ற காரியங்கள் எல்லாம் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலுகிறதா என்று பார்த்தால் உண்மையில் வழிகோலவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காக இவர்கள் சுவரொட்டிகளைப் போட்டார்கள். இது மிகவும் நல்லது தான். ஆனால் போட்ட சுவரொட்டிகள் முழுவதும் ஒட்டப்பட்டனவா என்று பார்த்தால் " ஒட்டப்படவில்லை, அதனால் ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் ரூபாய் பாழ்பட்டு இருக்கிறது " என்று ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

" அப்படிப்பட்ட சுவரொட்டிகள் ஏன் ஒட்டப்படவில்லை ? அதை ஒட்டக் கூடாது என்று யார் தடுத்தார்கள் ? " என்பதற்கு விடை நாங்கள் சொன்னால் அதைச் சிலர் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். அந்த ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில்—' **As a result of public criticism against the motive of the poster, its display was stopped.'** என்று பொதுப்படையாக இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன் " பப்ளிக் " என்று சொல்லக்கூடிய அந்தப் பொதுமக்கள் யார் ? அந்தச் சுவரொட்டிகளை ஒட்டக்கூடாது என்று அவர்கள் எதற்காக எதிர்த்தார்கள் ? அதனால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதகம் என்ன ? " இதைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் செய்கின்ற காரியங்களை எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதாகச் சொல்லப்படுமே! அப்படிப்பட்ட எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்ற நாங்கள் அதை எதிர்த்தோமா ? " சர்க்கார் நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகப் பாராட்டக்கூடிய நிலையில் நல்ல அறிவு விளக்கம் கொடுக்கும் போஸ்டர்களை ஒட்டச் செய்திருக்கிறார்கள் " என்று எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஆதரிக்கும் போது அதை அவர்கள் கைவிட்டதற்குக் காரணம் என்ன? "எந்தப் பொதுமக்கள் அதை எதிர்த்தார்கள் ? சமூகத்திலுள்ள எந்தத் தரப்பாருக்கு ஆட்சேபகரமாக அது இருந்தது ? அதனால் கைவிட்டு விட்டோம். பத்தாயிரம் பாழ் " என்று சர்க்கார் சொல்வதற்கு, காரணம் என்ன என்று கேட்கிறேன்.

என்றைக்குமே ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதானால் சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிலர்—வைதிகத்தைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்து வைத்து இருப்பவர்கள்—அந்த நல்ல முன்னேற்றத்தைக் காணச் சகியாமல் எதிர்க்கத்தான் எதிர்ப்பார்கள். ஆனால் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்கள் அவசியம் தான் என்று கருதி பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவில் சுவரொட்டிகள் வேறு அச்சிட்டார்கள் என்றால், அந்தச் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்படுவதை ஒரு சிலர் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லி கைவிட்டு விட்டால் முன்னேற்றம் ஏற்படுமா? தீண்டாமை ஒழிப்புச் சாத்தியமாகுமா? வருகின்ற எதிர்ப்பை அஞ்சாமல் எதிர்த்து நின்று அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இல்லையா? " யாரோ சிலர் எதிர்த்தார்கள். அதை கைவிட்டோம் பத்தாயிரம் பாழ் " என்னும் போது நாங்கள் பரிதாபப்படுகிறோம். அப்படி எதிர்த்தவர்கள் யார் என்று நாங்கள் சொன்னால் ஆத்திரப்படலாம். அவர்கள் யார் என்று இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இந்த நாட்டின் பிதா சொல்லியிருக்கிறார். அவர்களைப் பார்த்து உத்தமர் காந்தியார் கேட்கிறார். **" Should we not the Hindus wash off our blood-stained hands before we ask the English to wash theirs ?".**

" வெள்ளையர்களைப் பார்த்து உங்கள் கையைக் கழுவிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதற்கு முன்னர் இந்துக்களாகிய நம்முடைய இரத்தம் தோய்ந்த கைகளைக் கழுவிக்கொள்ள வேண்டாமா ? " என்று கேட்டுப்

போந்தார். சுதந்திரம் பெற்று பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. இன்னமுமாவது நாம் நம்முடைய மாசு படிந்த கரங்களை, இரத்தக் கைகளை கழுவிக்கொண்டிருக்கிறோமா ?

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஒடுக்கி, தீண்டாதவர்கள் என்று வைத்திருக்கும் நிலைமையை அவர் நம்முடைய கைகளிலே படிந்துள்ள இரத்தக் கறையாக குறிப்பிடுகிறார். அந்த இரத்தக் கறை நமது கைகளிலே தோய்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள்தான் இன்றைக்கும் இந்தச் சுவரொட்டிகளை ஒட்டக்கூடாது என்ற ஆட்சேபணையை எழுப்பியிருப்பார்கள். காந்தியார் அவர்களைத் துரத்தச் சொன்னார். காந்தியார் பேரிலே ஆட்சி புரிகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியார் அடிக்கடி அவர்களை அழைத்து அபயம் தேடிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஸ்ரீ கக்கனார் உள்ளிட்டு எல்லோருக்கும் சொல்கிறேன். நமது இரத்தக் கைகளைக் கழுவிக்கொள்வதற்கு இடையூராக இருப்பவர்களைக் கண்டு அஞ்சாது காரியங்களைச் செய்யுங்கள் என்பதாக.

அதுமாத்திரம் அல்ல. 1954–55-ம் ஆண்டுக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 75 ஆயிரம் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அவ்வாண்டு செலவிடப்பட்ட தொகை 17 ஆயிரத்து 775 ரூபாய் தான் ஹரிஜன இலாகா அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. " இவ்வாண்டு ஒரு கோடியே தொண்ணூற்று நான்கு லட்சம் ரூபாய் சொச்சம் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும், தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகவும் நாங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் " என்று அமைச்சர் சொல்வதைக் கேட்டு உள்ளம் பூரிக்கிறோம். அதை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறோம். " ஆனால் 1954–55-ல் 75 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கினார்கள். அதில் அவ்வாண்டு 57 ஆயிரம் ரூபாய் சொச்சம் செலவழிக்கவே இல்லையே. அப்படி இவர்கள் ஒதுக்கிய பணத்தை இவ்வாண்டு தான் முழுக்கச் செலவிட்டுவிடுவார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும் ? " என்று நினைக்கும்போது வேதனை அடைகிறோம். கோடி கோடியாகப் பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டால் போதாது. ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அப்படியே ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகவும் செலவிடவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல இந்த நாட்டிலே சாதி வித்தியாசம் ஒழிக்கப்படவேண்டும். தீண்டாமை என்று ஒதுக்கி வைக்கும் பழக்கம் அழிக்கப்படவேண்டும். மேல் சாதியார் கீழ் சாதியார் என்கிற மனப்பான்மையே வேரோடு களைந்தெறியப்படவேண்டும் என்பதற்காகவே, மேல் சாதியாரும், கீழ் சாதியாரும் ஒருவரோடு ஒருவர் சமமாகக் கலந்து பழகும் வாய்ப்பை உண்டாக்கிக் கொடுக்க ஒரு கோடியே தொண்ணூற்று இரண்டு ரூபாய் செலவழித்து 606 அரங்கங்கள் கட்டி இருப்பதாக இதே அறிக்கையில் காண்கிறோம். அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம் பொது அரங்கங்களைக் கட்டிக் கொடுத்தால் அதில் எல்லா சாதியினரும் ஒன்று சேர்ந்து பழகி கூட்டங்கள் போட்டு சாதிப் பிரிவினை மனப்பான்மையையே ஒழிக்கக்கூடும். அதனால் தீண்டாமை ஒழிந்து போகும் என்பதாக இருக்கலாம். இந்த நல்ல நோக்கத்திற்காகவே அந்த அரங்கங்களைக் கட்டியிருக்கலாம். ஆனால் பரிதாபப்படுகிறேன். குறைகூறவில்லை—பொது அரங்கமாக—சாதிப் பிரிவினையை ஒழிக்கும் அரங்கமாக அவை இன்று நாட்டில் காட்சி அளிக்கவில்லை. கருவாடு காயும் அரங்கமாகத்தான் காட்சி அளிக்கின்றன.

காரணம் அந்த அரங்கங்களை யாரும் நல்ல முறையில் நல்ல நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில்லை. மேல் சாதிக்காரர்களும், கீழ் சாதிக்காரர்களும் சேர்ந்து அங்கே இருப்பதை யாரும் பார்க்க முடியாது. அந்த அரங்கத்தை நடுநாயகமாக வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜன தினம் என்று சொல்லி மாதத்தின் இறுதி நாளில் அதிகாரிகளும் சரி சமூக சீர்திருத்த மனப்பான்மை உடையவர்களும் சரி அங்கே கூட்டம் போட வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும், உயர்சாதி மக்களையும் அந்த இடத்திற்கு வரவழைக்க வேண்டும். அவர்கள் கலந்து பழக சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்தபோதிலும்கூட, கூட்டங்கள் அங்கே நடக்கின்றன. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்

வேருகவும், உயர் ஜாதிக்கார மக்கள் வேருகவும் தனித்தனியாக அமர்ந்து தான் அங்கும் கூட்டங்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. இப்போது அதிக மாகக்கூட கொண்டாடவில்லை.

மேலும் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காக, ஹரிஜன நல இலாகா விற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதியின் மூலமாகவே உதவி சேவக் என்றும், அவர்களுக்கு உதவியாக வேறு இரண்டு சேவக்குகளும் இப்படி மூன்று நான்கு பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ருர்கள். கிராமங்களுக்குச் சென்று தீண்டாமை ஒழிப்புக்குப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்பது அவர் களுடைய கடமை. அந்த நல்ல முறையை, கொள்கையை நான் வர வேற்கிறேன். ஆனல் அந்தச் சேவகர்கள் எதைப் பிரசாரம் செய்கிருர்கள் என்று நான் சொல்லவேண்டியது இல்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்களே சென்று பார்த்தால் தெரிந்துகொள்வார்கள். " தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக காங்கிரஸ் சர்க்கார் கோடி கோடியாகப் பணம் ஒதுக்கி செலவிடுகிருர்கள். ஆகவே அடுத்த தேர்தலிலும் காங்கிரசுக்கே வோட்டுப் போடுங்கள் " என்று வரப்போகிற தேர்தலுக்கும் இவர்கள் இப்போது பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிருர்களே தவிர " தீண்டாமை என்பது நம் நாட்டைப் பலவகையிலும் சீர்குலைத்து வருகிறது. உயர்ந்தவன் தாழ்ந் தவன் என்கிறீர்களே, இரண்டு பேருக்கும் என்ன வித்தியாசம் ? அவன் உடம்பில் ஓடும் இரத்தம் சிவப்பு தான். நம் உடம்பிலும் சிவப்பு ரத்தம் தான் ஓடுகிறது. இதில் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது ?" என்பதாக அவர்களுடைய உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பி அடிப்படை உரிமையைப் பெறும் உணர்ச்சியை வளர்க்கும் வகையில் அவர்கள் பேசி யாரும் கேட்க வில்லை. காங்கிரசுக்கு வோட்டுப்போடச் சொல்லிப் பேசிக்கொண்டே அவர்கள் சம்பளம் பெற்று வருகிருர்கள். உதவி சேவக்கும் சரி, அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிற சேவக்குகளும் சரி தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு யாதொரு வகையிலும் பயன்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே போல் " சேரிகள் என்ற பெயர் இருக்கக்கூடாது, காலனி என்று ஆக்க வேண்டும் " என்று சட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாக—இல்லை, தீர் மானித்திருப்பதாக—அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ஞர்கள். என்னுடைய தொகுதியாகிய சென்னை 19-வது வட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய காக்ஸ் ரோடு காலனியை " எலக்டொரல் ரோலில் " கூட காக்ஸ் சேரி என்று தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னமும் கூட அதை காலனி என்று மாற்றி அழைக்கப்படவில்லை. தேர்தல் காலத்தில் கூட நாங்கள் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். இன்னும் அது திருத்தப்படவில்லை.

அதே போல் ஹரிஜன இலாகா என்று தனியாக ஒரு இலாகாவை பிரித்துவைத்து, அதன் மூலமாக இத்தனை கோடிப்பணம் செலவழிக்கப் படுகின்றது என்று சொல்லுகிருர்கள். இந்தப் பெயர் வைத்திருப்பதிலேயே மற்றவர்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்ருல் " ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு இலாகாவையும் ஏற்படுத்தி அவர்களின் முன்னேற் றத்திற்காக பல கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்ய ஒதுக்கியிருக்கிருர்கள், நமக்கு அம்மாதிரி ஒன்றும், செய்யப்படவில்லையே" என்கிற பொருமைக் குத்தான் உள்ளாகி யிருக்கிருர்கள். இப்படி பொருமை உணர்ச்சியை பிறரிடம் வளர்ப்பதற்காக இந்த இலாகா பயன்படுகிறதே தவிர குறிப்பிட்ட படி ஹரிஜன மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இதற்கு முன்ஞல், " லேபர் கமிஷனர் " அவர்கள் ஹரிஜனத்துறை முன்னேற்றத்திற்காகவும், "டி.பி.ஐ." அவர்கள் பிற்பட்ட மக்களின் முன் னேற்றத்திற்காகவும் சலுகைகள் கொடுத்து வந்தனர். இப்போது இந்த இரண்டையும் ஒன்ருக சேர்த்து " ஹரிஜன் அப்லிப்ட் " என்று பெயர் வைத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் " எலிஜிபில் கம்யூனிட்டி " " தகுதி உடையவர் " என்று சொல்லி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு பல சலுகைகள் காட்டப்படவேண்டும் என்றிருப்பதஞல் ஹரிஜனங்கள் வாழ்க் கையில் அடிதளத்திலேயே இருக்கிருர்கள். இவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படு கிற தொகையையும் பிற்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்த்து செலவு செய்யப்படுகின்றது.

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [19th July 1957

அப்படி நான் சொல்வதன் மூலம் அந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் “ சர்க்கார் எங்களுக்கு என்ன செய்கிறது ” என்று ஆத்திரப்படவேண்டாம் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வகுப்பினர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையை தனித் தனி இனமாக பிரித்து வைத்தால் ஓர் அளவுக்கு சரியாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். உண்மையிலேயே இம்மாதிரி செய்வதனுல் ஓரளவுக்கு தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியும்.

உதாரணமாக ஹரிஜன மாணவன் ஒருவன் பள்ளியில் சேரவேண்டுமானுல் ஹரிஜன இலாகா மூலமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சலுகையைப் பெறுவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜன் என்று சொன்னுல், கிறிஸ்தவ ஹரிஜனு அல்லது ஆதித்திராவிடனு என்று கூட கேட்கப்படுகிறது. ஆதித்திராவிடன், தாழ்த்தப்பட்டவன் என்று நிரூபிக்க “ கம்யூனிட்டி சர்டிபிகேட் ” வாங்க வேண்டி பல பேர்களிடம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியும் உரிய காலத்தில் இவைகள் கிடைப்பதில்லை.

ஸ்காலர்ஷிப் பாரங்கள் கூட பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து ஒரு அணு, அல்லது இரண்டணு கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. சரியான முறையில்கூட அந்த பாரங்கள் கிடைப்பது கிடையாது.

அது மாத்திரம் அல்ல. கவர்ன்மெண்ட் ஆர்டர் ஜி.ஓ. எம்.எஸ். நெ. 3763. ஐ.எல்.சி. டிபார்ட்மெண்ட், அவர்களது 8—11—55 உத்தரவு மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பிலிருந்து 200 ரூபாய் உபகாரச் சம்பளம் “ அட்வான்ஸ் அமௌண்ட் ” என்ற முறையில் முதலிலேயே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்காமல் அதன் காரணமாக பள்ளியிலும் கூட அனுமதிச் சீட்டு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் எத்தனையோ ஆயிரம் பேர்கள். இவர்களுக்கு என்று இவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகைகளில் விளம்பரத்தைப் பார்த்துவிட்டு மக்களும் ஏமார்ந்து, இவர்களும் இடமில்லாமல் ஏமாறவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் வரை சலுகை கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறதே தவிர இதை சரியாக பயன்படுத்துவதில்லை என்பதை நிரூபிக்கமுடியும் என்பதை **அமைச்சா** அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member has already taken fourteen minutes.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : ஹாஸ்டலில் இடம் கூட பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குத் தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள் என்றுல் அங்கு இடம் கிடைப்பது இல்லை. உதாரணமாக எட்டியப்ப நாயக்கர் ஹாஸ்டலில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இடம் கிடையாது என்கிருர்கள். இந்த ஹாஸ்டலில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குத் தான் இடம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லும் போது இதைப் புகார் என்ற முறையில் எண்ணுமல் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(The Speaker sounded the gong and the Member resumed her seat.)

SRI T. MANAVALAN : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன நலனுக்காகவும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்கன் நலனுக்காகவும் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மான்யக் கோரிக்கையை முழு மனதுடன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், குறிப்பாக அவர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகவும், கல்வி வசதிகளை அளிக்கவும், தீண்டாமையை ஒழிக்கவும் அரசாங்கம் பல சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்தி பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. குறிப்பாக அரசாங்கம் கல்வி வசதிக்காக செய்த உதவியை மறுக்க முடியாது. இதற்கு ஹரிஜன மாணவர்கள் என்றென்றைக்கும் நன்றி செலுத்த

கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி படிப்பு வசதி செய்து கொடுத்ததன் மூலமாக பல கல்லூரிகளில் ஹரிஜன மாணவர்கள் படித்து " பி. ஏ., எம். ஏ." போன்ற பட்டங்களைப் பெற்று, எஞ்சினியர்களாகவும், டாக்டர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எனக்கு முன் பேசிய ஸ்ரீமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் கூட இதை மறுக்க முடியாது. பல கல்லூரிகளில் 30 அல்லது 40 ஹரிஜன மாணவர்கள் படிப்பதைப் பார்க்கும் போது நாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அதே போல கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகளைக் கொடுத்து மாடுகள் வாங்கவும், கிணறுகள் வெட்டவும், அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்ற வருஷம், மத்திய சர்க்கார், என்னுடைய ஜில்லாவாகிய வட ஆற்காட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் வாங்கி விவசாயம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு நபருக்கும் சுமார் 250 ரூபாய் கொடுக்க 1,25,000 ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். இதன் மூலமாக ஒவ்வொரு தாலூகாவிலும் சுமார் 35 ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்து, அவர்கள் பயனடையும்படி செய்திருக்கிறார்கள். இதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். கைத்தொழில் தெரியும் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உணர்ந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளையும் அளித்து வருகிறார்கள். அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் சுமார் 200 அல்லது 300 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கருவிகளை வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். தையல் வேலை தெரிந்தவர்களுக்கு, தையல் மிஷின் வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். கருமான் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு, அதற்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். தச்சு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த உதவியை அளித்ததற்கு அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். நம் கிராமங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறபடியால், நம் அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய வேலைகளை சரிவர தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. இதை எதிர் கட்சிக்காரர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பொய்ப் பிரசாரம் செய்து கொண்டு . .

Sri A. GOVINDASAMY : " பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ", கனம் அங்கத்தினர் " பொய் பிரசாரம் " என்று சொல்வது

Mr. SPEAKER : பொய்பிரசாரம் என்று சொல்லக்கூடாதுதான். எல்லா அங்கத்தினர்களும் அப்படி சொல்லி சொல்லி பழக்கத்தில் வந்து விட்டது. அதை உடனே நிவர்த்திப்பது கஷ்டம் என்று தான் நினைக்கிறேன். தயவு செய்து " பொய் பிரசாரம் " என்று சொல்ல வேண்டாம்.

Sri T. MANAVALAN : எதிர் கட்சிக்காரர்கள் தவறாக பிரசாரம் செய்து அவர்களிடையே குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள். குறிப்பாக தேர்தல் காலத்தில் இவர்கள் செய்கின்ற பிரசாரம் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. " நாங்கள் மாடு வாங்கிக் கொடுக்கிறோம், ஐந்து ஏகரா நிலம் கொடுக்கிறோம் " என்றெல்லாம் தவறான முறையில் பிரசாரம் செய்து கிராம மக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கின்றனர். நம் அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும், கல்வியறிவு இல்லாத கிராம மக்கள் நன்றாக தெரிந்துக்கொள்ளுவதற்கு, இன்னும் தீவிரமாக பிரசாரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை கனம் அமைச்சர் செய்ய வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கிற " டெப்யூடி சேவக்குகள் " போதாது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் " டெப்யூடி சேவக்குகள் " ஏற்படுத்தி நமது அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன செய்கிறது, ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வாறு உபயோகப்படுகிறது என்று ஹரிஜன மக்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக பிரசாரம் செய்தால்தான், அவர்களும் இந்த விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு முன்னேறுவார்கள்.

அதேபோல, வீட்டு மனைகள் வழங்குகின்ற விஷயத்திலே அரசாங்கம் மிகவும் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்களுடைய தாலூகாவில் அதிகமாக வீட்டு மனைகளை கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

[Sri T. Manavalan] [19th July 1957

அதுமாத்திரமல்ல. கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிக்கை படிக்கும்பொழுது கூட்டுறவு முறையிலே அவர்களுக்கு குடிசைத் தொழிலை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு யோசனை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி குடிசைத் தொழில்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு உதவி செய்வார்களானால், ஹரிஜனங்கள் அந்த உதவியைப் பெற்று பொருளாதாரத் துறையிலே முற்போக்கு அடைவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்கள் பெருவாரியாக தொழில் செய்வது தோல் பதனிடும் தொழில். இது என்னுடைய ஜில்லாவில் பெரிய லாபகரமாக இருக்கிற ஒரு தொழில். அந்தத் தொழிலை செய்யும் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தோல் வியாபாரத்தை நடத்தும் முதலாளிகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதிகளைக் கொடுத்து நல்ல ஊதியத்தையும் கொடுத்து உதவி செய்வார்களானால், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தோல் பதனிடும் தொழில் அதிகமாக எங்கள் ஜில்லாவிலே இருப்பதனால் கூட்டுறவு முறையிலே ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் தாங்களாகவே அந்தத் தொழிலை செய்து, வருகின்ற லாபத்தை அவர்களே அடைவார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜில்லாவிலுள்ள "வெல்பேர் ஆபீசர்" சரிவர நடப்பது கிடையாது. ஒவ்வொரு மாதமும் 30-ம் தேதி காந்தி சிரார்த்த தினமாக நினைத்து ஹரிஜன தின விழா கொண்டாட வேண்டுமென்று அரசாங்க உத்தரவு இருக்கிறது. இந்த உத்தரவு எங்கள் ஜில்லாவில் சரிவர அமுல் செய்யப் படவில்லை. ஹரிஜன தின விழாக்கள் கண்டிப்பாக கொண்டாடப்பட வேண்டுமென்றும், அதிகாரிகள் இதில் மிகவும் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அமைச்சர் அவர்கள் உடனே உத்தரவு போட்டு அதைத் தீவிரமாக நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம் மிகவும் தாமதித்து கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் ஊதியம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதே போல வீட்டு மனைகள் வழங்குவதிலும் மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒரு கிராமத்தில் வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு 2, 3 வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதிலே பல சிக்கல்கள் இருப்பதாக அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். ஆகவே இதை வேறு முறையிலே மாற்றி சீக்கிரத்திலே ஹரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : On a point of information தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஏதோ நாங்கள் தவறுதலாகவும் பித்தலாட்டமாகவும் பிரசாரம் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார். வெளியே இருந்து பேசினால் அவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லலாம். ஆனால் சட்ட மன்றத்திலே சர்க்கார் தருகிற புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்காட்டி பேசுகிறோம். அன்றுகூட அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் தவறான புள்ளிவிவரத்தை கொடுத்துவிட்டு, எழுதியவன் ஏட்டைக்கெடுத்ததுபோல, ஒத்துக்கொண்டார். அரசினர் பல துறை மூலமாக கொடுக்கின்ற நிர்வாக அறிக்கைகளையும், ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக அரசினர் செய்தி இலாகாவினால் வெளியிடப் பட்ட புத்தகங்களையும் வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறோம். ஆகையால் பொய் பிரசாரம் என்று சொல்லிவிடவேண்டாம். புத்தகங்களிலிருந்து விவரங்களை எடுத்துக்காட்ட நேரமில்லை. வெளியில் இருந்தால் இப்படிப்பட்ட தவறான பழியை எங்கள் மீது சுமத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் இன்று சட்ட மன்றத்தில் 15 பேர்களாக நாங்கள் இங்கு அமர்ந்து, நேராக புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் காட்டி பேசுகிறோம். அப்படிச் செய்தும்கூட, முழு பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைத்தால், நான் என்ன செய்வேன், அறியேன் பராபரமே என்று சொல்லி அமர்கின்றேன்.

19th July 1957]

Mr. SPEAKER : இது Point of Information அல்ல, Personal Explanation.

Sri M. JAGANNATHAN: Point of Order, தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையிலே " பொய் பிரசாரம் " என்ற வார்த்தை அடிக்கடி உபயோகப் படுத்தப்படுவது சாதாரண வழக்கத்தில் வந்து விட்டது என்றும், ஆகவே அதை அனுமதிக்கலாம் என்று தலைவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இனியாவது அந்த " பொய் பிரசராம் " என்ற வார்த்தையை, சாதாரணமாக அது பழக்கத்தில் வந்திருப்பதன் காரணத்தினாலே, அனுமதிக்கலாம் என்று கனம் சபாநாயகர் உத்தரவு இடுவார்களா ?

Mr. SPEAKER : சபையின் கௌரவத்தைக் குறைக்கும் எந்த வார்த்தையையும் உபயோகிக்கக்கூடாது. பொய் என்று சொல்லுவதினால் மனதில் சபையில் கௌரவம் குறைந்துவிடும் என்று நினைத்தால் அதை உபயோகிக்கக்கூடாது, அவ்வாறு சொன்னால் சபையின் கௌரவம் குறையாது என்று நினைத்தால், அப்பழக்கத்தை சீக்கிரமாக மாற்றிவிட முடியாது. பொய் பிரசாரம் என்ற வார்த்தையை அங்கத்தினர்கள் மறந்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். முன்பு சொல்லியது போல் பழக்கத்தில் வந்த வார்த்தையை மறப்பது ரொம்பவும் கஷ்டம் தான். இருந்தாலும் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாவது மறந்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு).

* **Sri M. K. MARIAPPAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை வரவேற்று சிறிது நேரம் பேச ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா வகைகளிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போல, இந்த ஹரிஜன மான்யத்தில் பேசும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரை சேர்ந்த அங்கத்தினர்களாகிய எனக்கும், ஏனைய மெம்பர்களுக்கும் சிறிது நேரம் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்ட மன்ற தலைவர் அவர்களையும், மற்ற அங்கத்தினர்களையும் மிகவும் வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், நாதியற்ற சமுதாயமான தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் யாரிடம் போய் எங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லுவோம் என்று ஏங்கிக் கிடக்கின்ற நேரத்திலே, நமது உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்திஜி அரசியல் சட்டத்திலே எங்களுக்கு ஒரு இடம் வகுத்து, பாராளு மன்றம், சட்ட மன்றங்கள், நகர சபைகள், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் முதலிய பல துறைகளிலும் நாங்கள் அங்கத்தினர்களாக வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறார். அவர் கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரில் பல அறிஞர்கள் கூடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நலன்களுக்காக சட்டங்களை வகுத்து, திட்டங்களை தீட்டுகிறார்கள். அந்த முறையில் நாங்கள் அனைவரும் இங்கு வந்து அமர்ந்திருக்கிறோம். இந்த இடத்திலாவது எங்களுடைய சமூக மக்களுடைய குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்லி மன நிம்மதி அடையவில்லை என்றால், வேறு எந்த இடத்தில்தான் நாங்கள் சொல்லமுடியும் ? ஆகவேதான், சிறிது நேரம் எங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால், அது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

சென்ற ஆண்டை விட இந்த வருஷத்தில் ஹரிஜன மான்யத்திற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால்—ஆனால் என்றால் தப்பாக நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது—இருப்பினும், ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய அளவில் வசதிகளை செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய நோக்கம். அரசாங்க சட்ட மன்றத்தில் நாம் உட்கார்ந்து சட்டத்தை இயற்றி அந்த சட்டத்தை அதிகாரிகள் கையில் கொடுத்து மக்களிடையே பரிபாலனம் செய்யச் சொல்லுகிறோமே தவிர, அதை நல்ல வகையில் அமுல் நடத்துகிறார்களா, மக்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுகிறதா என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் பார்க்க முடிவதில்லை. அது அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பாக இருக்கிறது. இந்த சட்ட மன்றத்தை எப்படி அழகான கம்பங்களும், தூண்களும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனவோ, அதுபோன்று நாம் நம்முடைய அரசியலை

[Sri M. K. Mariappan] [19th July 1957

நிலைநாட்டி, வானளாவிய மேல் நாடுகளில் நமது புகழ் ஓங்கச் செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும்படியான முறையில் ஆட்சி முறையை திருத்தி அமைத்து அதிகாரிகள் திறமையுடன் நடந்துகொள்ளும்படிச் செய்தால்தான் நம்முடைய சட்ட மன்றத்திற்கும், நாட்டிற்கும் புகழ் உண்டாகும். அது இல்லையானால் எத்தனை சட்டங்களை தீட்டி பத்திரிகைகளில், காகிதங்களில் விளம்பரம் செய்து இந்த சட்டங்களை எல்லாம் அதிகாரிகளின் கையில் கொடுத்துவிட்டாலும் அது முடியாத காரியம். ஆகவே, அதிகாரிகள் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் நாட்டு மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகவும் அவர்கள் ஒத்துழைத்தால் தான் நாடும், நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் சுபிட்சமாக வாழ முடியும். அதோடு நம் பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் ஹரிஜன மக்களின் பேரில் கருணை கொண்டு, ஏதோ மற்றவர்கள் ஒன்றிரண்டு பேசினாலும், கூடுதலாக ஒன்றிரண்டு சேர்த்து எழுதுவதை போல் இல்லாவிட்டாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய குறைகளை அப்படியே நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அறியும்படி பத்திரிகைகளில் பத்திரிகை தர்மத்துக்கு குறையாமல் எழுதி அறியும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தப்படியாகஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ குறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கடிகாரத்தைப்பார்த்தால் அச்சப்பட வேண்டியதாய் இருக்கிறது. சபை தலைவர்கள் கொஞ்சம் நேரம் கூடுதலாக தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்ததாக ஹரிஜனங்களின் குறைகளை கவனிப்பதற்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை நல்ல முறையில் நியமிக்க வேண்டும். ஹரிஜன மக்களுக்கு வேண்டி ஹரிஜன வெல்பேயர் டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்படுத்தி அதிகாரிகளையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் சர்க்காருடைய சட்டப்படி நடப்பதில்லை. ஏனென்றால் ஆட்டுக்குட்டிக்கு, ஓநாய் காவல் இருப்பது மாதிரி இருக்கிறது. அந்த முறையில் இருக்கக்கூடிய பாதுகாப்பாளர்கள் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதோடு ஹரிஜன மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளில், அதாவது சென்ற வாரம் என்னுடைய சேலம் நகருக்கு சென்றபோது, அதாவது 13-ம் தேதி போனபோது ஸ்காலர்ஷிப்புக்காக பாரம் கேட்டபோது 15-ம் தேதிதான் வரும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஸ்காலர்ஷிப் பாரம் கொடுக்க வேண்டிய கடைசி தேதி 15 என்றும் தெரிந்தது. இதனால் பலர் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆதலால் இதை 30-ம் தேதி வரை ஸ்காலர்ஷிப் பாரம் பெறுவதற்காக அதிகப்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இந்த மாதிரி தாமதம் இல்லாமல் பாரங்கள் உடனுக்குடன் அந்த குறிப்பிட்ட தேதிக்கு முன்னால் அந்த ஸ்காலர்ஷிப் பாரங்கள் அந்தந்த வட்டார பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பிவைப்பதற்கு அந்தந்த அதிகாரிகள் வேண்டிய உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அடுத்தப்படியாக ஹரிஜன வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்டில் அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் நியமிக்கப்படுகிற அதிகாரிகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் உள்ள அதிகாரிகளாய் இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். மற்றவர்களை நியமிப்பதினால் இந்த சமுதாயத்திற்கு, இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை இவர்கள் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தான் உண்மையாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலையை அறிந்துகொண்ட அதிகாரிகள் தான் ஏதாவது செய்துகொடுக்க முடியும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலையை அறியாதவர்களாக இருந்தால் அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஆபத்தாகவே முடியும். ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைதான் அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டும், என்பது தான் என்னுடைய குறிக்கோள்.

(The Speaker sounded the gong and the Member resumed his seat).

SRI T. VELUCHAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜன மக்கள், மாஜி குற்றபரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முதலியவர்களுடைய முன்னேற்றத்துக்காக இவ்வாண்டிலே புதிய பல திட்டங்களை தீட்டி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி நாம் மிகவும்

19th July 1957] [Sri T. Veluchami]

பெருமைப் படவேண்டியதே. ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சலுகைகள் இந்த ஆண்டில் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதேபோல் மாஜி குற்றப் பாரம்பரையை சார்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சலுகைகள் கிருஸ்துவ மாஜி குற்றப் பரம்பரையினருக்கு விஸ்தரிக்கப் படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிருஸ்துவ மாஜி குற்றப் பரம்பரையைச் சார்ந்த மக்கள் பொருளாதாரத் துறையிலோ அல்லது கல்வித் துறையிலோ ஹிந்து மாஜி குற்றப் பரம்பரை மக்களை விட மிகவும் முன்னேற்றகரமான நிலையில் சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் அந்த சலுகைகள் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும் என்று நியாய உணர்ச்சி உள்ள கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுகொள்கிறேன். சமூகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை பிற மக்கள் தாழ்த்தி மதிக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு மூல காரணம் என்ன என்பதை நாம் ஆராயவேண்டும். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருப்பதும் அன்றாடப் பிழைப்புக்கு அடுத்த மக்களை எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலையில் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எளிமையான நிலைமையில் இருப்பதினால்தான் அவர்கள் தாழ்த்தி மதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் தாழ்த்தி மதிக்கப் படுகிற நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமானால், உயர்வாகக் கருதப்பட வேண்டுமானால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதுதான் சரியான பரிகாரமாகும். அவர்களிடம் வேலை இல்லா திண்டாட்டம் இல்லாத நிலைமையில் அவர்கள் பிழைப்பதற்கு வழி, வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு சர்க்காருக்கு தனியாக அதிக செலவு ஏற்படாத நிலையில் வழி செய்து கொடுக்கலாம். கொள்கை அளவில் இதற்கு ஒரு மாற்றம் செய்தால் போதுமானது. அதாவது இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் கிண்டி, ஈரோடு போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள், இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் போன்ற தொழிற்சாலைகளை மாஜி குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களும், ஹரிஜனங்களும் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பிராந்தியங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். புதியதாகத் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால் இந்த இடங்களில் ஆரம்பித்தால்தான் லைஸன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பழங்கோட்டை பிர்க்காவில் 50, 60 சதவிகிதம் இந்த ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அதை அடுத்துக் கிடக்கும் நீலிதநல்லூர், சங்கரன்கோவில் போன்ற பிர்க்காக்களில் மாஜி குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் இதேவிகிதத்தில் சேர்ந்து வாழ்கிறார்கள். இதுபோன்ற பிராந்தியங்களில் இனிமேல் சர்க்காரால் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் அந்த மக்கள் வாழ்வதற்கு ஒரு வழி ஏற்படும். ஆகவே அவர்கள் பிறருடைய கையை எதிர்பார்த்து நிற்கக்கூடிய நிலைமையில்லாமல் மாற்ற முடியும். அவர்கள் மற்ற மக்கள் உயர்வாகக் கருதும்படியான நிலைக்குக் கொண்டுவரமுடியும். அப்போதுதான் இவர்களுக்கு சமூகத்தில் மதிப்பு ஏற்படும். இதோடு குற்றங்கள் புரிவதும் நிற்கும். ஆகவே அந்தத் துறையில் சர்க்காரோடு போராடி, இந்த விஷயத்தில் அக்கறை காட்டி ஒத்துழைப்பதற்கு என்னுடைய சகோதர ஹரிஜன மெம்பர்களையும் குற்ற பரம்பரையைச் சார்ந்த மற்ற அங்கத்தினர்கள் அனைவரையும் பிற்போக்கு வகுப்பை சேர்ந்த கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்களையும் கேட்டுகொள்கிறேன்.

Sri G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : இப்போது அரசாங்கத்தில் குற்ற பறம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவருமே இல்லை. . . .

Sri T. VELUCHAMI : மாஜி குற்ற பரம்பரையை சார்ந்தவர்கள் என்றுதான் நான் சொன்னேன். நிற்க ஹரிஜன மக்களும், பிற்போக்கு மக்களும் வாழும் இடங்களில் சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகள் கணிசமான அளவில் நடை பெறவில்லை. ஏனென்றால், அந்த மக்கள் ஏற்கனவே வாழ்க்கை தர, பொருளாதார நிலைமையில் குறைந்த நிலையில் இருப்பதால் அவர்கள் சமுதாய திட்ட வேலைக்குக் குறிப்பிட்ட "கன்ட்ரிப்யூஷன்" தொகையைக் கொடுக்க முடியாததால் அந்த வேலைகள் நடக்கவில்லை. ஆதலால் சர்க்காரோடு அவர்கள் ஒத்துழைக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அறிகுறி

[Sri T. Veluchami] [19th July 1957

யாக "டோக்கன் கன்ட்ரிப்யூஷன்" என்ற முறையில் ஒரு குறைந்த பட்ச கன்ட்ரிப்யூஷன் வாங்கிக் கொண்டு அந்தப் பிராந்தியத்தில் சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகள் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடன் திட்டங்கள், மான்ய திட்டங்கள் முதலியன மேலும் மேலும் இந்த மக்கட்கு அதிகமாக கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அது போற்றக்கூடியதே. ஆனால், ஆட்டில் பாதி ஓனாய் என்பது போல் குறிப்பாக இந்த கடன் மான்யங்கள் விநியோகிப்பதில் லஞ்சம் எங்கும் மிகவும் அதிகமாக தாண்டவ மாடுகிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாப்புத் திட்டங்களைத் தீட்டி அந்தப் பணம் எதற்காக ஏற்பட்டதோ அதற்காக உபயோக கரமாகக் கூடிய முறையில், அந்தப் பணம் அம்மக்களுக்கும் போய் சேரும் வகையில் தக்க பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டால்தான் அந்த திட்டம் வெற்றிபெற முடியும் என்பதை நான் இங்கு ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய பழம் மூதாதையர்கள், நந்தனார் என்ற பெரியார் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் கூட அவருடைய பக்தி மேம்பாட்டிற்காக, அவரது பக்தி மார்க்கத்தை ஒட்டி அவரை நம் கோவில்களில் வைத்துகூட நாயனார் என்ற முறையில் பூஜிக்கும் நல்லதொரு முறையில் சம நோக்கான ஜாதி வித்தியாசத்தால் ஏற்றதாழ்வு பாராட்டாத பண்பு உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என் பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கு அந்தப் பரம்பரை வழி வந்த நாம் அந்தப் பழம் பெருமையை நிலை நாட்டக்கூடிய நிலையில் ஜாதி வித்தியாச ஏற்ற தாழ்வை ஒழிக்க மெம்பர்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அறிகுறியாக இந்த சட்ட சபையில் இருக்கும் ஹரிஜன மெம்பர்களான சகோதரர்கள் யாவரையும் மற்ற அங்கத்தினர்கள் அண்ணன் தம்பி என்ற முறை சொல்லிக் கூப்பிட்டு அவர்களோடு அன்போடு பழகி நமது பரம்பரை பெருமையை நாம் நிலைநாட்டுவதோடு நாட்டில் வாழும் பெருமக்கள் உணரும்படியான நிலையில் நாம் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு கனம் மந்திரியவர்கள் மாஜி குற்றப்பரம்பரையைச் சேர்ந்த கிருஸ்துவர்களுக்கும் அந்த சலுகைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-23 p.m. **Sri N. M. VELAPPAN**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த பல வருடங்களாக ஹரிஜன நல்லுக்காக ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டி ஒன்று இருந்து வருகிறது. அப்படி இருந்து வந்தும் இன்றைய தேதி வரையில் எனது தொகுதியில் எந்தவிதமான வேலைகளும் நடைபெறவில்லை. மேலும் ஹரிஜனங்களுக்காக கொடுக்கப்படும் வீடுகள், வீடில்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பது, மயானம், நடைபாதை, குடிதண்ணீர் வசதி இவை ஒன்றும் எனது தொகுதியில் கிடையாது. என் தொகுதி கிராமங்கள் நிறைய அடங்கியுள்ளதாகும். 20, 30 வீடுகள் உள்ள சின்னச் சின்ன ஊர்கள் எனது தொகுதியில் இருக்கின்றன. அங்கு தண்ணீர் வசதி என்பதே கிடையாது. ஆகவே, அங்குள்ள மக்களுக்கு உடனடியாக தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் என் தொகுதியில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த ஹாஸ்டல் எந்த முறையில் நடக்கிறது என்று கேட்டால், அதை தனிப்பட்ட நபர்கள் அந்த ஹரிஜன ஹாஸ்டலை 5, 6 வருஷ காலமாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டலில் பையன்களைச் சேர்க்கும்போது, அவரவர்களின் சொந்தக்காரர்களைத்தான் சேர்க்கிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டலில் 40 பையன்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு தயார் சாப்பாட்டு முதலியவைகளை இவர்கள் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு உபயோகித்து வருகிறார்கள். ஆகவே அந்த ஹாஸ்டலை சர்க்காரே ஏற்று எடுத்து நடத்தினால் அங்குள்ள மாணவ மாணவிகளுக்கு மிகவும் வசதியாயிருக்கும். அடுத்ததாக, கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைடிகள் இப்பொழுது மேல் ஜாதிக்காரர்களிடந்தான் இருந்து
4-26 p.m. வருகிறது. அவர்கள்தான் அதை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

19th July 1957] [Sri N. M. Velappan]

அப்படி நடந்து வரும் சொஸைட்டிகளை ஹறிஜனங்கள் எங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அவர்களே அந்த சொஸைட்டியை நடத்த அனுமதி கொடுக்க அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri R. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரியவர்கள் கொண்டு

Sri T. P. ELUMALAI: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கை மீது ஹறிஜனங்கள் அல்லாத ஜாதி ஹிந்துக்கள் பேசினால் ரொம்ப பிரயோஜனப்படும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் அதிகமாக ஜாதி ஹிந்துக்களும், எதிர்கட்சி தலைவர்களும் அதிகமாக பேச வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சபாநாயகரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: ஹ்றிஜனங்கள் பேச உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று அப்போது சொன்னீர்கள். நீங்களும் அவர்களும் சேர்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வந்தால் எனக்கும் அனுகூலமாயிருக்கும்.

Sri R. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரியவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மான்யத்தின் மீது பேசுவதற்கு முன்பாக நான் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ காங்கிரஸ் பலஹீனமாக இருப்பதாலும், ஏதோ டெப்யூட்டி சேவக்களும் மற்றவர்களும் காங்கிரஸிற்காக பிரசாரம் செய்வது போன்று அவர்கள் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் மகாசபை கடந்த 72 வருஷங்களுக்கு முன்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டு படிப்படியாக வளர்ந்து இப்பொழுது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதோடு, டெப்யூட்டி சேவக்குகள் காங்கிரஸைப்பற்றி பிரசாரம் செய்வதற்குத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக, அதிகாரிகள் ஒரு இடத்திற்கு செல்லும்போது இந்த சர்க்காரால் நடத்தப்படும் வேலைகளைப் பற்றி சொல்லும்போது சர்க்கார் நடத்துகிற வேலைகளைப்பற்றித்தான் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் என்ற உடனே காங்கிரஸைப் டற்றித்தான் கூறுகிறார்கள் என்று சிலர் கோபப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதை நான் இங்கு குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஹறிஜன வெல்பேர் டைரக்டர் அவர்கள் தஞ்சைக்கு வந்தபோது வல்லம் ஹாஸ்டலில் ஒரு ஆண்டு விழா வைத்து பேசச் சொன்னார்கள். அவர் பேசிக் கொண்டே வந்தார். சர்க்கார் இன்னின்னது செய்திருக்கிறது என்று அவர் சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது ஒருவர் ஆத்திரத்தோடு எழுந்து நின்று நீங்கள் ஏன் காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்ததையே சொல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், நான் சர்க்கார் செய்ததையே சொல்கிறேனே தவிர காங்கிரஸ் என்ற வார்த்தையையே நான் உபயோகிக்கவில்லையே என்றார். ஆகவே, சர்க்கார் என்று சொன்னால் சொன்ன மாத்திரத்தில் அது காங்கிரஸையே குறிக்கிறது என்று சிலர் கோபப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது கேரள ராஜ்யத்தில் கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் நடக்கிறது. அங்கு நடக்கும் காரியங்களைக் குறிப்பிடும்போது கேரள ராஜ்யத்தில் என்று சொன்னால் அங்குள்ள கம்யூனிஸ்ட் சர்க்காரைத்தான் அது குறிக்கும். சர்க்கார் செய்யும் நல்ல காரியங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் காங்கிரசிற்கு பிரசாரம் செய்வதாக கூறுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், காங்கிரஸ் அவ்வளவு பலஹீனம் அடைந்துவிடவில்லை. இவர்களின் தயவு எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

Sri T. IRUSAPPAN: தலைவர் அவர்களே, எனது தொகுதியாகிய ஆத்தூர் தொகுதியில், வெல்பேர் ஆபீஸ் மூலமாக . . .

Mr. SPEAKER: நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்கப்போகிறீர்களா அல்லது பேசப் போகிறீர்களா. தாங்கள் பேசும்போது இவைகளைப்பற்றிக் கூறலாம்.

Sri R. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சென்னையின் வருமானம் ரூ. 58 கோடி இருந்தும் இன்றைக்கு ஹ்றிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்டுமெண்டுக்காக ரூ. 194 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பதை

[Sri R. Subramaniam] [19th July 1957

நான் மிக மிக வரவேற்கிறேன். சென்ற வருஷம் ரூ. 134 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த வருஷம் ரூ. 60 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் ரூ. 60 லட்சம் அதிகமாக இருந்தும்கூட ஒவ்வொரு இனங்களுக்கும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகையை பார்க்கும்போது திருப்தியாக இல்லை. ஹரி ஜனங்களுக்கு ரூ. 131 லட்சமும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு ரூ. 44 லட்சமும், எதிர்பாராத செலவு நிதியிலிருந்து எடுத்த தொகையை திருப்பிக்கொடுக்கும் வகையில் ரூ, 19 லட்சமும், ஆக மொத்தம் ரூ. 194 லட்சம் ஆகிறது. எனவே, ஹரிஜனங்களுக்கு செலவழிக்கக்கூடிய ரூ. 131 லட்சத்தில் சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் ரூ. 35½ லட்சம் அதிகமாக செலவிடப்படுகிறது. இந்த ரூ. 35½ லட்சத்திலும் தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக ரூ. 26 லட்சம் போக, ரூ. 11 லட்சம் சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் கல்வி இனங்களுக்கு செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. ஆனால் சென்ற வருஷம் இதில் ஹிந்து ஹரிஜனங்கள் மட்டும் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இந்த வருஷம் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த இனத்திலிருந்துதான் அவர்களுக்கும் செலவழிக்கப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்த்தால் அவர்கள் ஹரிஜன மக்களில் நாலில் ஒரு பங்கு தான். இருந்தாலுங்கூட, படிக்கக்கூடிய பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை ஹரிஜனப் பிள்ளைகளில் பாதியாக இருக்கிறது. எனவே இந்த விதத்தில் பார்க்கும்போது, கல்வி இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை மிகவும் சிறிய அளவாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கி அதை ஹரி ஜன நன்மைக்காகச் செலவிட்டுவருகிறோம். ஆனால் இதை யார் செல வழிக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அது ஜில்லாவிலுள்ள ஹரிஜன் வெல் பேர் ஆபீஸர். இவ்வளவு பெரிய தொகையைக்கொடுத்து, அதே சமயத்தில் அந்த ஆபீசுக்கு வேண்டிய குமாஸ்தாக்களும், மற்ற சிப் பந்திகளும் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்களால் சரியான முறையில் வேலை செய்ய முடியாது. ஆகவே குமாஸ்தாக்கள், மற்ற சிப்பந்திகள், **Revenue Inspector**-கள், **Special Revenue Inspector**-கள் மற்றும் இதர ஆபீஸர்களுடைய தொகையை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பணத்தைக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அதற்கான வேலைகளைச் செய்ய ஆட்கள் இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் செலவழிக்க முடியுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ஜில்லா வெல்பேர் ஆபிஸர், ஒரு ஜில்லா பூராவும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார். சாதாரணமாக ஒரு தாலூகாவில் இரண்டு **Block Development Officer** கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஜீப் இருக்கிறது. தாலுகா பூராவும் அந்த **Block Development Officer** மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் சென்று பார்க்கிறார்கள். ஆனால், வெல்பேர் ஆபிஸர் ரயில் ஏறி, பஸ் ஏறி பல இடங்களுக்கு செல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார். ஆகவே அவருக்கும் ஒரு ஜீப் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன.

அடுத்தபடியாக வீட்டுப் பிரச்னை. இதுதான் என்னுடைய ஜில்லாவில் முக்கிய பிரச்னையாக இருந்து வருகிறது. 1949-ம் வருஷத்தில் ஆரம் பித்து, இதுவரை 20,000 மனைக்கட்டுகள் **acquire** செய்யப்பட் டிருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவுக்கு ஒரு லட்சம் மனைக்கட்டுகள்தான் குறி யளவு. ஆனால் இருபதாயிரம் மனைக்கட்டுகள்தான் **acquire** பண்ணி யிருக்கிறது. இன்னும் 80,000 மனைக்கட்டுகள் **acquire** பண்ண வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருடம் குறைவாக இருக்கிறது. சென்ற வருஷம் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வருஷம் ரூ. 4,10,000 தான் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது சென்ற வருஷத்தைவிட இவ் வருஷம் ரூ. 90,000 குறைவு. சாதாரணமாக கிராமங்களில், குறிப்பாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அனேகமாக எல்லா இடங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் குடி இருக்கக்கூடிய மனைக்கட்டுகள் நில சொந்தக்காரர்களுக்குச் சொந்தம்.

19th July 1957] [Sri R. Subramaniam]

அம்மாதிரி இருப்பதால் அவர்கள் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இருக்கிருர்கள். எவ்வளவு திட்டங்களை வகுத்தாலும், கல்வித் துறையிலும், பொருளாதாரத்துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டாலும், அவர்களுக்கு குடியிருக்க நிலம் சொந்தம் இல்லாததால், எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானுலும் வெளியேற்றப்படலாம். சாதாரணமாக ஹரிஜனங்கள் நிலச்சுவாந்தார்களிடம் போய் குறைந்த கூலி கொடுக்கிருர்களே என்று கேட்டாலும் அல்லது தங்கள் பிள்ளைகளை வேலைக்கு வரும்படி சொல்லாமல் இருந்திருந்தாலும், "வீட்டை விட்டு வெளியே போ" என்று நிலச்சுவாந்தார்கள் சொல்லக் கூடிய பரிதாபகரமான நிலையில் அவர்கள் இன்றையதினம் இருக்கிருர்கள். எனவே வீடுகளை துரிதமாக acquire செய்யவேண்டும். ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையை அதிகப்படுத்தி, கூடியசீக்கரத்தில், இந்த ஐந்து வருஷத்திற்குள்ளாவது பாதி அளவுக்கு மேலாவது மனைக்கட்டுகள் acquire செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சேரி ஒழிப்பு திட்டம் பற்றி சில விஷயங்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு, பெயர்களை மாற்றுவதன் மூலமாகவும், பஜனை செய்வதன் மூலமாகவும் சேரியை ஒழித்து விடலாம் என்று சொன்னார்கள். சேரிகளின் பெயர்களை மாற்றுவதால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேறுவார்கள் என்று பேசுவதும் நினைப்பதும் முழுப் பகற்கனவு. கோயம்புத்தூரில் பள்ளப்பாளையம் என்று ஒரு சேரி இருந்தது, அதைச் சேர்ந்தவன்தான் நான். அந்த ஊரின் பெயரை கோவை முனிசிபாலிடியார்கள், செல்வபுரம் என்று மாற்றினார்கள். அம்மாதிரி செல்வபுரம் என்று மாற்றப்பட்டதால் அங்குள்ளவர்கள் செல்வந்தர்களாக ஆகிவிடவில்லை. அவர்கள் தரித்திர நாராயணர்களாகவேதான் இருக்கிருர்கள். ஆகையால் பெயர்களை மாற்றுவதால் செல்வந்தராக ஆகிவிட முடியாது. 4-46 p.m.

சுடுகாட்டுக்குப் பாதை போடுவது என்ற திட்டம் காகித அளவிலே இருக்கின்றதே தவிர, நடைமுறையில் வரவில்லை என்று நான் ருஜுப்படுத்த முடியும். கோவையில் வெள்ளியங்கிரி மலைப் பகுதியில் பெரிய நாயகன்பாளையத்திற்கு கிழக்கே 300 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 30, 40, 100 ஹரிஜன குடிகள் இருக்கிருர்கள். ஆனுல், ஒரு கிராமத்தில் கூட ஒரு புதிய வீடு ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடையாது. இது உண்மையா என்று அறிய ஒரு கமிட்டியைப்போட்டு பரிசீலனை செய்து பாருங்கள் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுகூட அந்த இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதிகள் கிடையாது. அதைப்பற்றி சென்ற மாதம் நான் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசருக்கு ஒரு மகஜர் கொடுத்து இருந்தேன். ஆனுல் அந்த மகஜருக்கு ஒருவிதமான பதிலும் இல்லை.

இப்பொழுது இந்த வீடு கட்டும் திட்டமானது வீடு பிரிக்கும் திட்டமாக மாறிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக சில இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அந்த வீடுகளைப் பிரிப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் இன்றைக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிருர்கள். நேற்றையதினம் திருப்பூரிலிருந்து இது விஷயமாக ஒரு மகஜர் வந்து இருக்கிறது. அங்கு பத்து எக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே பல ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டியிருக்கிருர்கள். வீடுகளைப் பிரிக்க கலெக்டர் உத்தரவு போட்டிருக்கிருர்கள். ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்று சொல்லி, அதற்கான திட்டங்களை வகுத்து செய்வதால் மட்டும் அவர்கள் கையில் காசு வந்துவிடாது. ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமானுல், வாழ்க்கைக்கு தகுந்த பண வசதி ஏற்பட வேண்டும். பண வசதி ஏற்படவேண்டுமானுல், ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கம் பணம் அள்ளிக் கொடுக்கிருேம் என்று சொல்வதோடல்லாமல் ஹரிஜனங்களுக்கு இன்றைக்கு வாழ்க்கைக்கு தகுந்த வேலைக்கு உத்திரவாதம் வேண்டும். அந்த வேலைக்கு உத்திரவாதம் இருந்தால்தான் வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக நடத்த முடியும். அப்படி வேலைக்கு உத்திரவாதம் இல்லாமல் அரசாங்கத்தார் எவ்வளவு செய்தாலும் பிரயோசனப்படாது. அது சமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயமாக முடியும்.

[Sri N. Marudachalam] [19th July 1957

கோயம்புத்தூரில் இன்றைக்கு 40 மில்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் பல மில்கள் ஆரம்பிக்க இருக்கின்றன. அவைகளில், அந்தந்த மில் முதலாளிகளின் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களே வேலைக்கு எடுத்துகொள்ளப் படுகிறார்கள். மற்ற வகுப்பினர்களை எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் உடனடியாக அவ்வாறு புதிதாகத் திறக்கப்படும் மில்களிலாவது மூன்றில் ஒரு பங்கு ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால் அவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழிந்து, அவர்களது வாழ்க்கை சீர்ப்பட்டு, அவர்கள் அந்தஸ்து உயர்ந்து, திட்டங்களும் நிறைவேறும்.

இன்றைக்கு அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் திட்டம் நிறைவேற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இப்பொழுதுஅடிப்படையான பிரச்னை வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் தான். 300 கிராமங்களில் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்குப் பார்த்தால் 4 கிராமங்களில் மாத்திரம் 400 பேர்கள் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தால் அவதிப்படுகிறார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டி கொடுத்தோ அல்லது வேறு எந்த சலுகை செய்தாலும் பிரயோஜனப்படாது என்பது என் அபிப்பிராயம். தாசில்தாரிடம் ஹரிஜன தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பண உதவிக்கு வரும்போது அவர்கள் கணக்குப்பிள்ளையை தாஜா பண்ண வேண்டியிருக்கிறது; பியூனை தாஜா பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. கடைசியில் அவர்கள் கைக்கு பணம் கிடைக்கும்போது 100 அல்லது 150 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாக கண்காணிக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், திட்டம் தீட்டிவிட்டோம், ஹரிஜனங்கள் முன்னேறிவிடுவார்கள் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம்.

அதோடுகூட இன்றைக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கமிட்டிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. கமிட்டிகளில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இதில் வேறு அரசியல் கட்சிகள் அங்கம் வகிக்கக்கூடாது. இது அவர்களுக்குத்தான் என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பொதுஜனங்களில் முக்கியப்பட்டவர்களும் சேர்ந்து நகர பரிபாலனம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் இன்றைக்கு சுகாதாரத்தைப்பற்றி ரொம்ப விரிவாக சொல்லபடுகிறது. பார்த்தால் காலரா முதலிய தொத்து நோய்கள் உற்பத்தியாகக்கூடிய இடம் ஹரிஜனச் சேரிகளில்தான். அங்கு பார்த்தால் சாக்கடை தங்கி கிராமங்களில் தொத்து வியாதி பரவ ஏதுவாயிருக்கிறது. அதைப்போக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? குடி தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு தங்கியிருக்கும் சாக்கடைத் தண்ணீரில் குடத்தை வைத்து சாக்கடைத் தண்ணீர் பாதியும், நல்ல தண்ணீர் பாதியும் ஆக கொண்டுபோகிறார்கள். இதைக் குடித்தால் சீக்கு வருகிறது. இவைகளைப் போக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கோவையிலே இன்றைக்கு குடிதண்ணீர் மிக முக்கியம். கோவைக்கு குடிதண்ணீர் சிறுவாணி ஆற்றிலிருந்து வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் பஞ்சத்தை தீர்க்க பல மகஜர்களை அனுப்பியிருக்கிறோம். மந்திரியைக் காண டெபுடேஷன்கூட வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த குடி தண்ணீர் வசதியைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கோயம்புத்தூர் சிறுவாணி தண்ணீர் மிக முக்கியம் என்று டாக்டர்களெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். சிறுவாணியில் அணைகட்டி ஜனங்களுக்கு குறைவில்லாதபடி தண்ணீர் கிடைக்க வசதி ஏற்படும் வகையில் மந்திரி அவர்கள் வழி செய்யவேண்டும்.

சாதாரண ஹரிஜனங்களிடத்திலே கிருபை காட்டி ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் என்று போன வருஷம் முனிஸிபாலிடியால் கொண்டுவரப்பட்டது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் போய்ப் பார்க்கும்போது அரசாங்கம் பணத்தை கொடுக்காததால் ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. திட்டம் போட்டால் மட்டும் போதாது. நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தின்மேல் குற்றம் குறை சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இது உண்மை. இதை நிரூபிக்க முடியும்.

[19th July 1957]

Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, 4-45 p.m. இந்த ஹரிஜன மானியத்தை நான் ஆதரித்து ஒரு சில யோசனைகளை சபை முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லா கொஞ்சம் பெரிய ஜில்லா. அதுவும் ஹரிஜன மக்கள் நிறைந்த ஒரு ஜில்லா. பாக்கி ஜில்லாக்களில் இருப்பதைவிட இந்த ஜில்லாவில் ஹரிஜன மக்களில் பெரும் பகுதி அடிமைகளாக நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய யஜமானர்கள் தயவு இல்லாமல் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யமுடியாது. பாக்கி ஜில்லாக்களில் இருப்பது ஜாதி வித்தியாசம். இந்த ஜில்லாவில் இருப்பது அடிமை முறை. வீடு, வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு யஜமானர்களைப் பார்த்துத்தான் இருக்கவேண்டும். இஷ்டப்பட்டால் வீடுகளைப் பிரித்து அவர்களை அப்புறப்படுத்தக்கூடிய சக்தி பாக்கி எல்லா ஜில்லாக்களையும் விட தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் அதிகம். பாக்கி ஜில்லா வாசிகளுக்கு இந்த முறை பூர்ணமாக தெரியாததன் காரணமாக, பாக்கி இடங்களில் இருப்பதைப்போன்றுதான் இங்கும் இருக்கிறது என்று சிலர் கருத்துக்களில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சேரி மக்களின் சர்வ வாழ்க்கையும் முதலாளியிடத்திலே சிக்கிக்கொண்டிருப்பதால்தான் பாக்கி ஜில்லாக்களில் கூலி உயர்வு கிடைக்கும்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் கூலி உயர்வுக்காக பெரிய போராட்டம் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. சட்டம் இருந்தும் வீடுகள் பிரிக்கப்படுவது நிறுத்தப்படவில்லை. பதினைந்து தினங்களுக்கு முன் கடலங்குடியில் ஐந்து வீடுகள் சோடு தெரியாமல் பிரிக்கப்பட்டு விட்டன. தேரெழுந்தூர் போலீஸார் வந்து பார்த்தது. வீடுகளெல்லாம் சுத்தமாகப் பிரித்து அந்த இடத்திலே எதுவுமில்லாமல் செய்து விட்டார்கள். சேரியில் உள்ளவர்களுக்கு பண வசதியில்லை. அதிகாரிகள் எப்பொழுதுமே சேரி மக்களுக்கு சலுகை காட்டியதில்லை. போலீஸ் வசதியுள்ள பகுதியில் அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால், செல்வாக்கு இல்லாத காரணத்தால் பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதில்லை. இந்த ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்கள் முக்கியமாக கவலையோடு கவனிக்கவேண்டிய பிரச்னை இது.

உரிமைக்காக போராட்டம் நடந்து துவேஷம் கடுமையாகிக்கொண்டிருப்பதால் வீடுகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. வீடுகள் கட்ட பணம் ஒதுக்கிவிட்டு, வீடுகள் பிரிக்கப்பட்டால், கட்டுவதற்கு பணம் ஒதுக்குவதால் பயன் இருக்க முடியாது. தஞ்சை ஜில்லாவில், ஒரு அவசரச் சட்டம் மூலமாக சேரியிலுள்ள வீடுகளை பிரிக்கக்கூடாது என்று வகுத்து அந்த மனையை அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்தால் அது சுலபமான வேலையாக இருக்கும். வீடு எழும்பி முடிவதற்குள், அந்த நிலம் புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால்கூட, மாடு மேய இடம் வேண்டும், ஊருக்கு பொது இடம் என்றெல்லாம் சொல்லி வீட்டை பிரித்தாகவேண்டுமென்கிறார்கள். இம்மாதிரி பிரிக்கக்கூடாது என்கிற முறையை முதலிலேயே கொண்டுவந்து, அதற்குப் பிறகு வீடு கட்டுவதற்கு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்துவிட்டு, அதன்பின் கட்டுதற்குறிய பணத்தைக் கொடுக்கச்செய்யவேண்டும். எங்கள் ஜில்லா பெரிய ஜில்லாவாக, அதிக ஜனத்தொகையுள்ளதாக இருப்பதால், ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் செல்வது சொல்ப சாத்தியமல்ல. நானே அவர்களை பேட்டி காண்பது கடினமாக இருப்பது போக, சேரிகளில் உள்ளவர்கள் அவர்களைப் போய்ப் பார்ப்பது சிரமமான காரியம்.

மிராசுதார்களுடைய சலுகையுடன் போகிற சேரி மக்களுக்குத்தான் ஏதாகிலும் கொடுக்கப்படுமே தவிர சேரியிலிருந்து தனியாகப் போகக்கூடிய எந்த மக்களுக்கும் சலுகைகள் கிடைப்பது இல்லை. இது சம்பந்தமாக எனக்கு பத்து வருஷ அனுபவம் இருக்கிறது. இப்படி நடைபெற்று வருவது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்களைப்போல் உள்ளவர்கள் கூட ஆபீசர்களைக் காண்பது என்பது முடியாத காரியம். அப்படி இருக்கும்போது சேரியிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் எப்படி அதிகாரிகளைப் போய் காண முடியும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எங்கள் தொகுதியிலுள்ள ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை பல தடவை பார்க்க வேண்டும் என்று பல தடவை சென்றும் பார்க்க முடிவது இல்லை. கடவுளைப் பார்த்தாலும் பார்க்கலாம் போல இருக்கிறது, இவர்களைப் பார்ப்பது என்பது முடியாத [illegible]மாக இருக்கிறது. ஏன் என்று கேட்டால் உழவர்களுடைய பிரச்னையில ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [19th July 1957

நிலத் தகராரில் முழு கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது, அதனால் பார்க்க முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேரியிலுள்ளவர்களுக்கு சேரியில் தான் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல. இதனால் ஜாதி ஒழிப்பு என்பது முடியாது. இப்படி பிரிவினை செய்துகொண்டுபோனால் ஜாதி ஒழிப்பு பிரச்னை ஒரு நாளும் தீராது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமானால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களில் எந்த எந்த இடங்களில் காலி மனைக்கட்டுகள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கலாம். அவர்களுக்கு அந்த மனைக்கட்டுகளை வழங்குவதற்கு தனியான சலுகை கொடுக்கலாம். ஏற்கனவே நாம் முஸ்லீம்களுக்கு என்று தனி இடம் கொடுத்ததால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் முதலில் இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இதில் சேர்ந்துகொண்டு தனியாக ஜாதியைக்கொண்டு வந்து புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேரவேண்டும் என்று வந்தாலும் அவர்கள் ஜாதியை விட்டுவிடவில்லை. நம்முடன் சேர்ந்துகொண்டு தங்களுக்கு ஜாதி முறைப்படி தனிச் சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். அதைப்போன்ற நிலைமையும் இதில் ஏற்படும். அதனால் ஜாதி என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டாமல் ஹரிஜனங்கள், தொழிலாளர்கள், ஏழை மக்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்று அமைக்கவேண்டும். யார் ஏழைகள், யார் யார் தொழிலாளர்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டவேண்டும். அப்படிக் காட்டாவிட்டால் ஜாதி ஒழிப்பு என்பது நடைபெறாது. இந்த அடிப்படையில் தான் சேரிகளில் வசதிகளைச் செய்யவேண்டும், ஜாதியின் பெயரால் செய்யக் கூடாது என்பதை நன்றாக புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஜாதி ஸ்திரமானதாகத்தான் இருக்கும்.

எங்கள் ஜில்லா பெரிதாக இருப்பதால்தான் ஒரு பகுதி பூராவிலும ஹரிஜனங்களாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். மற்ற பகுதியிலிருந்து ஒருவர்தான் அதாவது மேல தஞ்சையில் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒருவர் மட்டும்தான் வந்திருக்கிறார். ஒரே ஒரு ரிசர்வ் சீட் தான் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் அதிகாரிகளை நியமித்து அந்த அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் அதற்காக அந்த அந்த பகுதிகளிலுள்ள சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் கலந்துகொண்டு காரியங்களைச் செய்யும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் காரியங்களை கொஞ்சம் சுளுவாக செய்து முடிக்கலாம்.

மாணவர்களுக்கு இப்பொழுது மத்தியான உணவு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்தியான உணவு கொடுக்கும் வேலையை சேரிகளிலுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தால் தான் நன்றாக இருக்கும் என்றும் பல சௌகர்யங்களைச் செய்யலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தில் அது சரியல்ல. இந்த விதத்தில் நடத்தினால் சில இடங்களில் பழய சாப்பாட்டையே மாணவர்களுக்குப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சாப்பாடு போடும் அதிகாரம் பூராவையும் அங்கு உள்ள நாட்டாண்மைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் தங்களைக் கேட்பதற்கு ஆட்கள் கிடையாது என்று அவர்கள் இவ்விதம் மாணவர்களுக்கு சாப்பாடு போடுகிறார்கள். அது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால் சாப்பாடு போடும் விஷயம் அதிகாரிகளுடைய கண்காணிப்பில் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஜாது ஹிந்துக்கள் சாப்பாடு போடுவது என்றால் அதில் பல ஊழல்கள்தான் வருகின்றன. அதைக் கண்காணிக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களை இழிவுபடுத்தியதற்காக அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்வதுபோல் ஜாதி ஹிந்துக்களையே ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சாப்பாடு போடும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதைத்தான் நாம் பின்பற்றவேண்டும்.

படி இல்லாமல் ஹரிஜனங்களுக்கே கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் ஏற்கனவே பாகிஸ்தான் ஏற்பட்டதுபோல் ஆதி திராவிடஸ்தான் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். அந்த நிலைமைக்கு நாம் போகக்கூடாது. ஜாதி என்ற அடிப்படையில் இல்லாமல் ஏழைகள், தொழிலாளர்கள் என்ற நிலைமையில் இதை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே ஹரிஜனங்கள் ஊரைவிட்டு ஒதுங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்னும் பிரித்து ஒதுக்குவது என்பது கூடாது. ஏற்கனவே அவர்கள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களிலும் சுகாதார வசதிகள் இல்லாத இடங்களிலும் வசித்து வருகிறார்கள். இனிமேலாவது அவர்கள் வசிக்கும் இடத்திலேயே இடம் கொடுக்காமல் சுகாதாரமான இடங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பார்த்தால் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டில் அவர்களுக்கு வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் உடனே அங்குள்ள மிராசுதார்கள் அதற்கு ஆட்சேபணையைக் கிளப்பக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சாப்பாடு போடுவதையும், வீடுகள் கட்டி கொடுப்பதையும் புனராலோசனை செய்து வீடுகள் கட்டுவதற்கு மனைக்கட்டுகளை ஆர்ஜிதம் செய்து அதன் பிறகு வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மனைக்கட்டுகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு முன்னதாக வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகளை பிரிக்காமல் இருக்கும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும். முதலில் அதைத் தடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களைப் போய் பார்த்தால் அங்கு அவைகள் சரியாக நடைபெறுவது இல்லை. அதிகாரிகள் வந்தால் அவர்கள் ஏதோ எழுதி வைத்து விட்டு போகிறார்கள். நாம் யாராவது போய் பார்த்தால் அங்குள்ள ஆசிரியர் இருக்கமாட்டார். ஹரிஜனங்களுடைய கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் இந்த விதமாக விரயம் ஆக்கப்படுகிறது. இதற்கு பரிகாரம் தேட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பாக்கிப் பள்ளிக்கூடங்களைப்போல் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களும் நடக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மற்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளையும் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். தோழுந்தூர், அரியாமங்கலம், மார்க்கதோட்டம் முதலிய இடங்களில் நடந்த அக்கிரமங்களைப்பற்றி விசாரணை நடத்தவேண்டும். அங்கு திடீரென்று வீடுகளை பிரித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அங்கு வீடுகள் இருந்த சுவடே இல்லாமல் இருக்கிறது, அதைப்பற்றி ஹரிஜன வெல்பேர் அதிகாரிக்கு பல தந்திகள் கொடுத்தும் இன்றையதினம் வரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri K. P. PALANISWAMI** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேசமுன் வந்திருக்கிறேன். நமது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைந்து வருவதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக வேண்டி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை முன்பு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட இந்த ஆண்டில் அதிகப்படியாக 60 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பணத்தை எவ்வாறு செலவிடப்படவேண்டும் என்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு எது முக்கியமாக தேவைப்படுகின்றனவோ அவைகளுக்குசெலவு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு என்று 750 ரூபாய் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் இடங்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. பிட்சு உள்ள இடங்களாகவும், ஆற்று ஓரங்களிலும் சுகாதாரமற்ற இடங்களிலும், புறம்போக்கு இடங்களிலும் அவர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். எங்கெல்லாம் பிற்பட்ட இடங்களாக இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றால் முதலில் 4–56 p.m.